

KSB-2/2010.
(KSB-2/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottságának**
2010. június 14-én, hétfőn, 9 órakor
a Képviselői Irodaház I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Az ülés résztvevői	5
Elnöki megnyitó	7
<i>Karácsony Gergely napirend-módosítási javaslata</i>	7
Szavazás Karácsony Gergely napirend-módosítási javaslatáról	8
A napirend elfogadása	8
Tájékozódás a Márai-programról és a magyar könyvkiadás helyzetéről	9
<i>Szőcs Géza szóbeli kiegészítése</i>	9
<i>Hozzászólások a szakmai szervezetek részéről</i>	10
Dr. Vasy Géza elnök (Magyar Írószövetség)	10
Borda Lajos antikvárius	11
Balogh Endre elnök (József Attila Kör)	12
Dr. Balázs Tibor igazgató (Littera Nova)	13
Péczely Dóra (Márai Testület)	14
Erős Kinga (Márai Testület)	15
Csaplár Vilmos elnök (Szépiírók Társasága)	16
Falusi Márton elnök (Könyves Szövetség)	17
Gyurgyák János igazgató-főszerkesztő (Osiris Kiadó)	18
Kovács Lajos Péter igazgató (Éghajlat Kiadó)	19
Turcsány Péter elnök (Kráter Műhely Egyesület)	21
Oláh János, a Magyar Napló Kiadó igazgatója	21
Zentai Péter László igazgató (Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése)	22
Dr. Fodor Péter elnök (Informatikai és Könyvtári Szövetség)	25
<i>Hozzászólások a bizottság tagjai részéről</i>	26
<i>Szőcs Géza reflexiója</i>	30
A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/317. szám) (L. Simon László (Fidesz) önálló indítványa)	31
Döntés tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról	33
Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/318. szám) (L. Simon László és Dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa)	34
<i>Dr. Puskás Imre szóbeli kiegészítése</i>	34
Döntés tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról	40
A médiát és a hírközlést szabályozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/360. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)	41
<i>Dr. Cser-Palkovics András szóbeli indoklása</i>	41
<i>Hozzászólások</i>	42
<i>Novák Előd ügyrendi javaslata</i>	50
Szavazás Novák Előd ügyrendi javaslatáról	51

Döntés tárgysorozatba-vételről	52
Döntés általános vitára való alkalmasságról	52
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság felállításáról szóló határozati javaslat (H/361. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)	52
Döntés tárgysorozatba-vételről	52
Döntés általános vitára való alkalmasságról	53
A Közszolgálati Közalapítvány felállításáról szóló határozati javaslat (H/362. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)	53
Döntés tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása	53
A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól törvényjavaslat (T/363. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)	53
Döntés tárgysorozatba-vételről, általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása	53
A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/319. szám) (Kósa Lajos és L. Simon László (Fidesz) képviselők önálló indítványa)	53
Döntés tárgysorozatba-vételről, általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása	54
A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/359. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)	54
Döntés általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása	54
Albizottságok feladatainak meghatározása, tagjainak megválasztása	54
Döntés a napirendi pont elnapolásáról	55

Napirendi javaslat

1. Tájékozódás a Márai-programról és a magyar könyvkiadás helyzetéről
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
 - a) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/317. szám)
(L. Simon László (Fidesz) önálló indítványa)
 - b) Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/318. szám)
(L. Simon László és Dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
 - c) A médiát és a hírközlést szabályozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/360. szám)
(Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
 - d) A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság felállításáról szóló határozati javaslat (H/361. szám)
(Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
 - e) A Közszolgálati Közalapítvány felállításáról szóló határozati javaslat (H/362. szám)
(Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
 - f) A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól törvényjavaslat (T/363. szám)
(Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
 - g) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/319. szám)
(Kósa Lajos és L. Simon László (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
3. A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/359. szám)
(Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
4. Az albizottságok feladatkörének meghatározása, tagjainak megválasztása
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **L. Simon László** (Fidesz), a bizottság elnöke

Pálffy István (KDNP), a bizottság alelnöke
Karácsony Gergely (LMP), a bizottság alelnöke
Gulyás Dénes (Fidesz)
Gyutai Csaba (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz)
Lukács László (Fidesz)
Menczer Erzsébet (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz)
Dr. Puskás Imre (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP)
Mandur László (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Pörzse Sándor (Jobbik)
Karvalics Ottó (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Gyimesy Endre (Fidesz) Gyutai Csabának (Fidesz)
Pálffy István (KDNP) távozása után L. Simon Lászlónak (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP) távozása után Vitányi Ivánnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szöcs Géza nemzeti erőforrás minisztériumi államtitkár
Dr. Vasy Géza, a Magyar Írószövetség elnöke
Borda Lajos antikvárius
Balogh Endre elnök (József Attila Kör)
Dr. Balázs Tibor igazgató (Littera Nova)
Péczely Dóra tag (Márai Testület)
Erős Kinga tag (Márai Testület)
Csaplár Vilmos elnök (Szépírók Társasága)
Falusi Márton elnök (Könyves Szövetség)
Gyurgyák János igazgató-főszerkesztő (Osiris Kiadó)
Kovács Lajos Péter igazgató (Éghajlat Kiadó)
Turcsány Péter elnök (Kráter Műhely Egyesület)
Oláh János igazgató (Magyar Napló Kiadó)
Zentai Péter László igazgató (Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők
Egyesülése)
Dr. Fodor Péter, az Informatikai és Könyvtári Szövetség elnöke
Dr. Cser-Palkovics András előterjesztő

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 07 perc)

Elnöki megnyitó

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit! Még egy pár perc türelmet kérek, amíg megérkeznek a képviselők. (Rövid szünet.)

Jó reggelt kívánok! Mindenkit nagy szeretettel és tisztelettel köszöntök a Kulturális és sajtóbizottság mai ülésén! Külön szeretettel és tisztelettel köszöntöm Szőcs Géza államtitkár urat a minisztérium képviselőjében! Köszöntöm a szakmai szervezetek és könyvkiadók vezetőit, képviselőit, akik megjelentek a mai első napirendi pont tárgyalásához! Nagyon örülök, hogy mind a könyvkiadói szervezetek, mind az irodalmi, mind a művészeti szervezetek képviselői ilyen nagy számban vesznek részt az ülésünkön; örülök, hogy figyelemmel kísérik a bizottság munkáját. Szeretném köszönten dr. Hiller István képviselő urat, aki a bizottság új tagja: miniszteri megbízatásának megszűnte után, mátol folytatja velünk együtt a munkát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előzetesen kiküldött napirendi pontokat mindenki megkapta. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Kérem, hogy szavazzunk a napirendi pontokról! Aki egyetért velem, kérem, hogy kézfeltartással jelezze! (Karácsony Gergely és Novák Előd jelentkeznek.) Bocsánat, nem láttam; elnézést, alelnök úr. Parancsolj!

Karácsony Gergely napirend-módosítási javaslata

KARÁCSONY GERGELY (LMP): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Azt szeretném javasolni, hogy a médiatörvénnyel és általában a sajtószabályozással kapcsolatos napirendi pontokat az eredeti napirendnek megfelelően most hagyjuk ki, részben azért, mert nagyon fontos más dolgokról kell beszélnünk, de leginkább azért, mert ezek olyan alapvető fontosságú törvények, és pénteken lettek benyújtva, hogy azt gondolom, hogy ha komolyan vesszük a képviselői munkánkat - és nyilván mindenki komolyan veszi -, akkor ennél alaposabb idő kell a bizottsági felkészüléshez is. Miniszterelnök úr azt mondta néhány hónappal ezelőtt, hogy nem hajt a tatár médiaügyben, ehhez képest itt van ez a három javaslat is. Abban az értelemben viszont tényleg nem vagyunk idő szűkében, hogy ha jól tudom, ezen a héten a parlament plenáris ülése ezeket a törvényjavaslatokat nem tárgyalja, tehát ha jövő héten hétfőn egy részletes vitát tudnánk itt a bizottságban ezekről folytatni, az szerintem építő jellegű lenne, főleg azért, mert a javaslatokban elég sok vitatandó vagy politikai vitára érdemes pont is van. Ez tehát az én javaslatom, hogy ezeket a pontokat egy következő ülésre toljuk át.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Parancsoljon, képviselő úr! Szintén a napirendi pontokkal kapcsolatban? (Novák Előd: Igen.) Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Én is csatlakoznék alelnök úr felvetéséhez. Azt gondolom, hogy egy ilyen súlyú ügyet ilyen rövid felkészülési idő alatt nem lehet tisztességesen megvitatni, és még hozzátenném, hogy mi a saját szakmai holdudvarunkkal, civil szervezetekkel, médiafigyelőkkel is szeretnénk egyeztetni erről a kérdéssel, és természetesen ilyen rövid idő, egy hétvége alatt erre nem nyílt mód. Azt kérem tehát, hogy ezektől a napirendi pontoktól tekintsünk el. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára észrevették már, hogy dömpingben, nagy erővel dolgozik a kormányzati frakció. Én azt gondolom, hogy nem tehetjük meg azt, hogy most levesszük napirendről, hiszen ezen kívül még nagyon sok fontos

dolgot kell majd megtárgyalnunk. Mindannyian erre fordítottuk a hétvégét, a mi képviselőink is szombat-vasárnap azon dolgoztak, azzal foglalkoztak, hogy a törvénytervezeteket átrágják, hogy a mai ülésre felkészülten jöjjenek - ez van, ilyen tempóban kell dolgozni -, úgyhogy én a javaslatokat nem támogatom, de a Házsabálynak megfelelően akkor szavazunk erről.

Szavazás Karácsony Gergely napirend-módosítási javaslatáról

Aki egyetért alelnök úr javaslatával, hogy így változzanak meg a napirendi pontok, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Öt. Köszönöm szépen. Ellene? *(Szavazás.)* Köszönöm. Ez látható többség.

A napirend elfogadása

Akkor most szavazunk egyben a napirendi pontokról. Aki az előzetesen kiküldött napirendi sorral egyetért, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Ellene? *(Szavazás.)* Köszönöm. Tartózkodás? *(Nincs jelentkező.)*

A napirendi sort elfogadtuk.

Az 1. napirendi pont előtt szeretném tájékoztatni a bizottság tagjait, hogy Novák Előd képviselőtársunk az előző bizottsági ülésen felvetette azt, hogy a Kulturális és sajtóbizottság alakítsa ki a saját ügyrendjét. Emlékeznek rá képviselőtársaim, hogy ezt a javaslatot elfogadtuk. Én időközben levélben megkerestem képviselőtársamat a bizottság titkárán keresztül, azt kérve, hogy tegyen képviselői javaslatot arra, hogy hogyan nézzen ki a bizottság ügyrendje. Képviselő úr tudja-e vállalni azt, hogy akkor egy írásos javaslatot készít a számunkra? *(Novák Előd: Még mára?)* Nem mára, ez egyértelmű; tehát akkor vállalja a képviselő úr. Ha kérhetem, egy héten belül el tudja készíteni?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Attól függ, hogy milyen dömpinget folytatnak. Én azt gondolom, hogy ha ez folyik, ilyen fontos törvényekkel foglalkozunk, akkor elsősorban ezzel kell foglalkoznom. Annak ellenére, hogy azt mondja, hogy a hétvégén ezzel foglalkoztak - a kormányoldal lehet, hogy tudott azzal foglalkozni, amire készült -, én azért nagyon örülnék, azt kérem, hogy ha pénteken is tudják csak benyújtani a javaslataikat, legalább tájékoztassanak minket előre, hogy készüljünk, hogy hétvégén ilyen fontos pontok lesznek, mert akkor a szakértőinket is úgy kérjük meg, hogy tegyék szabaddá magukat erre az időszakra, tehát jobban tudnánk mi is tervezni. Ilyen értelemben most, mivel önök, a kormányoldal nem terveznek, és váratlan helyzetek elé állítanak, nem teszek felelőtlen ígéretet, de mindenképp szeretnék ezzel foglalkozni.

ELNÖK: Köszönöm szépen az együttműködési szándékát, képviselő úr, ugyanakkor szeretettel hívom fel a figyelmét arra, hogy a parlament honlapján az „irományok” címszó alatt folyamatosan frissülnek az anyagok, tehát bármikor, bármelyik pillanatban ezzel lehet szembesülni. Én azt javaslom képviselőtársaimnak is, hogy munkájuk során óránként egyszer nézzenek rá az „irományok” mappára, és rögtön látni fogják, hogy változott-e a bizottsági meghívó, látni fogják, hogy felkerült-e új törvénytervezet a honlapra, és innentől kezdve lesz idejük és alkalmuk készülni.

Akkor úgy veszem, hogy képviselő úr egy héten belül elkészíti nekünk a javaslatot. Kérem, hogy azt a javaslatot – értettük, hogy ha tudja, akkor egy héten belül elkészíti -, ha elkészült, elektronikus formában a bizottság titkárának, dr. Nagy Zoltánnak juttassa el, én ezt a magam kiegészítéseivel ellátom, és akkor behozzuk a bizottság elé, hogy a következő ülésen, amennyiben addig nem lesz ülésünk - ha lesz ülésünk valamilyen oknál fogva, akkor természetesen később - a bizottság ügyrendi tervét, amelyet Novák Előd képviselőtársam megfogalmaz, vitassuk meg, illetve valamilyen ügyrendet fogadjunk el. Köszönöm szépen.

Tájékoztató a Márai-programról és a magyar könyvkiadás helyzetéről

1. napirendi pont. Tisztelt Kollégák! Az elmúlt hetekben, főleg a könyvhét idején igen komoly sajtópolémia alakult ki a Márai-program kapcsán az én bizottsági elnöki zárszóm ürügyén, amikor is dr. Réthelyi Miklós miniszter úr meghallgatásakor a bizottsági zárszóban azt mondtam, hogy véleményem szerint valamikor majd felül kell vizsgálni a Márai-programot. Ezt néhányan a szakma képviselői közül úgy értelmezték, hogy a Márai-program esetlegesen megszűnik, éppen azért, mert dr. Aradi Zsolt kincstárnok - részben az én nyilatkozatomra utalva - a Márai-programra elkülönített forrást nem utalta tovább. Ezzel kapcsolatosan megkaptam dr. Réthelyi Miklós miniszter úrtól dr. Aradi Zsolt kincstárnok úr levelét, amelyből kiderül, hogy milyen jogszabályi háttére volt annak, hogy ő az utalást leállította. Ezt most nem ismertetem, hiszen nem ez lesz az 1. napirendi pont tárgya, hanem maga a Márai-program, illetve a magyar könyvszakma állapota és azok az elvárások, amelyek a könyvkiadók és az irodalmi szakmai szervezetek részéről megfogalmazódtak.

Szeretném tájékoztatni a bizottság tagjait arról, hogy a Magyar Írószövetség és a Könyves Szövetség írásban eljuttatta hozzám azokat az anyagokat, amelyeket miniszter úrnak küldtek; ennek másolatát tudtommal Halász János és Szócs Géza államtitkár urak is megkapták. Ezek olyan javaslatok, amelyek a Márai-program fenntartása, de esetleges módosítása mellett érvelnek. A mai ülésünkre azért hívtuk meg a szakmai szervezetek képviselőit, hogy ők is hozzászólhassanak, úgyhogy először is arra kérem a bizottság tagjait, hogy hozzunk döntést arról, hogy az 1. napirendi pont tárgyalásakor nemcsak országgyűlési képviselők, nemcsak államtitkár úr, hanem a szakmai szervezetek képviselői is megszólalhatnak.

Kérem, hogy aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú.

(Mandur László az ülésterembe érkezik.) Köszöntöm képviselő urat! Arra kérem nagy tisztelettel a szakmai szervezetek vezetőit, hogy röviden, tömören, a lényegre koncentrálnak foglalkoznak majd össze a véleményüket! Tekintettel arra, hogy parlamenti bizottsági ülésen vagyunk, ne menjünk át semmiképpen se brainstormingba. Egy szigorú szakmai állásfoglalás és vita az, amit a bizottság tagjai elvárnak, segítve ezzel a döntéshozók – mind a minisztérium, mind a parlamenti bizottság – munkáját. Tekintettel arra, hogy még sok fontos jogszabálytervezetet kell ma megvitatnunk, szeretném, ha egyórás időkeretben tudnánk lefolytatni a magyar könyvkiadás állapotával és a Márai-programmal kapcsolatos vitát.

Előzetesen jelezte nekem Szócs Géza államtitkár úr, hogy a sajtóban kialakult vitával kapcsolatban pár szót kíván az elején mondani. Államtitkár úr, parancsoljon!

Szócs Géza szóbeli kiegészítése

SZÓCS GÉZA nemzeti erőforrás minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Igazán csak amiatt tartom fontosnak, hogy szót kérjek, hogy megerősítsem azt az információt, hogy a kormányzatnak semmifajta olyan terve nincs, nem dédelget semmi olyan tervet, amely a Márai-program megszüntetésére irányulna. Ebben az ügyben egyszer-kétszer már megkérdezte a véleményemet a sajtó, válaszoltam rá, és ugyanazt tudom ismét hangsúlyozni, hogy a Márai-program jelen formájában olyan, hogy aggályokat és kiegészítő, korrigáló javaslatokat vetett fel számos szakmai szervezet, számos kulturális személyiség is. Azt gondolom, hogy ezeket a lehető legrövidebb időn belül, integrálva, a korrekciókat elvégezve - nem alapvető korrekciókról van szó, százalékokról, 30 helyett 40 vagy 40 helyett 60 és ilyenekről – el tudjuk azt érni, hogy a szakma is teljes elégedettséggel álljon mögötte, minden érintett szakma az írótól az olvasóig. Az olvasó természetesen nem szakmabeli, de mégis érte van az egész. Az itt elhangzottakat is figyelembe véve megpróbáljuk majd egy szintézisben összefoglalni azt, hogy melyek a főbb

kívánalmak, és reményeink szerint záros határidőn belül a Márai-programmal kapcsolatban azt mondhatjuk majd, hogy élővé vált. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megadom a szót a bizottság tagjainak és a vendégeinknek. Ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Dr. Vasy Géza. Arra kérem a vendégeinket, hogy államtitkár úr mellett foglaljanak helyet, nyomják be a gombot, amíg beszélnek, és utána a következő felszólalónak adják át a helyüket. Köszönöm szépen.

Parancsoljon, elnök úr!

Hozzászólások a szakmai szervezetek részéről

Dr. Vasy Géza elnök (Magyar Írószövetség)

DR. VASY GÉZA elnök (Magyar Írószövetség): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! Megírtam egy rövid szöveget, hogy rövidebb legyek. Az egységesülő világban a 10-20 millió ember által beszélt nyelvek is egyre veszélyeztetettebbekké kezdtek válni; ez a kortárs anyanyelvi irodalom elsorvadásához és ezáltal a nyelvi szegényedés, az elhalás felgyorsulásához vezethet. Ezt idejében felismerve vezették be 1969-ben Norvégiában a skandináv modellnek elnevezett rendszert. Ennek az a célja, hogy elősegítse az igényes szépirodalmi, gyermekirodalmi, tudományos és ismeretterjesztő művek kiadását, egyúttal a könyvtárak állományába való bekerülését. A nyelvterület korlátozottsága miatt a kiadók csak akkor vállalkozhatnak egy-egy mű megjelentetésére, ha remélhető a költségeket fedező példányszám utáni bevétel, az olvasók viszont kevésbé vásárolnak meg kortárs műveket, így azok nem piacképesek. Magyarországon már a '90-es évek végén felvetődött a modell bevezetésének szükségessége, ám erre csak most kerülhet sor. A program résztvevői: a szerző, a kiadó, a kuratórium, a terjesztő, a könyvtár és az olvasó. Ebben a sorban a szerző és az olvasó, azaz a kezdő és a végső pont a lényeges, minden lépésnek az ő javukat kellene szolgálnia. A szerzőnek egzisztenciális feltételeket kellene biztosítani, hogy műve megszülethessen, hogy érdemleges honoráriumot kaphasson, az olvasó számára pedig lehetővé kellene tenni, hogy minden értékesebb kortárs műhöz hozzájuthasson a nagyobb könyvtárakban. A feladat: szellemi értékek létrehozása és közvetítése. A Márai-program közelmúltban kidolgozott rendszere csak részlegesen felel meg a legfontosabb céloknak.

Melyek a főbb hiányosságok? Először: a program nem foglalkozik az írókkal, nincs ösztöndíjtervezete, és nem garantálja a honoráriumot.

Másodszor: a működési szabályzatban és a létrehozott kuratóriumban a könyvtárosok szempontjai a hangsúlyosak még most is. Dönteni művekről, azok minőségéről, sokszor első kötetes szerzőkről kell; e feladatnak az irodalmi, a művészeti és a tudományos élet szakemberei felelnek meg.

Harmadszor: a célokkal és a tapasztalattal ellentétes, hogy csak 40 százalékos legyen a szép- és gyermekirodalmi könyvek aránya.

Negyedszer: a nemzeti erőforrásokat mozgósító szemlélettel ellentétes, hogy a határon túli magyar könyvtárak csak jelképesen kerültek kiválasztásra, azt pedig hadd nevezem komikusnak, hogy a Magyar Írószövetség mintegy százezer kötetes könyvtárának részvételi kérését elutasították.

Ötödször: az eredeti célokkal ellentétes az is, hogy a könyvtárak szabadon választhatnak egy bőséges listáról. Ez egyrészt bizonytalanságban tartaná a kiadókat, másrészt éppen a kevésbé ismert szerzők esélyeit rontaná. A megoldás az lehetne, ha figyelembe véve méretüket, korlátoznánk a könyvtárak választási lehetőségét, például 30 százalékban jelölve meg azt. Feltételezem, hogy egy országos, egy megyei könyvtárban minden kiválasztott könyvnek ott kellene lennie, a kisvárosiban talán nem.

Hatodszor: tarthatatlan elképzelés, hogy a könyvbemutatókra, író-olvasó találkozókra az NKA keretein belül ezentúl csak a könyvtárak pályázhassanak, ez további torzulásokhoz vezetne. Számos más intézmény igénye ez, meggyőződésem, hogy ebben kulcsszerepe van minőségi szűrőként is az írószervezeteknek. Lényegesen nagyobb mértékben kellene rendhagyó irodalomórákat is szervezni.

Hetedszer: a könyvkereskedelem az elmúlt két évtizedben egyre inkább a kisebb kiadók zsarnoka lett. Mindig a profit szempontjai az elsődlegesek, a kisebb példányszámban megjelenő művekkel nem kívánnak foglalkozni. A Márai-programnak az is nemes feladata lehetne, hogy a maga szerényebb árrésével segítsen letörni a jelenlegi abszurd arányokat. Igaz, hogy így valamivel kevesebb könyvet lehetne a könyvtárakhoz eljuttatni, viszont a kiadók és a szerzők nagyobb biztonságban lehetnének.

Végezetül példaként egy rövid számítást ismertetnék. Ha a könyvek átlagárát bruttó 3 000 forintra becsüljük, akkor 30 százalékos árréssel számolva, a könyvtárak számát 600-ra kerekítve, egy év alatt mindegyik könyvtárnak átlagosan 600 kötetet juttatva az így összesen 360 ezer kötetnek 756 millió forint az ára. A fennmaradó keretből a terjesztés technikai költségei, a kuratórium működtetése mellett jelentős összeg juthatna írói ösztöndíjakra és irodalmi rendezvényekre. Ha egy kiadótól a program keretében legalább 400 példányra vesznek át egy könyvet, akkor az a szerzőnek már bizonyosan képes honoráriumot fizetni, talán 200 ezer forintot is, tehát továbbra is jelképes összeget, olykor nem is egyetlen év munkájáért, ám erkölcsi elismerést jelenthet, hogy a könyvtárakban hozzáférhető a műve, erre ugyanis napjainkban csak szórványosan kerül sor.

A Márai-program mai formájában nem alkalmas a bevezetésre. Megengedhetetlennek tartom azt is, hogy az NKA szépirodalmi és ismeretterjesztő kollégiumainak költségvetése e programra hivatkozva jelentősen csökkenjen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen a Magyar Írószövetség elnökének. Más hozzászólás? Parancsolj! Kérem a felszólalókat, hogy mindenki mutatkozzon be a jegyzőkönyv számára is, hogy egyértelmű legyen. Parancsolj, Lajos!

Borda Lajos antikvárius

BORDA LAJOS: Borda Lajos vagyok, antikvárius. Én egyrészt csatlakozom Vasy Gézához, de úgy gondolom, hogy jelen pillanatban lehetőség van arra, hogy egy magyar modellt alkossunk meg, amely három pillérré épülne. Az első lenne a svéd modell által említett, tehát olyan könyvek támogatása, amelyek nyereségesen nem forgalmazhatók. Most rosszabb a helyzet, mint a szocializmus alatt volt, ugyanis akkor volt a Magyar Tudományos Akadémia; eladták az Akadémiai Kiadót. Mondok egy példát: most például Villányi Péternek ott van a galgamácsai gyűjtése, három kötet, az Akadémiai Kiadó kiadott egy válogatást pajkos címmel, hogy vigyék a könyvet. Ez nem tudomány; a magyar nemzetnek hosszú távú tervei és értékei vannak, ezt biztosítani kell, tehát úgy gondolom, hogy az egyik pillér lenne a svéd modell.

A másik pillér: a magyar klasszikusok. Miért mondom a magyar klasszikusokat, ami tulajdonképpen megtalálható minden könyvtárban? Mondok egy példát. Karinthy Frigyes, Tanár úr kérem, Reggel hétkor: kijavították a szöveget az '50-es évek elején, mert Karinthy azt állította, hogy Magyarország határos Szerbiával; ezt borzasztó kockázatosnak ítélték, ezért kijavították a szövegben belül, Dániát és Norvégiát vették, és az egész kontextus megváltozott. Mi történt? Maradt a rontott szöveg, a Móra Kiadó folyamatosan rontott szöveggel adja ki. A Szépirodalmi Kiadó, bár felkérte Ungvári Tamás neves személyiséget a kiadás gondozására - Ungvári Tamás azt is állította, hogy ő az eredeti kiadást vette számba -, megjelentette ezzel a rontott szöveggel. Nem az szerepel benne, hogy Magyarország Szerbiával határos, hanem

Dániával, Norvégiával és így tovább, és még tovább folytathatom. Jelenleg ez a rontott szöveg szerepel az Országos Széchényi Könyvtár honlapján, nem javították ki, tehát azt mondom, hogy a magyar klasszikusokkal igenis, kellene foglalkozni, mert tömegével vannak a könyvtárakban rontott szöveggel. Meghamisították Kosztolányit, Babits Mihályt, Kuncz Aladárt, Benedek Eleket, Krúdy Gyulát - és még folytathatnám -, Kassák Lajost, tehát igenis, ezzel foglalkozni kell, és ki kell egyelni ezeket a rontott szövegeket a könyvtárakban. Ez lenne a második.

A harmadik pont pedig valóban a kortárs irodalom támogatása lenne, és messzemenően egyetértek Vasy Gézával, bizonyos sztenderd értékeket valamennyi könyvtárnak birtokolni kell. Ha a könyvtárosokra bízunk, az egyik könyvtár tele lesz Wass Albert könyvvel, a másik könyvtár tele lesz Esterházyval, Nádassal és a többi - nem akarom minősíteni természetesen -, tehát nem szabad, hogy provinciális politikai érdekeket szolgáljanak a könyvtárak, hanem igenis, a magyar kultúra alapvető értékeit valamennyi könyvtár birtokolja. Ne a könyvtárosok válogassanak 70 százalékig, hanem valamennyi könyvtárban bizonyos irodalmi értékek hozzáférhetőek legyenek, és ez egy sztenderd anyag, tehát megkapják ajándékba. *(Karvalics Ottó távozik az ülésteremből.)*

Nem tartom szerencsésnek azt, hogy az utóbbi két-három év könyvterméséből válogassunk, ez nem jelent minőséget, hogy eladtak-e egy könyvet vagy nem. A Zaur Kiadó és a többi nagy nyugati kiadók évtizedeken keresztül raktáron tartanak fontos könyveket, hogy mindig lehessen ezeket kapni. Az árréssel szintén egyetértek Vasy Gézával, valóban differenciálni kellene. Vannak kiadók és vannak kiadványok, amelyek tulajdonképpen önköltségi áron szerepelnek, ezen már nincs mit levonni. Nem tudom, hogy nem kellene-e bevonni a múzeumi és egyéb kiadványokat, amelyek rendkívüli értékeket őriznek évtizedeken keresztül, és alig tudják eladni, ott porosodik a polcukon. Végül is az a helyzet, hogy egységes rendszert kell létrehozni. Javasolom továbbá azt is, hogy az így könyvtárakhoz kerülő könyvekben helyezzünk el egy ex librisnek nevezett etikettet. Ezt már a Knerek is csinálták, hogy az ajándékba adott könyveiket így megjelölték, ugyanis így nem fenyeget az a veszély, hogy a könyvkereskedelemben iksz idő múlva selejtezés útján megjelennek ezek az államtól ajándékba kapott könyvek, és ha megjelennek, mindenki pontosan fogja tudni, hogy mi történik.

Végezetül - szintén egyetértek Vasy Gézával -, élővé kell tenni a rendszert író-olvasó találkozókkal, vetélkedőkkel. Zebegényben, megmondom őszintén - kicsi kis falu, ott élek -, évente rendeznek egy szavalóversenyt, kis diákok messzi földről jönnek, és lelkesen részt vesznek ebben a versenyben. Amennyiben nem vonjuk be az ifjúságot, tehát azt várjuk, hogy az olvasó magától betérjen, nem fog betérni, nem lesz több olvasó, ettől egy csomó pénz el lesz költve, tehát ennek legalább olyan fontos pillérnek kell lenni az egész rendszerben. Még egyszer javasolom a program átgondolását, és egy ezeknek megfelelő, vagy ha másként gondolják, egy magyar modell megalkotását, ami funkcionális és életképes. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Balogh Endre következik. Tisztelettel kérem a felszólalókat, hogy tömörítsenek két-három percre, hogy legyen mindenkire idő, hogy mindenkit meg tudjunk hallgatni. Amit már hallottunk valakitől, azt nem kell megismételni. Köszönöm szépen.

Balogh Endre elnök (József Attila Kör)

BALOGH ENDRE elnök (József Attila Kör): Én is köszöntök mindenkit! Balogh Endre vagyok, a József Attila Kör elnöke. Szerintem az első pont, ami a legfontosabb lenne az íróknak, hogy egy íróról nevezték el ezt a programot, és jelen pillanatban csak kisebbségben vannak azok a szerzők, akik íróként hoztak létre könyvet. Én javasolom azt, hogy legyenek

túlsúlyban azok, akik írók, és az ő könyveik kerüljenek be a Márai-programba. Mivel ez nem európai uniós forrás, én azt is nagyon fontosnak tartom, hogy magyar szerzők könyveit támogassuk a magyar forintokból.

Egy példát hoznék: ha mondjuk a magyar adófizetők pénzéből bortámogatásról lenne szó, akkor én nem örülnék neki, ha francia vagy olasz borokat támogatnának. Persze, örülnék neki, ha az asztalomon lenne néha francia és olasz bor is, azt is szeretem, külföldi szerzőket is szeretek olvasni, de a mi pénzünkben szerintem magyar szerzőket kellene támogatni, mivel az írók valóban nagyon kevésbé részesülnek ebből az 1 millió forintból. Ha azt a modellt vesszük alapul, amit Vasy Géza, a Magyar Írószövetség elnöke ismertetett, akkor valóban marad fent még az eredeti tervek szerint is bizonyos összeg, és ebből a fennmaradó összegből tudjuk esetleg az írókat ösztöndíjrendszerrel is támogatni. Ez annál is inkább fontos, mert a Nemzeti Kulturális Alapnak az idén nincs pénze, az eddig megszokottaktól eltérően nincs pénze arra, hogy az íróknak alkotói ösztöndíjat adjon, és ez egyébként már eleve elég nagy botrányt okozott az írók között. Körülbelül ilyen rövidre szerettem volna fogni ezt a néhány pontot, amit elmondtam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy tudom, hogy most már évek óta az NKA a MASZRE segítségével tud alkotói irodalmi ösztöndíjakat kiírni, de lehet, hogy ezt rosszul tudom. *(A meghívottak közül néhányan egyetértően, néhányan nemlegesen bólintanak.)* Többet bólogatnak: többen így, többen emígy.

Parancsolj, igazgató úr, aztán utána Dóra.

Dr. Balázs Tibor igazgató (Littera Nova)

DR. BALÁZS TIBOR igazgató (Littera Nova): Balázs Tibor vagyok. Tizenhét éve működöm könyvkiadóként. A Littera Nova tapasztalatait szeretném önökkel megosztani röviden, három mondatban. Egy olyan kijelentést szeretnék tenni, ami valószínűleg meglepő lesz, ritkán hangzott el az utóbbi években, hogy a kortárs művek, a kortárs magyar írók művei iránt, igenis, van igény - ebből kellene kiindulni.

Mire alapozom ezt? Tizenhét éves munkám során rengeteg író-olvasó találkoztam szerveztem Szombathelytől Békéscsabáig, Mátészalkától Nagyváradig - hadd ne mondjam tovább -, Bécsig. Hogyan juthatnak el az A-pontból a B-pontba, hogy Vasy Géza gondolatát folytassam, hogy ne essünk bele egy ilyen zénóni paradoxonba, hogy a gyors futó soha nem tudja utolérni a teknősbékát, tehát hogyan jusson el a mű a szerzőtől, a kiadótól az olvasóig? Javasolnám a tisztelt bizottságnak, hogy három pontot fontoljon meg e tekintetben. Könyvbemutatók révén, melyeket könyvtárak szerveznének meg, és melyeket avatott grémiumok irányítanának, hogy kit hívjon meg adott könyvtár, minden bizonnyal sok mindent el lehetne érni vidéki kulturális központjainkban is, Budapesten is. Ez nyilván kapcsolódik az írói honoráriumok lehetőségének megoldásához is.

Van egy nagyon merész javaslatom, szintén tapasztalatból mondanám. Van igény a kortárs költők, esszéírók, regényírók műveire, de amennyiben az a pápai, az az Egerben élő tanár, aki szeretné azt a művet megvásárolni, amellyel találkozott valamilyen hírforrás révén, nem jut hozzá, akkor mi lenne itt a feladat? Nagyon merész gondolat, számításokat is végeztünk barátaimmal: talán nem lenne elvetendő gondolat az, hogy az állam – ez egy picit etatista mondat lesz, bocsássanak meg nekem – Egerben, Pápán és hasonló méretű szellemi centrumokban működtessen egy olyan könyvesboltot, amelybe az azon grémium által javasolt műveket, illetve támogatott műveket juttatja be elsősorban, amelyeket a piac amúgy kiszorítana. Én biztos vagyok benne, hogy ez a munkahely-teremtési koncepcióhoz is szervesen igazodna. Higgyék el, biztos vagyok benne, hogy ha adott egy kuratórium, mondjuk, a Nemzeti Kulturális Alap vagy Alapprogram, mindegy, minek nevezzük ebben a

pillanatban, és megbízunk abban a grémiumban, amely azt mondja, hogy ebben a támogatási körben ezt az 50 művet kell támogatni, akkor ezek a könyvek ebben a pillanatban csak a kiadók raktárában fognak porosodni. Ha azonban egy pápai könyvesbolt erkölcsi kötelességének tudja - meg valamilyen szinten nem csak erkölcsinek -, hogy ennek a műnek jelen kell lennie, akkor az az 500 példány, amiről szó volt, meg 1000 példány el fog fogyni országos szinten.

Egy utolsó mondat: egészen biztos, hogy a magyar íróknak jelen kellene lenniük a külföldi intézetek rendezvényeinek sorában meghívottakként, és egészen biztos, hogy az ottani könyvtárakban is jelen kellene lenniük a műveiknek. Ezt ajánlom megfontolásra. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A felszólalások után kérem, hogy mindenki kapcsolja ki a mikrofont, hogy ne legyen ilyen visszhangos.

Egyetlenegy megjegyzés ahhoz, amit Balázs Tibor elmondott. A könyvesboltokkal kapcsolatos felvetése jelzi azt, hogy ebben a kormányzati ciklusban - ha megenged ennyit államtitkár úr - mindenképpen át kell gondolni a magyar könyvkiadás, a magyar könyvkereskedelem szerkezetét. Egy olyan torzult szerkezet jött létre, ami Európában példátlan, de ha lehet kérem, akkor ezt ne ezen a bizottsági ülésen tárgyaljuk meg. Azt hiszem, hogy ez eléggé fontos jelzés volt államtitkár úr és a bizottság felé is, hogy ez a könyvkiadói nagykereskedelmi és kiskereskedelmi rendszer, ami nálunk kialakult, ami piacilag is nagyon súlyos torzulásokat hoz magával, és amely megítélésem szerint bizonyos kulturális javaknak az olvasókhöz való eljuttatását is veszélyezteti, átgondolásra szorul, de ez nemcsak kulturális, hanem gazdasági kérdés is. Nem biztos - ez a személyes véleményem -, hogy e tekintetben, mondjuk, állami könyvesboltok létrehozása húsz évvel a rendszerváltás után jó megoldás lenne, de hogy valamit kell kezdeni ezzel a területtel, az biztos, most azonban kérem, hogy maradjunk szigorúan a Márai-programnál.

Péczely Dóra és utána Erős Kinga - mindketten NKA kuratóriumi tagok is.

Péczely Dóra (Márai Testület)

PÉCZELY DÓRA (Márai Testület): NKA kuratóriumi tag csak én vagyok, Kinga a Márai-programban testületi társam. Azért erőszakoskodtam, hogy előbbre kerüljek, hogy egy kicsit megvilágítsam az NKA szépirodalmi kuratórium problémáit is a Márai kapcsán. Az utóbbi egy évben az ösztöndíjakat kizárólag az NKA szépirodalmi kuratóriuma írta ki, leválva a MASZRE-től, és ki is tudtunk írni 25 ösztöndíjat. Az idén annyival csökkent a támogatottságunk, hogy egyáltalán nem tudtunk kiírni íróknak ösztöndíjat. Erről ugyan folynak tárgyalások, hogy hogyan lehetne megújítani, de mindenképpen azon a vonalon haladtunk, hogy ezt a Márai-programból tudjuk majd megvalósítani. A mai napig nem tudtuk meg, hogy pontosan milyen összeg áll rendelkezésünkre erre, illetve hogy ki fog dönteni az ösztöndíjak sorsáról. Eddig a szépirodalmi kuratórium döntött, és azt gondolom, hogy ez az írószövetségek tagjaiból állván egy nagyon jó rendszer volt.

A másik, ami a kisprogramokat illeti, szintén a szépirodalmi kuratóriumnak volt az a jogköre, hogy egy bizonyos összeget a különböző rendezvényekre fordítson. Ide könyvtárak éppúgy pályázhattak, mint mindenféle más irodalmi szervezet, hely, mindenkinek joga volt ide pályázni. Most ez úgy nézne ki, hogy a Márai-program terhére a könyvtárak írják ki ezt a pályázatot, arról is szó volt, hogy esetleg csak könyvtárak részére. Ez azt jelentené, hogy országsszerte a nem könyvtárakban tartandó irodalmi programok megszűnnének, illetve nem vagyok benne biztos, elnézést kérek ezért, hogy a könyvtárosok rálátanak annyira az országos irodalmi életre, hogy meg tudják ítélni, hogy egy kisebb közösség akár Budapesten folytonosan tartott irodalmi programokra méltó vagy nem méltó. A Márai-program tehát

tulajdonképpen csökkentette a szépirodalmi kuratórium jogkörét, ami egy nagyon jól működő rendszer volt, és ráadásul még a pénzét is. Ez a szépirodalmi kuratórium ügyének a tisztázása.

A másik, ami már elhangzott, csak talán nem ilyen határozottan, hogy amikor ez a program elindult, akkor úgy reklámozódott, hogy ez a kortárs magyar szépirodalom támogatására induló program, most pedig azt látjuk, hogy semmiféle garancia nincs arra, hogy egyetlenegy kortárs szépirodalmi szerző is profitálna ebből a programból. Amíg ugyanis a testületnek pillanatnyilag 60-40 százalékban kell az ezer könyvcímet kiválasztani az ismeretterjesztő, illetve a szépirodalmi könyvek arányában, addig a könyvtáraknak semmiféle előírás nincs arra vonatkozóan, hogy nekik milyen arányban kell rendelni ezekből a könyvekből, tehát ad absurdum előfordulhat az, mert joga van egy könyvtárnak hozzá, hogy tíz könyvből rendel a rendelkezésre bocsátott összegekből, ez a szíve joga. Ez természetesen nem fog így bekövetkezni, viszont úgy érzem, és talán ez az első, ami még így nem hangzott el, hogy sikerült a könyvtári és a szépirodalmi lobbik egymásnak eresztieni, és ez egyáltalán nem tesz jót a Márai-programnak. A könyvtárosok joggal kifogásolják azt, hogy mi nagyon aggódunk a saját lobbinkért, mi meg úgy látjuk, hogy ők aggódnak nagyon a sajátjukért.

Az lenne a rendszer, hogy a kurátoroknak egy honlapon kellene kiválasztani ezt az ezer címet, és ezt évente háromszor frissítenénk. Ha a bizottság tagjai esetleg nem értenék, a rendszer annyi volna, és ez önmagában rendben van, hogy a könyvkiadók feltöltik azokat a könyveket, amiket javasolnak, a testület tagjai kiválasztanak ebből ezer címet 60-40 arányban, majd pedig a könyvtárosok ebből választanak az előbbi referenciák nélkül, és ezt mi frissítjük. Én azt gondolom, hogy úgy lehetne sokat segíteni azon, hogy a diskurzus helyreálljon a két érdekcsoport között, hogy a kiadók egy idő után feltölthetnék azokat a könyveket is, amelyeket még csak terveznek, és a könyvtárosoknak esetleg lenne arra lehetőségük, hogy bejelöljék, hogy a megjelenő könyvek közül ők melyeket szeretnék megrendelni. Ezáltal kapnánk egy visszajelzést arról, hogy a könyvtárosok mit akarnak, és ha két csillagászati könyv jelenik meg az elmúlt három évben, és én látom, a következő kurátortársak látják, hogy mindenki csak az egyikből szeretne vásárolni, akkor nekünk az egy irányt adna arra, hogy azt érdemes támogatni. Befejezem, mert másnak is szót szeretnének adni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen Péczely Dórának. Erős Kinga, utána Csaplár Vilmos. Remélem, hogy észreveszek minden jelentkezőt. *(Jelzésre:)* Igen, aztán Falusi Márton. Próbálom jegyzetelni a felszólalók sorrendjét.

Erős Kinga (Márai Testület)

ERŐS KINGA (Márai Testület): Tisztelettel üdvözlök mindenkit! Péczely Dórával mélységesen egyetértve egyetlenegy dologra szeretném felhívni a jelenlévők figyelmét, a program egyik visszásságára. Ha ugyanis úgy tekintünk a Márai-programra, mint egy olyan programra, amely a nemzeti kultúrkincs megőrzését és terjesztését hivatott szolgálni, akkor számomra nagyon furcsának és érthetetlennek tűnik az a döntés, amely a jelenlegi struktúrában úgy nézne ki, hogy az állam támogat bizonyos könyveket pont az NKA szépirodalmi kuratóriumán keresztül - nagyon sok könyv támogatásban részesül.

A jelenlegi rendszerben egyáltalán nem garantált az, hogy azok a könyvek, amelyek állami támogatásban részesülnek, az állam által támogatott terjesztői hálózatba bekerülnek, vagyis egyáltalán nem biztos az, hogy az ezer cím közé a jelenlegi rendszerben felkerülnek olyan könyvek, amelyeket az állam megjelenésükben támogatott. Úgy vélem, hogy ez egy nagymértékű felelőtlenség. A magam részéről utánaérdeklődtem, hogy az NKA ismeretterjesztő és szépirodalmi kuratóriuma nagyságrendileg évente hány könyvet támogat: ez több száz cím, de körülbelül 500 cím körül mozog ez a szám. Számomra kézenfekvő lenne az a rendkívül praktikus döntés, hogy az ezercímes listára automatikusan kerüljenek fel azok a

könyvek, amelyek megjelenésükben is támogatottak, hogy utána ne történhessen az meg, hogy esetleg a Márai-programba bekerül egy állam által támogatott könyv kárára egy olyan könyv, amelyik megjelenésében nem élvezett támogatást. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen Erős Kingának. Csaplár Vilmos következik, majd Falusi Márton és Gyurgyák János, Kovács Péter – eddig láttam a jelentkezőket.

Csaplár Vilmos elnök (Szépirok Társasága)

CSAPLÁR VILMOS elnök (Szépirok Társasága): A Szépirok Társaságának elnökeként vagyok itt jelen. Nagyon örülök, hogy az új kulturális kormányzat a Márai-programot tovább akarja vinni. Nyilvánvalóan voltak bizonytalanságok a váltáskor; a mi szempontunk vagy az én szempontom, amit mondani akarok, hogy ez történjen minél gyorsabban, legyen egy alapszempont, hogy ez minél gyorsabban menjen. Ennek sok oka van, hogy miért.

A gyorsasághoz természetesen számba kell venni a realitásokat és a működés szempontjait. Világos, hogy különböző érdekek vannak: a könyvtárosoké, a szakmai szervezeteké vagy esetleg az íróké, alkotóké, még a könyvterjesztők, könyvkiadók érdeke is különválhat. Én azt gondolom, hogy ebben az új körben, ami reményeim szerint minél gyorsabb lesz, csináljuk azt, hogy mindazok a szakmai szervezetek például, akik itt jelen vannak - itt már Szócs Géza államtitkár úrral beszéltünk róla -, csinálunk gyorsan egy összefoglaló, egymással egyeztetett véleményt, hogy mi az, amit mi így gondolunk, képviselünk és szeretnénk bevinni. Csinálják meg ezt ugyanúgy a könyvtárosok, az összes érdekképviselő, és legyen világos az, hogy ki tárgyal, ki dönt, és milyen formában. Jelen pillanatban még az NKA pozíciója is eléggé nem tudom, milyen; hallom, hogy azért mégiscsak fenntartja az új kormányzat, aminek szintén örülnénk, de az elnöke nyilvánvalóan meg fog változni. Ha gyorsan akarjuk csinálni, mivelhogy a Márai-program az NKA-hoz kapcsolódik, akkor itt is el kell dönteni, hogy ki az, aki ezeket az előbb említett összefoglalókat kézbe veszi, kivel tárgyaljon, és hogyan lehet ezt minél gyorsabban lebonyolítani úgy, hogy az érdekek mindenképpen olyan szinten legyenek képviselve, hogy a közpénznek egy jó, lehetőleg minél magasabb szintű elosztása történjen meg itt is. Azt gondolom, hogy ez nem fog mindjárt menni, tehát a Márai-program működtető szervezetében is be kell építeni egy ilyen monitoringrendszer, be kell építeni azt, hogy iksz idő múlva elővesszük, és bizonyos dolgokat meg fogunk változtatni, mert meg kell változtatni, mert kiderül, hogy ez nem így működik, hanem amúgy működik. Ezeket a dolgokat, mondom, minél gyorsabban meg lehetne csinálni.

Az, hogy a könyvtárosok mögött álló önkormányzatok ne tudják kihasználni például ezt a lehetőséget, bár nincs pénzük, és mindent kihasználnak, hogy ez legyen a könyvtámogatás és ne legyen meg a szokásos, ezt is ki lehet védeni. Azt is lehet, hogy a szépirodalmi szakkollégium az NKA-ban szétváljon bizonyos értelemben a Márai-programtól, igenis, annak is megvan a jelentősége, hogy ott támogatnak például rendezvényeket. Ebben az évben a Szépirok Társaságának van egy régi és elég jól működő programja, „A könyv utóélete”, ebben az évben a szépirodalmi szakkollégium erre nem tud adni, nem is tudom pontosan, hogy miért, hogy túlköltekettek, vagy az NKA-n belül is a Márai-programra hivatkozva kevesebb pénzt adnak. Ezeket is kézbe kellene valakinek venni, gondolom, erre sor kerül, hogy ezek is a működés szempontjából mind konkrétak és megfelelőek legyenek, mert ha a Márai-program része lesz a mi könyvutóéletünk, mert ott kaphatunk most jelen pillanatban pénzt, akkor csak azokkal a szerzőkkel mehetünk, akik ebben a könyvjegyzékben benne vannak, és ez nem fedi egymást pontosan. Tehát: gyorsaság, hogy ki, mikor, mit tárgyal. Ennek érdekében én azt tudom ígérni, gondolom, a többi szakmai szervezettel együtt

is, hogy minél gyorsabban csinálunk egy átlátható, összefoglaló valamit, amivel mindnyájan egyetértünk, betesszük valahova, hogy tudjuk azt, hogy ki fogja letárgyalni a többit. Minél gyorsabban induljon el, és közben korrigálni kell, ez biztos, hogy így lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úr, kérlek, hogy nyomd ki a gombot! (*Megtörténik.*) János, te is jelentkezel? (*Jelzésre:*) Köszönöm. Mindjárt felírom. Mint volt írószövetségi titkár is nagyon örülök ennek a felvetésnek, hogy az írószervezetek végre együttműködve tudnak majd egy ilyen fontos program kapcsán közös csomagot letenni az asztalra; ezt bizottsági elnökként, amilyen módon csak tudom, segíteni fogom. Köszönöm szépen ezt a felajánlást, elnök úr.

Mind Csaplár Vilmos, mind Erős Kinga hozzászólásából számomra azért az látszik, hogy itt a Márai-program kapcsán át kell gondolni azt is, hogy a Nemzeti Kulturális Alap, a Magyar Könyv Alapítvány és a Márai-program háromszögében miképpen lehet az egész magyar könyvkiadás támogatási rendszerét egybetolni, és a lehető leghatékonyabbá tenni. Erős Kinga hozzászólása azt jelezte, hogy azok a könyvek, amelyek már a megjelentetésükhöz vagy a Könyv Alapítványtól vagy az NKA-tól kaptak támogatást, lehet, hogy nem fognak beférni abba az ezer címbe, és ez valójában legalábbis értékválasztási problémákat is jelez, nemcsak támogatási problémákat. Köszönöm szépen.

Következő felszólalónk Falusi Márton, a Könyves Szövetség elnöke. Parancsoljon, elnök úr!

Falusi Márton elnök (Könyves Szövetség)

FALUSI MÁRTON elnök (Könyves Szövetség): Falusi Márton vagyok, a Könyves Szövetség elnöke. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Kollégák! Először is szeretném megköszönni, hogy a Könyves Szövetség előterjesztése eljutott a hivatalos fórumokig is, hiszen a Könyves Szövetséget eddig nem vonták be az előkészítő munkálatokba. Én a Könyves Szövetségben olyan kis kiadókat képviselek, amelyek szépirodalmi és társadalomtudományi munkákat adnak ki, olyan munkákat, amelyek alapvetően a nemzeti kultúra hordozói, fenntartói, nagyon komoly szellemi műhelyek, de a piaci szempontoknak általában nem tudnak megfelelni, és ezért a könyvterjesztő hálózatokból kiszorulnak, és ily módon műveik, az általuk kiadott könyvek gyakran a nyilvánosságból is kiszorulnak.

Mélyen egyetértek azokkal a felvetésekkel és javaslatokkal, amelyeket Vasy Géza, a Magyar Írószövetség elnöke elmondott, ezeket nem szeretném megismételni, csupán egy dolgot hangsúlyoznék most is, mint a kis kiadókat képviselő személy: az állami kultúrpolitikának véleményünk szerint nagyon erőteljesen a minőségi elvet kell hangsúlyoznia a piaci elvvel szemben, hiszen ez az állam elsőrendű feladata. Ha a minőségi elvet tartjuk szem előtt, akkor a könyvtáraknak nagyon meg kell vizsgálni, hogy milyen beleszólást engedünk a listára felvett könyvek szelekciójakor, hiszen a könyvtárak véleményem szerint elsősorban az állami kultúrpolitikát hajtják végre. Az államtól pillanatnyilag senki nem veheti át azt a szerepet, hogy meghatározza, hogy melyek azok a nemzeti kultúrkinccsek, amelyeknek akkor is ott kell szerepelniük a könyvesboltok vagy a könyvtárak polcain, ha az a piaci elvnek megfelelően esetleg nem szerepelne ott. Mindenképpen azt kérem az új koncepció kidolgozásakor, hogy a szakmai szervezeteknek, a könyvkiadóknak és az íróknak nagyobb beleszólásuk legyen annak meghatározásába, hogy melyek azok a kulturális kinccsek, amelyek nem hiányozhatnak a könyvtárakból és a könyvesboltokból. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyurgyák János majd Kovács Péter, utána Turcsányi Péter, Oláh János és Zentai Péter László.

Gyurgyák János igazgató-főszerkesztő (Osiris Kiadó)

GYURGYÁK JÁNOS igazgató-főszerkesztő (Osiris Kiadó): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Kedves Barátaim! Ebből is láthatják, hogy micsoda szövevény, micsoda mocsár az, ahova a kulturális könyvkiadás került, ezért szeretném ebből a békaperspektívából egy kicsit kiemelni ezt a vitát, hogy milyen nehéz és megoldhatatlan feladatok előtt állunk. Én azt gondolom, mivel húsz éve csinálom ezt a szakmát, hogy talán, a „valóság” nevű nagybátyánkból kellene kiindulni. A „valóság” nevű nagybátyánk: ezzel kapcsolatban egy rossz hírt kell közölnöm, nevezetesen, hogy a magyar könyvszakma húsz év alatt eljutott oda, ahova az építőipar az elmúlt öt évben, hogy a könyvkiadónál felhalmozódott durván 2-3 milliárd forint hitelállomány, a könyvkereskedőknél pedig a számítások szerint – ezek persze nem biztosak, semmi sem biztos a magyar könyvszakmában – 6-8 milliárd. Következésképpen a helyzet súlyos, sőt nagyon súlyos, ezért örültünk annak, hogy a Márai-program valahogy próbál ezen a helyzeten segíteni.

Én úgy gondolom, hogy négy olyan terület van, amelyik, ha úgy tetszik, végveszélybe került, vagy legalábbis nagyon súlyos problémákkal küzd. Az egyik a szépirodalom - nemcsak a kortárs magyar, hanem általában a minőségi szépirodalom -, a másik a tudományos könyvkiadás, a harmadik a magyar szakkönyvkiadás - és ennek problémái még súlyosabbak a saját bőrömmön érezve, mint a szépirodalomnál -, a negyedik pedig a felsőoktatási tankönyvellátás. Ez a négy terület, amelyet Magyarországon sem a dualizmus korában, sem a két világháború között soha piaci alapon meg nem oldottak, mindig volt valamiféle megoldás; ez általában nem az állam volt, hanem más szervezetek. Most amiatt, hogy a gazdasági szervezetek a kultúrának ezt a területét enyhén szólva az elmúlt húsz évben nem támogatták, így úgy tűnik, hogy az államra marad ez a feladat. Egyetértve Vasy Gézával, én azt gondolom, hogy a feladat az, hogy egy magyar modellt alkossunk.

A rossz hírem a következő: az előttem felszólalókkal nem tudok egyetérteni, mert ha mindezeket belenyomjuk a Márai-program egymilliárdos programjába, akkor az egész szétesik, ugyanis kevés az az összeg, amely mindezeket a problémákat megoldaná. Az én javaslatom, mivel az időm kevés, a következő: három pillért kell felépíteni, vagy kellene felépíteni az elkövetkezendő évben. Az egyik ez a bizonyos, könyvtárakon keresztüli támogatása a magyar könyvszakmának. Én azt javaslom, hogy ehhez ne nyúljunk hozzá, két éve, másfél éve folyik ez a vita, és végre már eljutottunk oda - ha egy osztályvezető vagy egy főosztályvezető nem akadályozta volna meg, akkor a dolog már működne -, viszont igaza van a felszólalóknak abban, hogy ez csak az egyik pillér. A másik két pillér, ami nélkül nem fog működni sem ez, sem semmi a magyar könyvkiadásban, az egy, az új könyveket támogató program, amely egyébként megvolt, csak az előző kormány megszüntette - 600 millióval indult, majd aztán az elmúlt három évben lenullázódott -, ez a tudományos szakkönyv, tehát az új könyveket támogatta. Ez az összeg most nulla.

Az én számításaim szerint 300-400 millió forintból ez a pillér felépíthető. A harmadik pillér, amire szintén szükség van - mert ne felejtjük el, hogy az olvasók után a legfontosabbak, amiért az egész van, a szerzők -, egy nagyszabású ösztöndíjprogram. Ez az én számításaim szerint 1,6-1,8 milliárd forintot jelent. A jó hírem az, hogy a rendszerben bent van ez a pénz. Az elmúlt húsz évben úgy működött a magyar kultúrpolitika, mint a Nílus, amikor a Szaharába vezetik, nevezetesen, hogy az oázisig nem jut el, az én számításaim szerint tehát ez a pénz bent van a rendszerben, csakhogy nem jut el a végfelhasználóig, ezért az egész rendszert természetesen ennek megfelelően újra kell gondolni. Amíg ez a három pillér nem épül ki, addig önök azt láthatják, hogy a szakmai szervezetek, az írók, a könyvkiadók egymás haját tépik, de magyar modell biztos, hogy nem lesz.

Még egy zárszó, hogy mégis milyen összegekről van szó: az elmúlt öt évben, amióta én figyelem, az NFÜ-n keresztül az Európai Uniótól 5,7 milliárd forint áramlott be a szakkönyv- és felsőoktatási tankönyv programba. Ennek hasznosulása nulla, azaz nulla forint volt, senki nem használja ezeket a pénzeket. 2013-ig az Európai Uniótól közel 10 millió forint fog hasonló célokra bejönni, és ha ez a rendszer marad, ami az elmúlt 5-6 évben volt az NFÜ-n keresztül, akkor ez a 10 milliárd sem fog hasznosulni, ez a rossz hírem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács Péter következik. Amíg kimegy, addig hadd fűzzek hozzá pár gondolatot ahhoz, amit igazgató úr elmondott.

Először is a felsőoktatási tankönyvhelyzetről. Valóban, a nemzet kultúrája szempontjából meghatározó jelentőségű, hogy legyen felsőoktatási tankönyvkiadás, hogy a tudományterületeket az anyanyelvünkön tudjuk művelni; ismerünk olyan közép-európai népeket, amelyek erre nem képesek. Nekünk meg kell őrizni azt a lehetőségünket, hogy a nyelvünk alkalmas legyen arra, hogy valamennyi tudományterületet anyanyelven tudjunk művelni, ehhez pedig felsőoktatási tankönyvtámogatás kell, tehát egyetértek azzal, amit igazgató úr elmondott. Hozzáteszem, hogy az előző kormányzat szüntette meg a jól működő felsőoktatási tankönyvtámogatást, és mindezt úgy, hogy közben az OTKA erre a célra fordítandó pénzalapjai is drasztikusan csökkentek. Egy olyan terület ez, államtitkár úr, ahol lépéskényszer van, hogy az oktatási és a kulturális területnek együtt gondolkodva kell valamit tennie, tehát egyetértek ezzel.

Ha a három pillérhez megengedsz egy kis kiegészítést, igazgató úr, számomra az, amit Vasy Géza és néhányan a megszólaló vezetők közül elmondtak, azt jelezte, hogy ezt a három pillért egybe lehet tolni, és a három pillért nem szabad egymástól függetlenül kezelni, mert ha új könyvek támogatásáról gondolkodunk, akkor szerintem evidencia az, hogy azok az új könyvek rögtön be is kerüljenek a könyvtárakba egy Márai-program típusú program keretében. Hogy néz ki az, hogy támogatunk egy könyvet ahhoz, hogy új könyvként megjelenjen, és közben nem teremtjük meg annak lehetőségét, hogy azzal az egy állami támogatással egyúttal rögtön a könyvtárakba is eljuttassuk? Miért álljon az utána a könyvkiadók raktárában, hogy majd később a könyvkiadó raktárkészletének elfekvő darabjait vásárolja fel az a könyvtári rendszer, amelyiket meg kiéheztettek a kulturális normatíva drasztikus csökkentésével? Még egyszer: azt mondom, hogy a három dolgot együtt kell kezelni. Azért javasolom azt is, hogy az NKA, a Magyar Könyv Alapítvány és a Márai-program együttes megállapodására vagy együtt gondolkodására van szükség, mindezt úgy persze, hogy ne menjenek el ezzel megint évek, tehát hogy idén forráshoz jusson ez a terület, nehogy az legyen az eredménye, hogy most akkor a Márai-program megint újabb 1,5 vagy 2 évig hever a fiókban. Megítélésem szerint ennek legkésőbb ősszel a be kell indulnia. Köszönöm.

Kovács Péter, az Éghajlat Kiadó vezetője következik.

Kovács Lajos Péter igazgató (Éghajlat Kiadó)

KOVÁCS LAJOS PÉTER igazgató (Éghajlat Kiadó): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Kedves Kollégák! Mint az eddigiekből is kitűnt, tulajdonképpen két nagy területe van ennek, amit rendezni kellene: az egyik a támogatási rendszer. A jelenlegi támogatási rendszer nem elégséges, az elmúlt években drasztikusan csökkenő volt. Ezt próbálta követni ez az úgynevezett Márai-program, amelyet én tisztelettel ajánlok a jelenlegi kulturális kormányzatnak, hogy a jelenlegi formájában ne fogadja el, nemcsak azért, mert azok a szempontok, amelyek Vasy Géza elnök úr előadásában is elhangzottak, rendkívül súlyosak, és aggodalmakra adnak okot, hanem mert érthetetlen. Ilyen tételeket talál az ember a Márai-programban, hogy 100 millió forintot fordítsanak például ennek promóciójára.

Itt azért álljunk már meg! A könyvszakma támogatására szükség van. Teljesen nyilvánvaló, hogy ennek a támogatásnak írócentrikusnak kell lennie, szerzőcentrikusnak kell lennie. Katasztrófális a helyzet. Most írtam ki egy pályázatot szociográfiára, ahol 500 ezer forintos fődíj van. Elképesztően gyenge írások tömege jön, alig van már invenció és erő, és talán, azt gondolom, hogy ez elsősorban azért van, mert maguk a szerzők sem hiszik már el komolyan, hogy van támogatási rendszer. A szerzőt támogatni kell, ez az alapvető dolog.

A másik dolog a piac. A piac egy sokrétű dolog. Óvnám a kulturális kormányzatot attól, hogy a piac területén egyértelmű állami intézkedésekkel próbáljon előbbre jutni. Szabályozásra szükség van, az teljesen nyilvánvaló, hogy a jelenlegi helyzet nem fogadható el. Nem fogadható el az, amit Gyurgyák János is mondott, hogy olyan adósságok és olyan eladhatatlan készletek halmozódtak fel, amilyenek; nem fogadható el néhány piaci szereplő magatartása sem; nem fogadható el például a reklám. Nem akarok itt hosszan beszélni, de valószínűleg minket most meg fognak hurcolni, mert egy könyvünket bevitték egy televízióba - egy fiatal és tehetséges költő könyvről van szó -, és közlőként mutatta a kamera a fényképét. (*Felmutatja a könyvet.*) Megmutatnám a szerzőt: Ady Endréről van szó. Akkor most komolyan beszélünk ezekről a dolgokról, hogy most meghurcolnak engem, mint kiadót, vagy akár a televíziót azért, mert Ady Endre kötetét felmutatta? Ezekre szükség van.

Még egy dolog van, amiről itt nem esett szó, hogy hogyan nézünk ki a világban mi, könyvek útján: katasztrófálisan nézünk ki. Egyetlen támogatási rendszer nincsen arra nézve, hogy Magyarországról, a magyar irodalomból angolul, németül vagy bármilyen nyelven nívós könyvet lehessen kiadni; semmilyen támogatás nincsen. Következésképpen megakadályozta az elmúlt kulturális kormányzat ennek megvalósulását; következetesen. Okom van ezt mondani: itt ül az, aki betiltotta a Rákóczi-albumot angol nyelven, hogy ez megjelenhessen 1703 évfordulója kapcsán vagy az ónodi országgyűlésre. Katasztrófálisan nézünk ki. Ugyancsak katasztrófálisan nézünk ki azon a területen is, hogy a világban, ami van irodalomból, kultúrából, művészetből, tudomány területén mi jön be. Egyetlen fillért nem tudok mozgósítani arra, hogy a megjelent Reagan-kötetet - ami azért mégiscsak a közép-kelet-európai régió szempontjából alapvető, hiszen ennek az elnöknek az idején történtek a változások - kiadhassam, és a Harper&Collins tiszteletdíját nem tudom kifizetni, egyetlen fillért nem tudok erre mozgósítani.

A másik, amit az utóbbi időszakban államtitkár úr igen figyelemreméltóan proponált nyilatkozataiban, az úgynevezett e-formátum terjedése, az e-kultúra elhelyezkedése itt és a jövőben. Ilyen szempontból is szükség van a Márai-program átgondolására, hiszen valószínű, hogy ezeknek egy részét e-formátumban már jobban el lehetne helyezni. Ez terjed, nekünk vannak kapcsolati rendszereink, felméréseink, tudjuk, hogy az e-formátum olvasottsága generációkban már 20 százalék fölötti egyetemista korban, tehát erre is kellene gondolni, és ezt át kellene tekinteni. Ezért szeretném ezt erősíteni államtitkár úr nyilatkozataiban, megköszönve ezt a figyelmet, és valóban, ez egy korszerű európai és világnívójú elgondolás, hogy az e-irodalom területén nekünk itt megvannak a magunk teendői. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arra kérek mindenkit, hogy tömören, röviden - mert nagyon megy az időnk -, a tárgynál maradván folytassuk, arra is tekintettel, hogy a könyvtárosi szakmai szervezetek képviselői még nem is jutottak szóhoz, úgyhogy nagyon kérem a kiadóvezetőket - mert még kettő kiadóvezető is jelentkezett -, hogy tényleg röviden, az eddig elhangzottakat ne ismételve szóljanak hozzá.

A következő felszólalónk Turcsány Péter.

Turcsány Péter elnök (Kráter Műhely Egyesület)

TURCSÁNY PÉTER elnök (Kráter Műhely Egyesület): Köszönöm. Egyben írói és művészeti csoport és egyben kiadó is, tehát így két réteg nevében is tudok beszélni némileg. Én a Márai-programot alapvetően értékrendszeri megújulásunk, a nemzeti kultúra újravállalása, annak újra kibontása, azaz a kánonváltás értelmében szeretném a jövőben megtapasztalni. Ezek a kánonok, amelyek 1945-tel elvesztették természetes folyamatukat és természetes fejlődésüket, ma egy beteg testnek, egy beteg szellemi életnek a részeként, egymásra halmozódva élnek körünkben és jelenünkben. Úgy gondolom, hogy itt nagyon komoly kánonmegújítási lehetőség van. Rögtön mondanám az egyiket - direkt nem mondom nevet, de mondhatnám akár a Márai-könyvsorozatot és mást is -: újra át kell gondolni a sorozatokat is a könyvtárakban, ha még nem szerezték be. Vannak olyan komoly sorozatok, amelyek ezt szolgálják, akkor azokat is tegyük fel erre a listára, akár egy címként a sorozatot, amelyben úgy döntenek majd az NKA új kuratóriumai.

Ugyanígy komolynak gondolom a kánonváltás szempontjából, hogy tragikus volt az NKA szépirodalmi kuratóriumának gyakorlata, miszerint kijelölt néhány könyvkiadót, zsupsz, a többi pusztulhat - ez volt a helyzet, nem akarom ecsetelni. Aki nem tudja, az utánanézhethet, hogy ez azt jelentette, hogy egy csomó könyvkiadó nem kapott könyvkiadói támogatást, mert mondjuk egy 300 ezer forintos Németh László-támogatás azt a könyvet is megnehezíti, hogy azt is ki tudja adni az a kiadó. Itt megint át kell gondolni egyértelműen, hogy az NKA szépirodalmi kuratóriuma könyveiből, bocsássanak meg, nem minden könyvet kell majd átvenni a Máraiba - Kingára ránézek. Teljesen jónak tartom Vasy Géza gondolatát, hogy valóban egységesíteni kell a támogatási rendszert, mert nem mindegy, hogy hogyan: ebben a hogyanban valóban figyelni kell a Janus-arcúságra, tehát a kortárs gyerekirodalomban a kortárs grafikusok jelenlétére, támogatására, a kortárs írók támogatására. Szinte követhető Vasy Géza rendszere, de még egyszer, azt mondom, hogy az utóbbi három évben, ha tartjuk ezt a hároméves visszatekintést, akkor bizony kockázatos, mert egyfajta kánon szolgálatában, annak mentén döntött a szépirodalmi kuratórium, persze felhívítva, és egy kicsit fellazítva azt az egy típusú, akkor uralkodó kánon.

Itt hozzátennék még egyetleneget dolgot, az e-galaxis kérdését.

ELNÖK: Nagyon kérem, hogy maradjunk a Márai-programnál!

TURCSÁNY PÉTER: Valóban, egyetértek az előttem felszólalóval, az internetkönyvekre is gondoljunk, tehát legyen valóban egységes a támogatott könyvek internetfelvételi lehetősége is, próbáljuk beletenni. Én a végére jutottam annak, amit el akartam mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Oláh János és utána Zentai Péter László.

Oláh János, a Magyar Napló Kiadó igazgatója

OLÁH JÁNOS, a Magyar Napló Kiadó igazgatója: Szeretettel köszöntöm önöket! Köszönöm, hogy szót kaptam a bizottságban. A Márai-program elképzelése egyébként már húsz éve él a magyar írótsadalomban, több javaslata is megjárta a különböző kormányzatokat, és most, amikor eljutott a megvalósulás küszöbére, én is megdöbbenve tapasztaltam, hogy ez sok mindenkit szolgál, csak a magyar írókat nem, és azokat az innovatív kis kiadókat, akik a magyar irodalmi értékek 90 százalékát előállítják és megjelentetik. Ez elsősorban a nagykiadók raktárkészletének apasztását szolgálja, tehát ezt az 1 milliárd forintot tulajdonképpen a nagykiadók likviditási problémáinak enyhítésére akarta fordítani a Márai-program kiötlőinek köre; ez semmiképpen sem jó.

Nem értek azzal egyet, amit Csaplár Vilmos mondott, hogy mindenképpen sietni kell, inkább egy jó programot kell támogatni, nem pedig egy sietős, összetákolts programot. Össze kell hangolni az irodalomtámogatás különböző területeit, és mindenképpen meg kell gondolni, hogy ha a program megvalósul, akkor elsősorban azok a kiadók jussanak támogatáshoz vagy lehetőséghez, akik a mai magyar irodalom jelentős részét megjelentetik, elsősorban azok a kis kiadók, akik nem üzleti alapon szervezik a tevékenységüket, hanem irodalmi műhelyként léteznek, másrészt pedig a szerzőknek valóban lehetőséget kell adni, hogy bejussanak a könyvtári körbe.

A könyvtári és az irodalmi lobbis szembeállításával kapcsolatban az a véleményem, hogy nem elsősorban a könyvtárosokkal, hanem a könyvtárosok érdekorientáltságával van probléma. A könyvtárakat nem azért kellene támogatni, hogy minél többen látogassák a könyvtárakat, hanem hogy értékeket őrizzenek, és ezeknek az értékeknek az elolvasására buzdítsák az embereket: a diákokat, a tanulni vágyókat, ne pedig bestsellereket tartsanak, mert azért az tarthatatlan, hogy az állami pénzen fenntartott könyvtárak – nem akarok címeket mondani – celebregények tömegét tartják; azt vegye meg mindenki a saját pénzén, ha érdekli. Ezt csak akkor lehetne kiiktatni, ha a könyvtárosok nem abban volnának érdekelték, hogy sok ember menjen oda, hanem abban, hogy értékeket tartsanak, és akkor már nem is kell szembeállítani a két érdekcsoportot.

A mai Márai-programnak két főbaját látom: az egyik, hogy rettentő bonyolult - egy ilyen bonyolult rendszer csak hibás lehet, tehát valahogy le kellene egyszerűsíteni -, a másik problémája az, amit Erős Kinga is említett, hogy az állam egyik kezével támogatja az értékes könyvek megjelentetését, a másik kezével pedig lehetetlenné teszi, hogy bekerüljenek a magyar könyvtári rendszerbe. Kalász Márton összes verseit kiadtam: azt hiszem, 16 példányt rendelt az összes magyar könyvtár, ami szerintem egyszerűen tarthatatlan állapot. Ha monitoringrendszerrel fogjuk majd több százmillióért figyeltetni, hogy hányan olvassák ezeket a könyveket, megint célt tévesztünk. Az értékképzés legyen ennek a programnak a főcélja, és ne pedig különböző kiadói lobbik között tévelyegjünk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Oláh János. Zentai Péter László, a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének igazgatója.

Parancsoljon, igazgató úr!

Zentai Péter László igazgató (Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése)

ZENTAI PÉTER LÁSZLÓ igazgató (Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése): Államtitkár Úr! Elnök Úr! Kedves Képviselő Urak! Nagyon nagy érdeklődéssel hallgattam az eddigi vitát, és képviselői oldalról, őszintén szólva, az merülne fel bennem, hogy egyáltalán miért is olyan jó ez a Márai-program, ha ilyen hihetetlen sok kritikát kap. Szeretném leegyszerűsíteni a Márai-program lényegét, vagy talán elmondani, mert attól tartok, hogy itt elég torz kép rajzolódott ki róla.

Legelőször is azt, hogy ezt a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése javasolta három esztendővel ezelőtt, és még a Márai-program nevet, a Márai Sándor nevet is mi adtuk neki. Ennek a programnak a lényege, hogy prioritást élvezzenek a magyar szerzők, és ez százalékosan itt 65 százalékban van megnevezve. Azt, hogy ez a megőrzendő, értékes magyar kultúra könyv alakban történő megjelentetését a könyvtári rendszeren keresztül tegye lehetővé, ehhez néhány százalékos program... - a százalékok is nagy vitát keltettek. Az írószervezetek képviselői közül mindenki azt hangsúlyozta, hogy itt háttérbe vannak szorítva az írók, háttérbe van szorítva a kortárs magyar irodalom. Ha valaki ismeri a magyar könyvkiadás vagy a nemzetközi könyvkiadás szerkezetét, akkor tudja, hogy az irodalom nem

40 százalékát alkotja egy könyvpiacnak, mert akkor elfelejtkeznek arról, hogy van ott történelem, néprajz tudományág, 27 fajta tudományág van, és ha a nyelvet meg akarjuk őrizni, hogy ne legyen konyhanyelv a magyar, akkor a magyar tudományos könyvkiadást is meg kell... Amikor ez a konszenzusos megállapodás született, hogy ez a program 40 százalékban az irodalmat és 60 százalékban a többit, tehát a non-fictiont tartalmazza, akkor ez nem egy káros arány a magyar irodalom számára, hanem egy reprezentatív arány.

Ez a program még nem indult el. Mindnyájan tudják, vagy legalábbis remélem, hogy a döntéshozókhoz és a kulturális szereplőkhöz is eljutott, hogy egy olyan program, amely Magyarországon még nem volt, meghirdetője, a Nemzeti Kulturális Alap nagyon hangsúlyosan azt tette, hogy ennek első fordulója után egy felülvizsgálat legyen, legyen egy flexibilis program. A másik, amelyet mi, mint javaslattevők mondtunk, és ebben minden közreműködő egyetértett, hogy olyan kultúratámogatási program legyen, amelyben egyetlenegy forint útja sem térülhet el, tehát ez a legteljesebb nyilvánosság előtt történjen. Az tehát, hogy a könyvkiadók mit javasolnak, és ebből a könyvtárosok mit választanak, gyakorlatilag egy honlapon ellenőrizhető legyen, még annak az egy-egy kurátornak a döntése is ellenőrizhető legyen, akik ebben a tíztagú testületben döntenek.

Ha visszatérnénk ahhoz, hogy mi volt a Márai-program eredeti javaslata, amit a Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése - még egyszer mondom, egy könyvszakmai és nem egy irodalmi szervezet - tett le, és mi egy könyvtámogatási programot javasoltunk, annak az első pontja volt ez, a könyvtárakon keresztül történő támogatás. A második pontja, hogy legyen egy komoly ösztöndíjprogram, egy olyan ösztöndíjprogram, ami a Szépirodalmi Kollégium és az ismeretterjesztő kollégium, tehát az NKA berkein belül valósuljon meg 200-200 millió forinttal. Ez a program, az általunk kidolgozott Márai-program tartalmazta a harmadik pontot, ami itt szintén elhangzott, hogy a magyar állam a jelenleginél nagyobb léptékben támogassa a magyar kultúra, mindenekelőtt a magyar irodalom külföldi megjelentetését. Azért olyat már ne terjesszünk elő egy ilyen testület előtt, hogy ilyen rendszer nincs, erre ugyanis létezik egy Magyar Könyv Alapítvány, amelynek kerete az elmúlt évben, hála istennek - valószínűleg a Márai-program közvetítő hatásának köszönhetően - 100 millió forint volt. Jó lenne, ha ez az összeg megduplázódna

A harmadik, szintén a Márai-programhoz kapcsolódó javaslatunk az volt, hogy legyen egy kortárs magyar irodalom éve. Hadd nézzek az írószervezetek képviselőire: egyetlenegy szavuk nem volt az elmúlt években, hogy egy ilyen programot támogatni kell, de ha nem hiszik el, menjenek fel az MKKE honlapjára, és ott elolvashatják, le van írva.

Végezetül, 2000 óta, amikor szintén a mi könyvpiaci szervezetünk javaslatára végre az „Olvasás éve” program indult, ezt az „Olvasás éve” programot az akkori kormány elég szűkkeblűen támogatta, de bekerült a köztudatba. Ebben az egyik legnagyobb támogató erő a magyar könyvtárosok voltak, tehát viszonylag kevés állami pénzből, de azért egy jelentős program csírája indult el, és mi akkor döntöttük el azt, hogy javaslatot fogunk tenni arra, hogy legyen Magyarországon egy olvasáskultúrát javító alapítvány. Ezzel megkerestük a köztársasági elnök urat is, ő jogi szempontból nem akart a vezetőjévé válni, de nagyon szeretném, ha a Márai-program keretén belül az olvasáskultúra védelmét is figyelembe vennék.

Azt pedig csak a könyvpiac szempontjából szeretném megjegyezni, hogy nem véletlenül éreztük mi rendkívül tragikusnak a Márai-program leállítását. Egyfelől azért, mert szeretném, ha kulturális képviselőként tudnák, ez a messze legnagyobb kulturális terület - a könyvkiadás - gyakorlatilag jelen pillanatban egyetlenegy állami pénzeszközű támogatást tartalmaz, mégpedig 50 millió forintot a kulturális tárca birtokában, amely kedvezményes kamatozású könyvszakmai hitelt, tehát egy hiteltámogatást jelent. Azt, amit a magyar könyvkiadás, mondjuk az NKA-n keresztül járulékbefizetéssel tett, tehát befizetett esztendőről esztendőre 500 millió forintot, és ezt különböző társadalmiasított kuratóriumok

révén visszaigényelheték a kiadók, gyakorlatilag Münchhausen báró számára egy támogatás, tehát igazából azt fizettük be, mi igazából támogattuk az államot. Ha figyelembe vesszük, hogy a könyvkészítési láncolat milyen hihetetlen sokrétű, és annak minden szereplője adóbefizető is, azt kell mondanom, hogy a magyar könyvkultúra cégei és intézményei messzemenően fizettek az államnak. Akkor tehát, amikor letettünk egy ilyen programjavaslatot, hogy 1 milliárd forinttal a könyvtárakon keresztül támogassa az állam, mi azt gondoltuk, hogy először valósul meg a rendszerváltás óta a könyvkultúrának egy támogatása, úgyhogy azt gondolom, hogy a Márai-program melletti kiállítás vagy a vészjelzések, hogy ez a Márai-program megvalósuljon, nagyon fontos volt.

Még egy dolog, ne haragudjanak, csak a végén jutott eszembe: nagyon rosszindulatú feltételezésnek tartom mindenki részéről egy el sem indult program alapján azt a feltételezést, hogy ez a kis kiadók ellen van, egyszerűen nem is értem ennek a logikáját. Egyszerűen arról szól a történet, hogy ha megbizonyosodna egy kulturális körben, hogy a kis kiadók, az irodalmi kiadók, a tudományos könyvkiadók nem kapnak támogatást, hanem a nagykiadók, azt se mondja már itt senki előre egy döntés alapján, mert egy kuratóriumnak, egy testületnek a személyi felelőssége az, hogy hogyan dönt, hogy kiadók raktárkészletét akarják ezzel átnyomni. Egyszerűen csak annyit akarok mondani, hogy azért szerepel a javaslatban, hogy az elmúlt három év könyvtermése legyen az első ütemben mintegy a válogatási alap, mert a magyar könyvtári társadalomnak az elmúlt tíz vagy tizenöt évben nem volt elegendő pénze arra, hogy a magyar könyvkultúra legfontosabb könyveit megvegye. A teljes éves könyvtermésnek 2-3 százaléka az, amely bekerül a könyvtárakba. Minden ilyen program, amely ezeket a prioritásokat hangsúlyozza - irodalom, tudomány, szakkönyvek, gyermek- és ifjúsági könyvek -, óhatatlanul mindig a kis kiadókat támogatja, azok jelennek meg. Ne haragudjanak, hogy ilyen sokat beszéltem.

ELNÖK: Köszönöm szépen, igazgató úr. Utolsó szakmai felszólalóként dr. Fodor Péter igazgató urat kérem meg, hogy fáradjon a mikrofonhoz. Amíg odaér, addig engedje meg, igazgató úr, hogy pár dolgot én is hozzáfűzzek. Éppen azért tartottuk meg ezt a mai meghallgatást vagy bizottsági ülést a Márai-program ügyében, mert láthatólag nagyon sok az ellenállás, tehát szerintem ezt nem érteni, ezt a jelzést észre nem venni botorság. Ha meghallgattuk az előbb a szakmai szervezetek képviselőit, és láttuk, hogy mi a véleményük, akkor ebből le kellene vonni azt a tanulságot, hogy elmaradt egy olyan egyeztetési kör, amit érdemes lett volna megtartani. Az irodalmi szervezetek - függetlenül attól, hogy egyébként őket a mai kulturális politikai térben egyesek a baloldalhoz, egyesek meg a jobboldalhoz sorolják - egyaránt ugyanazt mondják, hogy ez a program így nem jó. Szerintem azért ezen el kellene gondolkodni, és legalábbis annak lehetőségét megadni, hogy legyen korrekciója ennek a programnak.

A magyar tudományosság szempontjai szerintem is nagyon fontosak. Ez a program részben majd lehetőséget fog arra adni, hogy szakkönyvek is bekerüljenek. Nem az a probléma, azt tessék végiggondolni, ezért írtam korábban azt, amikor még nem voltam parlamenti képviselő és bizottsági elnök, hogy a rendszerbe van kódolva egy hiba; senki nem tudja garantálni azt, hogy ha az ezer kiválasztott könyvbe bekerül öt agykutatóval foglalkozó, remek magyar tudományos munka, lesz egyáltalán tíz könyvtár, amelyik egyáltalán abból az ezer címből megrendeli, nincsen rá garancia. Szerintem azért ezen el kellene gondolkodni.

Egyébként szeretettel hívom fel mindenkinek a figyelmét arra, hogy volt a Soros Alapítványnak egy hasonló programja annak idején, én magam szerzőként azon a pályázaton nyertem is: 700 könyvtárban vásárolták meg azokat a könyveket, amelyeket kiválasztottak, és abba a hétszáz könyvtárba el is juttatták a könyveket, tehát működött hasonló logikájú program, és ott nem a könyvtárak válogathattak, a könyvtárak megkapták ingyen a könyveket. Tudomásom szerint egyetlenegy könyvet nem küldtek vissza azzal a könyvtárak, hogy nekik

azok a könyvek nem kellene, mert náluk nincsen hely arra, hogy ezeket raktározzák, és azzal a könyvvel, amellyel mi is nyertünk, én nagyon örültem, hogy vidéki kis könyvtárakban is tudtam találkozni, soha az életben nem vették volna meg, és egy ilyen ezres listába se válogatták volna ki. Szerintem ezen érdemes elgondolkodni.

Semmi másról nem szól ez a mai bizottsági ülés, minthogy végre megszólalhassanak a szakma azon részének a képviselői is, akik úgy érzik, hogy ennek a programnak valamilyen módon szükséges a korrekciója. A Magyar Könyv Alapítványnál a külföldi magyar könyvkiadás jelenlétére tudomásom szerint az elmúlt évben 30 millió forint volt abból a 100 millió forintból. Hiller képviselőtársam bólogat, hogy nem jól tudom, majd alkalomadtán akkor ezt megvitatjuk. Köszönöm szépen.

Igazgató úr!

Dr. Fodor Péter elnök (Informatikai és Könyvtári Szövetség)

DR. FODOR PÉTER elnök (Informatikai és Könyvtári Szövetség): Fodor Péter vagyok, az Informatikai és Könyvtári Szövetség elnöke, a Szabó Ervin Könyvtár főigazgatója.

Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy egy nagyon örvendetes pillanatnak lehetünk a részesei, hiszen a parlament kulturális bizottsága egy nagyon fontos, kulturális értékkel bíró programról vitatkozik és tájékozódik. Azért hangsúlyoznám ezt, mert ha valaki, akkor itt a teremben ülők pontosan tudják, hogy milyen jelentősége van bármilyen jellegű támogatásnak, bármilyen jellegű kezdeményezésnek, amely éppen a műveltség állapotát, az olvasás minőségét képes befolyásolni. Mi, a könyvtárak és a könyvtárosok többsége úgy gondoljuk, akár hazai könyvtárosokról, akár Kárpát-medencei könyvtárosokról beszélünk, hogy igenis, erre a programra nagyon nagy szüksége van – kinek is? – elsősorban a könyvtárba látogatóknak, az olvasóknak, a használóknak, ugyanis ez a formula átalakult az utóbbi időben. Ebből következően mindazok a megnyilvánulások, vélemények, kritikák, észrevételek, amelyek ma délelőtt itt elhangzottak eddig a kora reggeli órákban, egyértelműen azt jelzik, hogy mindenkinek van még hozzátennivalója, hiszen Zentai úr eléggé plasztikusan elmondta, hogy egy hosszú-hosszú előkészítő folyamat vége felé vagyunk, és itt jelen vannak nyilván az NKA képviselői is, akik ezt az egyeztetést nap mint nap elvégezték.

Az a folyamat, ami az alkotó és a befogadó között megtörténik, egy nagyon sokszereplős játék, ezt valamennyien tudjuk, és bármilyen hihetetlen, azok a programoknál, amelyek az utóbbi években, az utóbbi másfél évtizedben megvalósultak, amelyek az olvasáskultúrát szolgálták, azt kell mondani, hogy a könyvtárak látogatottsága nem csökkent. Nem tudok ezzel mit kezdeni, tessenek végignézni a statisztikákat. Az a helyzet, hogy az emberek járnak könyvtárba, kölcsönöznek, és keresnek könyveket. Mi az a kínálat, amit megkapnak? Ez egy döntő kérdés természetesen. Hogyan jutnak ehhez hozzá? Ez is egy döntő kérdés. Nem szabad azonban elfeledkezni arról, hogy mi, könyvtárak és könyvtárosok közvetítők vagyunk, nekünk nagyon fontos az, hogy milyen viszonyunk van az alkotókkal, és milyen viszonyunk van azokkal, akik ezeket az alkotásokat megismerik.

Nekünk nagyon fontos az, hogy milyen viszonyunk van az alkotókkal és milyen viszonyunk van azokkal, akik ezeket az alkotásokat megismerik. Még egy ehhez tartozó gondolat, és azt gondolom, hogy ezt talán mindenki világosan látja, hogy elkészült egy szerkezet, elkészült egy program, és én úgy gondolom, és ezt javasolnám tisztelettel megfontolásra, hogy az érdekcsoportok - amelyek itt ma megnyilvánultak és amelyek nem nyilvánultak meg – között egy viszonylag gyors érdekegyeztetés után egy starthelyzetre kerüljön sor. Hogyha klasszikust idéznék, akkor azt mondanám, idézve a legnagyobb magyar drámaírót Shakespeare Vilmost, hogy „a szót illeszd a cselekményhez és a cselekményt a szóhoz”. És ne feledkezzünk meg arról sem, hogy nyilvánvaló, hogy minden programban,

amelyik elindul ilyen hatalmas munkával, hatalmas érdeklődés mellett, abban benne kell, hogy legyen a korrekció lehetősége. Ez menet közben ki kell, hogy derüljön.

A másik, amit szeretnék megemlíteni, hogy én azt gondolom, hogy a könyvtárak ma azt a szerepet tudják betölteni, ami a nyilvános könyvtárakkal szembeni elvárásaként fogalmazódik meg, az, hogy kínálatuk van. És ennek a kínálatnak a mindenkori bővítésében igenis a könyvtárak és a könyvtárosok minden szempontból érintettek. És érdekeltek! Ez egy döntő dolog. Én azt gondolom, hogy ezt a fajta partnerséget szeretném kérni, és hangsúlyozni minden szereplőtől, aki a Márai-programban jelen van. Ugyanis így tudunk akkor döntéshez jutni, és így tud elindulni a program esetlegesen azokkal a korrekciókkal, amik mindenképpen szükségesek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én azt hiszem, hogy a könyvtárosi szakma képviselőjében dr. Fodor Péter igazgató úr jól összekötötte a könyvkiadók, könyvterjesztők, kis könyvkiadók csoportjait. Én nagyon örülök a hozzászólásának, és abban bízom, hogy ez egyfajta új együttműködés nyitányaként is értelmezhető, hiszen valójában a könyvtárosok kicsit méltatlanul lettek áldozatai ennek a vitának. Én is megkaptam a magamét bizonyos könyvtárosoktól, de azt hiszem, hogy félreértették a nyilatkozataimat, úgyhogy e tekintetben legalábbis, úgyhogy köszönöm szépen elnök úrnak, igazgató úrnak ezt az egészen kiváló hozzászólást. Köszönöm szépen a szakmai szervezetek képviselőinek, hogy megtiszteltek minket, és hozzászóltak a vitához. Kérem, hogy maradjanak itt, hiszen a képviselőkkel folytatjuk. Megkérdezem a képviselőtársaimat, kíván-e valaki az elhangzottakra valamilyen formában reagálni és a véleményét velünk megosztani. Hiller István képviselőtársam!

Hozzászólások a bizottság tagjai részéről

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Hölgyeim és Uraim! Kizárólag azért kértem most is elsőként szót, mert egy másik, hasonlóan fontos ügyben oktatási bizottsági ülés kezdődik, tisztelettel kérem, és ne vegyék udvariatlanságnak, hogy miután elmondtam a véleményemet, elmegyek, de a véleményemet el akartam mondani.

A Márai-program megalkotása és majd elindítása két ok miatt vált lehetségessé. Az egyik az a fajta szakmai együttműködés és az a programleírás, amelyet a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése durván két évvel ezelőtt letett az asztalomra. A másik ok, hogy idén januártól a Nemzeti Kulturális Alap teljesen más finanszírozási rendszerben működik. Tudniillik, azáltal, hogy a járulékok, az úgynevezett kulturális járulékok eltörlésre kerültek, helyette az ötös lottó játékadójának 90 százaléka alkotja a Nemzeti Kulturális Alap fő összegét, egy olyan változás indult el, amely az NKA megszületése óta a legjelentősebb. Amióta az NKA létezik, a legjelentősebb összeg valamivel kilencmilliárd fölötti fő összeggel 2004-2005-ben volt megtalálható, azóta csökkent, majd a tavalyi válságév hétmilliárd forint környékére vitte az NKA főösszegét. Azáltal, hogy ezt rendszerszerűen megváltoztattuk, bár erre értelemszerűen tapasztalat még nincs, hiszen az év nem fejeződött be, de azt mondhatom önöknek felelősséggel, látva durván az első félét, hogy ez az összeg tízmilliárd forint fölött lesz.

2010-ben a Nemzeti Kulturális Alap több pénzzel gazdálkodhat, erre természetesen – mondom még egyszer – összehasonlítás nincs, és kérjék rajtam számon durván egy év múlva, amikor ténylegesen látjuk már a bevételeket, hogy több pénzzel fog gazdálkodni, mint amennyit a legjobb év magáénak tudhatott. Bármely összetevő, az előbb említett szakmai MEK-ek által letett koncepció, akár a másik, a pénzügyi alap hiányzik, ebből a programból, legyen ez a legjobb vagy a legcsapnivalóbb, nem lesz semmi. Nem lesz semmi. Ugyanannyi lesz, mint amennyi 2004-ben, amikor az írószervezeteket arra kérem, hogy hasonlóan a filmekhez, aztán később hasonlóan a színházásokhoz, majd az előadó-művészet tagjaihoz,

üljenek össze, nem tudtak megállapodni, és ők maguk kérték – durván négy hónappal az összehívásuk után –, hogy függesszük fel a kerekasztal-tárgyalásokat.

Ezek a tények. Na most akkor két dolog közül lehet választani, mert miközben szakmai véleményeket hallottunk, mindegyiket figyelemre méltónak tartom. Ez mégis csak a Magyar Országgyűlés Kulturális bizottsága. Ezért az, hogy ez itt terítékre kerül, a bizottság elnökének meghívására és a kultúráért felelős államtitkár jelenlétében, én ezt jelentős dolognak tartom. Ugyanakkor azt is el kell mondjam, hogy a miniszter úr meghallgatásán ennek a problémának illetően felvetése, elnök úr, meggondolatlan volt, szerintem nem volt helyes. A véleménye világos, nem is a véleményétől félttem a programot. Azt gondolom, hogy az időzítés és annak, az egyébként ünnepélyes politikai aktusnak az idején, amikor egy miniszter először bizottság elé ül, ilyen dolog, kérdés felvetése bizonytalanságot okoz, és akár igaztalanul, egy olyan polémia ad teret, amelyet az elmúlt hetekben láthattunk.

Én egészen biztos vagyok benne, ismerve a korábbi nyilatkozatait és írásait, hogy ön egy jó és jól működő Márai-program mellett elkötelezett. Ez a hozzászólás ezt a célt nem szolgálta. Nem jó helyen, meggondolatlan volt. Ezt próbálta korrigálni a, valóban kultúra tekintetében meglepően széles visszhangot kiváltó vitát és ellenkezést az a nyilatkozat, amit államtitkár úr időben és helyesen tett. Azt gondolom, hogy legalábbis részben helyre tette a dolgokat. Biztos vagyok benne, mondom még egyszer, hallva azokat, akik szakmai részről itt beszéltek és az asztal körül ülő képviselők véleményét, ha nem is egyenként, de frakciónként ismerve, hogy abban, hogy egy jól működő Márai-program legyen ebben az országban, közösen vagyunk érdekeltek. Tisztelettel kérem azonban figyelembe venni azt a reakciót, amit ez kiváltott. Ez nem egy ember reakciója, ez egy mentalitás reakciója, ami nyomán az összeg, az egymilliárd forint nem került átutalásra, illetve leállításra került.

Itt nem egy emberről van szó, akit mint hallom, azóta az új kormányzat nyugdíjazott. Ez egy mentalitás. Nem is a név megnevezése az érdekes. Ne tessenek azt gondolni, hogy mindenkinek érdekében áll, hogyha a piacról, történetesen a szerencsejáték-piacról jelentős összeget sikerül átemelni a kultúra területébe, akkor abba mindenki önként és nagyon szívesen belemegegy.

Majd amikor költségvetési tárgyalásokról lesz szó, akkor ez jól látható lesz.

Végezetül azt szeretném mondani, hogy több hozzászólónak - akik ugyanúgy elkötelezettek, mint azok, akik elleneztek - csak véleményt tudunk formálni, és tanácsot tudunk adni, mert akkor van egy döntéshozó, és államtitkár úr, miniszter úrral együtt, önöknek döntést kell hozni. Ha ez a program az elkövetkező hónapokban nem indul el, nem lesz ebből program. És nem azért, mert nem sikerül így-úgy csiszolni, tökéletesíteni, hanem azért, mert eszébe fog jutni sokaknak, hogy nehéz időkben máshová is lehet fordítani pénzt.

Mi, történetesen én ezt egy alkalommal adótörvények módosítása lévén megszereztük. Ez nem egy évre szólt, nem egy kormányra szólt, hanem a magyar kultúrának. Ezt megtartani, azt gondolom, hogy fontos felelősség, de nagyon nehéz lesz.

Egy felszólaló azt mondta, hogy nem is tudja pontosan, hogy Nemzeti Kulturális Alap vagy alapprogram. Milyen igaza van, amikor saját kétségeit megosztja. Az, hogy valami alap vagy alapprogram, az durván négy milliárd forint. Ennyi a különbség. Ha valami alap, az azt jelenti, hogy elkülönülten mozog a költségvetéstől, abból költségvetési, akár kormánydöntéssel sem lehet elvonni. Alapprogram meg azt jelenti, hogy úgy mozog, ahogy a költségvetési pénzek, hogyha ott megszorítás van, akkor az alapprogramnál is megszorítás van. Bázisnak az előző évi költségvetési számot kell venni, az 7,8 milliárd forint. Ha ez alapprogramként működik, akkor jövőre is 7,8 milliárd forint lesz beírva a következő költségvetésbe, ha meg alapként, akkor a szerencsejáték nyereményadója telepítve azt állítom önöknek, hogy 10 milliárd forint fölött, tehát valamivel több, mint három milliárd forint plusz. Hát egy-egy kifejezés ennyit jelent. Én és mi minden olyan elképzelést támogatunk és támogatni fogunk, ami egy jól működő, Márai-programot hoz létre. A

konszenzus latin szó, azt jelenti, hogy teljes egyetértés, amikor két kéz erősen megfogja a másikat. Tegyenek le arról, hogy ebben konszenzus lesz. Nem kell egyébként mindenben száz százalékig egyetérteni. Annyiban kell egyetérteni, hogy jó legyen és működjék. Ezért, amit Csaplár Vilmos mondott és aztán néhányan még, én azt javaslom, hogy a Márai-programot - elnök úr, államtitkár úr, tegyenek meg mindent, hogy – mielőbb, életet vive bele elindítsák. Mert attól tartok, hogyha ezt nem teszik meg, akkor nem lesz mód az elkövetkezőkben már ezzel a problémával foglalkozni, és ennek elsősorban nem szakmai, hanem kimondottan pénzügyi okai lesznek.

Az, hogy újabb és újabb módosítások legyenek, ez az élet teljes velejárója. Legyenek is korrekciók, de azt gondolom, hogy elindítani és nem megakasztani, hozzásegíteni, és nem a 44. pont alpontját most tökéletessé csiszolni. Az előnyösebb és fontosabb, mint majd azon szipkálni, hogy egyébként volt egy jó irány, amit mindannyian vallottunk, csak aztán valahogy nem jött össze. Ezért a Kulturális bizottságban is, meg a legteljesebb nyilvánosság előtt is én azt fogom képviselni, hogy a Márai-program, amelyik bírja a pénzügyi lehetőséget és megvan a szakmai elindításának minden feltétele, induljék el.

És tisztelettel kérem az elnézést, hogy mivel a vita a tíz órai határidőn túlterjeszkedett, nekem az Oktatási bizottságba el kell mennem, de természetesen továbbra is rendelkezésre állok minden vitára és párbeszédre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percet még, ha tud, türelemmel várjon meg, hogy reagálhassak mindenre, amit elmondott. Én nagyon sajnáltam, hogy nem volt itt a miniszteri meghallgatáson, ha itt lett volna a miniszteri meghallgatáson – tudom, hogy akkor még miniszter volt, és nem volt a bizottság tagja, ezt főleg a vendégek kedvéért mondom, hogy nehogy félreértsék a szituációt -, akkor tapasztalhatta volna, hogy megfontoltan, körültekintően és visszafogottan nyilatkoztam. Pusztán egy fél mondatot ejtettem a Márai-programról a bizottsági zárszóban. Nem hiszem, hogy ez egy megfontolatlan kijelentés lett volna, az a hivatalnok, aki ezt úgy értelmezte, hogy az utalást le kell állítani, az egy másik kérdés, hogy ő ezt így értelmezte. A miniszter úrnak írt leveléből kiderül, hogy ezt jogszerűen tette. De nem is ez a lényeg, tisztelt képviselőtársam!

Másfél éve jelentették be először a Márai-program beindítását. Idén, február 22-én sajtótájékoztatón ön, éppen Zentai Péter László és Harsányi László jelenlétében, az NKA-elnök jelenlétében jelentette be a Márai-program elindítását. A bizottsági elnöki megjegyzéseimig, a miniszter úr meghallgatásáig két hónapjuk volt arra, hogy ezt az egymilliárd forintot átutalják. Miért nem tetszettek átutalni?

De hát a tényleg, képviselő úr, az az igazság, hogy ott volt a lehetőség arra, hogy ez a program beinduljon. Én azért nagyon szeretném, hogyha a jelenlévők számára is világos lenne az, hogy amit itt érdeként állítanak be, például a lottó nyereményalapból egy bizonyos összegnek a Nemzeti Kulturális Alaphoz való eljuttatását, ez egyrészt jó, de másrészt ez annak lett az eredménye, hogy éppenséggel nem tudtak megegyezni egy olyan új kulturális járulérendszerben, amiben meg kellett volna egyezni. És a fürdővízzel kiborították a gyereket. Hogy csak egy példát mondjak, a pornográfiának a 25 százalékos kulturális járulékát otthagyták a piacon a pornográf termékeknél. Az pedig igen jelentős összeg, éppenséggel a magyar könyvkiadásban is – ahogy Gyurgyák János mondta, hogy mi mindenre lenne még szükség – nagyon jól jönne az a pénz, amit ajándékba megkaptak az elhibázott járulérendszer kialakításánál, illetve a járulérendszer átalakításánál a pornográf iparban. Ez tény és való, hogy ott maradt. Egyes egyedül a pornográf ipar fizetett 25 százalékos kulturális járulékot. Miért hagytuk ott nálunk? Mi lesz ezzel a területtel? Egyébként államtitkár úrnak javaslom, hogy majd erre is nézzünk rá, és találjunk arra jogi megoldást, miközben egyébként egyszerűsíteniünk kell az adórendszert, éppenséggel a pornográfiában ne maradjon ott ez a jelentős összeg. Egy olyan szituációban, mikor az ember

a benzinkútra nem mer bemenni már a gyerekeivel, mert miközben rágót akar nekik venni vagy cukorkát, akkor a pénztárgépeknél vagy az automatáknál mindenhol pornóújságok, videokazetták és DVD-k sora található. Ezt, mint négy kislány édesapja jelzem önöknek. Teljesen jogos volt ez, hogy ezt a 25 százalékot beszédtük tőlük. Nem tudtak megegyezni abban, hogy végül is az interneten mi az, amit járulékkal kell sújtani és mi az, amit nem, mindannyian jól tudjuk, hogy 17 év alatt korszerűtlenné vált az a járulérendszer, amit be kívántak vezetni. Hogyha az írásaimra utalt, akkor azt is olvashatta, hogy én bizony azt mondtam, hogy az önök kormányzati intézkedései között végre volt egy jó kezdeményezés, hogy legyen egy új járulérendszer, mert bizonyos termékeket, amik már nem léteztek a piacon, és bizonyos szolgáltatásokat ki kellett venni a járulékköteles termékek és szolgáltatások közül, újakat pedig be kellett volna tenni. Elvéreztek egy ilyen kis vitában, hogy akkor most az internetet úgymond megadóztatják vagy nem adóztatják meg, ezért úgy döntöttek, hogy az egész járulékszert félresöprik, és behozzák az ötös lottóból képződő alapot, amit egyébként – itt is meg kell erősítenem, hogy – én jónak és fontosnak tartok, csak ezt ne felejtjük el, hogy közben a fürdővízzel együtt kiborítottuk a gyereket.

Alap vagy alapprogram? Drága képviselő úr, hát amikor kulturális alap van, akkor is sikerült még az utolsó hetekben ötmillió forintot adni a Hócipőnek, és sikerül húszmillió forintot adni az ATV-nek! Hát önök rendszeresen a Hócipőt támogatták (*Dr. Hiller István: A ferences rend is kapott.*), de nehogy már a Hócipőt párhuzamba állítsuk a ferences renddel! Képviselő úr! Hát ne haragudjon, egy piacról élő kulturális terméknek egyáltalán nem minősíthető politikai vicclapot nem hiszem, hogy egy napon lehetne emlegetni a ferences renddel. Hát ön az utolsó pillanatban ebből az alapból, ami nem alapprogram már, annak a miniszteri keretéből gondolkodás nélkül odaadott ötmillió forintot a Hócipőnek! Akkor is ilyen lelkiismeretesen kellett volna, hogy vezesse a lelkiismeret a tollát. Már elnézést itt a képzavarért. De szerintem át kéne gondolni azért egy-két dolgot.

Az elmúlt nyolc évben nagyon sok lehetőségük volt arra, hogy egy átfogó könyvtár-támogatási rendszert hozzanak létre. Miért nem hozták létre? Az elmúlt négy évben miért nem vezették be a Márai-programot? Annyit tárgyaltak róla, ebben az elmúlt két hónapban miért nem utalták át azt az egymilliárd forintot? Nem hiszem, hogy azért a felelősséget bármilyen szempontból a jelenlegi kormányzatra rá lehetne tolni, ami még egy hete is éppen hogy felállt. Ez a kormányzat elkötelezett a Márai-program ügyében, ezt elmondta államtitkár úr, én bizottsági elnökként meg tudom erősíteni, elkötelezettek vagyunk a magyar könyvtámogatás ügyében, szerintem szükség van a Márai-programra, de még egyszer mondom, meg kell hallgatni a szakmai szervezetek képviselőit, és lehet, hogy öt vagy hat éve nem tudtak egy asztalhoz leülni az irodalmi szervezetek képviselői, nem ezt kell felemlíteni, hanem azt, hogy most itt ülnek mind.

És hogy Csaplár Vilmos és Vasy Géza álláspontja sokkal közelebb van egymáshoz, mint mondjuk Csaplár Vilmos és Vasy Géza álláspontja Zentai Lászlóéhoz.

Szerintem fel kell ismerni, hogy ez egy lehetőség az együttműködésre. Mindezt úgy, ahogyan Fodor Péter is jelezte: meg lehet együtt találni egy olyan támogatási konstrukciót, ami jó a könyvkiadói szakmának, jó a könyvkiadói szakmai szervezeteknek, jó azon könyvkiadóknak is, akiket javarészt az MKKE képvisel, jó lesz a könyvtárosoknak is, és mindezen túl jó lesz az olvasóknak – ez nagyon fontos -, a könyvtárba látogatóknak, és jó lesz az íróknak is, mert a magyar kultúra, a magyar szépirodalom és a magyar tudományosság szempontjából ez is meghatározó jelentőségű.

Én arra kérek tehát mindenkit, hogy ha már lehetőséget teremtettünk - köszönöm, hogy ezt ön is kiemelte, köszönöm, hogy ennek fontosságát elismeri -, én szeretném, ha az elkövetkezendő években, amíg én bizottsági elnök vagyok, más területeken is hasonló intenzitással hallgatnánk meg a szakmai szervezetek képviselőit. Legyen a kulturális bizottság annak is fóruma, hogy itt mindazok, akik az elmúlt nyolc évben nem mondhatták el a

véleményüket, mondhassák el, hallgassa meg őket a politika, hallgassa meg őket a szakállamtitkár, és ez legyen alapja egy új magyar kultúrpolitikának. Köszönöm szépen. Novák Előd jelezte, hogy hozzá kíván szólni. (*Dr. Hiller István távozik az ülésteremből.*)

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak egész röviden: először is én is köszönöm a szakmai szervezetek képviselőinek nagyon értékes és érdekes hozzászólásait. Egyet emelnék ki, és ahhoz fűznék egy apró módosító javaslatot, hogy a Jobbik alapvetően támogatja az erős állam híveként azt az elképzelést, hogy a kormányzat egy komolyabb beleszólást szeretne ebbe a rendszerbe, és fél attól, hogy esetleg a könyvtáraknál más szempontok érvényesülnek. Ezt abszolút el tudjuk fogadni, mi is az erős állam hívei vagyunk, és félünk, hogy nem a magyar kultúrkinccs kerül előtérbe egy válogatáskor, hanem esetleg más piaci vagy éppen olvasói igényi szempontok.

Azt az egy szabályozást viszont örülnék, ha szigorítanánk, ami itt is elhangzott már, hogy csak magyar írók műveit lehessen támogatni, vagy kerülhessenek be ebbe az ezer kiválasztott könyvbe, illetve egy módosító javaslatot fűznék hozzá, hogy vagy magyar írók vagy magyar vonatkozású tartalom esetén. Arra ugyanis számos példát tudnánk hozni, ami azért a magyarságot érintheti, nyilvánvalóan még külföldi szerzők esetében is, de a főszabályozás nyilvánvalóan az, hogy csak magyar írók műveit lehessen támogatni. Azt gondolom, utána elég vita fog még kialakulni arról, hogy ki minősül magyarnak, mondjuk egy Imre Kertész esetében, vagy említhetnénk a példákat, amiről széles körű viták kialakulhatnak, de mégis államtitkár úr és az egész kormányoldal figyelmébe ajánlom, hogy a főszabályozásra fordítsanak figyelmet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Én mindenesetre Imre Kertészt vagy Kertész Imrét a magyar irodalom részének tekintem - ezt mint irodalom szakos mondom -, aki Kertész Imre műveit olvasta, az pontosan tudja, hogy a magyar irodalom részét képezik, méghozzá a magyar irodalom minőségi részéhez tartozik. De nem akarok ezzel újabb olyan szintű vitát nyitni, mint múltkor nyitottunk a Nemzeti Színház igazgatója kapcsán, csak szeretném jelezni, hogy vannak dolgok, amelyek politikai kérdések és vannak dolgok, amelyek irodalmi szakmai kérdések. A magyar irodalomtörténet – látok egy-két irodalomtörténést is, és bólogatnak is – a részeként ismeri el Kertész Imrét. Az egy másik kérdés - én annak idején Kertész Imre németországi nyilatkozatait írószövetségi vezetőként is bíráltam -, hogy mondjuk, a közéleti megnyilvánulásaival egyetértünk-e vagy nem, de ez az irodalmi munkájának az értékét semmiképpen sem rontja. Köszönöm szépen.

Más képviselő kíván-e hozzászólni ehhez a napirendi ponthoz? (*Nincs jelentkező.*) A vihar már jelzi, hogy kicsit túl hosszú lett a napirendi pont megtárgyalása. Úgy látom, hogy nincs jelentkező. Államtitkár úr jelezte, hogy kíván pár szót szólni a végén. Tisztelettel adom meg a szót.

Szócs Géza reflexiója

SZÓCS GÉZA nemzeti erőforrás minisztériumi államtitkár: Tisztelt Bizottság! Valóban megfelelő aláfestés az, ami kintről behallatszik. Nekem végig az volt az aggodalmam, hogy eljött egy pillanat, amikor is az állam hajlandónak mutatkozott visszapumpálni a kultúrába, jelesül azon belül a könyvkiadásba és a könyvfogyasztásba egy viszonylag jelentős összeget. Az itt elhangzott bírálatok, megjegyzések, észrevételek világossá teszik, hogy ez a program nem tökéletes, ugyanakkor én azt gondolom, hogy egy rossz program is jobb, mint egy semmilyen program. Ezért maximálisan egyetértve Csaplár Vilmossal, hogy minél többet késlekedünk, azzal nagyobb rosszat teszünk, még azoknak az érdekeknek a szempontjából is, amelyek jogos szempontok alapján fogalmazzák meg a

kritikájukat, azt mondom, hogy akkor tudunk kijönni ebből a zsákutca felé tartó irányból, ha a következő ajánlatot és ígéretet fogalmazzuk meg. Minden érintett szakmai szervezet, de akár magánszemélyek is - hiszen ha az írókra, könyvtárosokra, antikváriusokra gondolok, ők is teljes joggal részt vehetnek ebben a dialógusban - július 1-jéig juttassák el az észrevételeiket pontokba szedve, úgy, ahogy azt Vasy Gézától vagy Falusi Mártontól is hallottuk, a kulturális államtitkárságra, július 1-jével lezárva ezt az időpontot. Azt tudjuk vállalni, hogy augusztus 1-jére összeállítjuk legjobb lelkiismeretünk szerint és a figyelembe vehető érvek alapján a Márai-programnak azt a szövegváltozatát, amelyet megvalósítani kívánunk.

Azt rögtön jelzem, hogy a sok elhangzott észrevétel közül alapvetőnek tartom azt is, amit az imént hallottunk Novák képviselő úrtól, hogy ebben a magyar szerző - vagy a Magyarországra, magyar kultúrára, magyar történelemre vonatkozó szerző - kitüntetett értékkel szerepeljen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Arra kérem, hogy a mikrofont kapcsolja ki! (*Megtörténik.*) Köszönöm. Megköszönöm még egyszer mindenkinek a részvételt. Amennyiben van idejük és kedvük, maradjanak a további napirendi pontok tárgyalására is; ha nincs, akkor megköszönöm megtisztelő jelenlétüket. Örülök, hogy ilyen szép számban eljöttek, és figyelemmel követték a parlamenti bizottság munkáját. A napirendi pontot lezárom.

A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/317. szám) (L. Simon László (Fidesz) önálló indítványa)

Áttérünk a 2. napirendi pontra, a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatra, amely L. Simon László Fidesz-képviselő önálló indítványa. A Házszabály 19. § (3) bekezdése szerint „Az elnök képviselői felszólalása esetén a tárgysorozaton lévő...”, nem olvasom végig, mindenki tudja, tehát mivel az én egyéni indítványomról van szó, ezért az ülést csak abban az esetben vezethetem, ha ehhez a bizottság hozzájárul.

Kérdezem a képviselőtársaimat, hozzájárulnak-e ahhoz, hogy a bizottsági ülést továbbra is én vezessem. (*Szavazás.*) Köszönöm szépen. Egyhangú.

Folytassuk tehát! (*Gulyás Déneshez:*) Képviselő úr, arra kérem, hogy államtitkár urat ne vigye ki a teremből! (*Derültség.*) Fontos, hogy ennek a napirendi pontnak a tárgyalásánál itt maradjon. Tudom, hogy a szakmai szervezetek vezetői várják, hogy beszéljenek velem, de azt kérem, hogy ennek a napirendi pontnak a megtárgyalása után történjék ez meg.

A törvénymódosítási javaslatot mindenki megismerhette. A törvénymódosítási javaslatról röviden annyit szeretnék elmondani, az a lényege, az az értelme ennek a törvénymódosítási javaslatnak, hogy az előző kormányzati időszakban létrehozott Kulturális Örökségvédelmi Szolgálatához került régészeti feltárási jogokat megváltoztatva rehabilitáljuk a megyei múzeumi intézményrendszert, és a megyei múzeumok a régészeti feltárási jogot újra megkapják.

A hozzám érkezett szakmai vélemények közül néhányat szeretnék ismertetni, hiszen viszonylag nagy vihart kavart ez az előterjesztés is; többen támadták, de több szakmai szervezet támogatásáról biztosított. Dr. Vándor László, a Megyei Múzeumok Igazgatóságainak Szövetsége elnöke írt levelet, amelyben a következőt írja: „Tisztelt Elnök Úr! Nagy örömmel értesültünk róla, hogy a régészeti feltárási jog szabályainak módosítását kezdeményezi a kulturális örökség védelméről szóló, az Országgyűlésnek szerdán benyújtott törvényjavaslat formájában. Szeretnénk jelezni, hogy a megyei múzeumi szervezetek teljes mértékben egyetértenek javaslatával, és azt a szakma szempontjából támogatandónak és előremutatónak tartják. Reméljük, hogy az ön javaslata minél előbb elfogadásra kerül, ezzel megszűnik a magyar múzeumügy egyik akut problémája, és lehetőséget kapunk mind a

tudományos, mind pedig a közművelődési munkában, hogy ismét betölthessük, sőt továbbfejleszthessük hagyományos tevékenységünket.” – írja dr. Vándor László megyei igazgató, aki egyben a szövetség vezetője is. Rajta kívül még nagyon sok régésztől, múzeumi szakembertől kaptam levelet, ezeket nem ismertetem – sok, személyes életutat, pályaképet is bemutató levelet -, ahol néhányan a KÖSZ létrejötte miatti személyes kálváriájukat írják le, hogy miképpen veszítették el az állásukat és a lehetőségeiket. Én köszönöm az ő leveleiket és a biztatásukat, figyelmüket.

Érkezett olyan javaslat is, amely szerint nemcsak a megyei múzeumoknak kellene régészeti feltárási jogot biztosítani a törvénymódosítás során, hanem az önálló régészeti gyűjtőkörrel rendelkező múzeumoknak is. Ezt megfontolva, hogyha megengedik, akkor azt javaslom, hogy legyen egy, az eredeti előterjesztésemhez képest egy bizottsági változtatás is, egy bizottsági módosítás, miszerint is a (2) bekezdésbe a felsorolásba az illetékes megyei múzeum, a fővárosban a Budapesti Történeti Múzeum, valamint a Magyar Nemzeti Múzeum után szúrjuk be a következőket: „és más, régészeti gyűjtőkörrel rendelkező múzeum”. Tudomásom szerint Lázár János, Fidesz-frakcióvezető úr is benyújtott egy ezzel kapcsolatos egyéni módosító indítvány, amennyiben ezt benyújtotta és mi így fogadjuk el, akkor képviselőtársam, frakcióvezető úr egyéni módosító indítványa az tulajdonképpen beépül ebbe a javaslatba.

A (3) bekezdésbe pedig azt a mondatot szúrjuk bele, felolvasom az első mondatot, „a területileg illetékes megyei múzeum, a fővárosban a Budapesti Történeti Múzeum és a beruházó a megelőző feltárással vonatkozóan írásbeli szerződést köt”, itt jön a beszúrás: „a feladatellátásba a területileg illetékes, itt kimaradt egy g, majd titkár úrnak jelzem, illetékes megyei múzeum, a gyűjtő területében érintett megyei múzeumi szervezethez nem tartozó területi múzeumot kötelezően bevonja”. Így megoldottuk azoknak a múzeumoknak az igényeit és problémáit is, akik nagy városi múzeumként részt kívánnak venni bizonyos feltárásokban. Én azt hiszem, hogy ez szakmailag indokolt is, elfogadva a szakmai múzeumoknak ezen, hozzám eljuttatott kérését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megnyitom a napirend fölötti vitát, várom a hozzászólásaikat. Puskás Imre képviselő úr!

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Teljes mértékben támogatom bizottsági elnök úrnak ezt a törvénymódosító javaslatát, és azt gondolom, hogy nagyon sokan vannak, akik várták ezt a módosítást.

Ugyanis, amikor ez a jogszabály megszületett, amely létrehozta a KÖSZ-t és ezt a hatáskört ehhez a szervezethez utalta, ez óriási felháborodást váltott ki a régész szakmában, a megyei múzeumok körében, és azt önkormányzati szférát is érintette oly módon, hogy a megyei önkormányzatok közül többen, többek között a Tolna megyei önkormányzat is az Alkotmánybírósághoz fordult ennek a jogszabályhelynek a megsemmisítése érdekében, ugyanis meggyőződésünk volt az, hogy azzal, hogy a megyei múzeumok hatásköréből ezt a feladatot, ezt a lehetőséget kivonta ez a rendelet, ez gyakorlatilag egyrészt az önkormányzati törvényben meghatározott hatáskörökre is befolyással volt, és elvont ilyen hatáskört, többek között pedig a megyei múzeumokat szabályozó törvény is egyértelműen kiolvasható belőle, hogy ez a hatáskör a megyei múzeumoknak a lehetősége, és ez a jogszabály nyilván a jogszabályi hierarchiákat áthágva módosította, illetve vont el ezt a hatáskört. Ezért is fordultunk az Alkotmánybírósághoz, tehát mindenképpen egy olyan helyzetet fog orvosolni, amely egy komoly támogatottsággal bír egyrészt a szakmában, másrészt visszaállíthatja a megyei múzeumoknak a presztízsét, anyagi lehetőségeiket növeli, amelyek - az elmúlt időszakra visszautalva – nem mellékes, hogy visszatérjenek ezekhez a múzeumokhoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mandur László képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Csak egy pillanatra, mert nem volt számomra egyértelmű, hogy a tárgysorozatba-vételről szól-e most a döntés és hogy ...

ELNÖK: Bocsánat, nem mondtam be, hogy a vitát egyben gondoltam lebonyolítani és utána külön-külön szavazunk, természetesen.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Tehát magyarul tárgysorozatba-vételről szól a vita, és utána ennek a törvényjavaslatnak az általános vitára való alkalmassága jön.

ELNÖK: Így van.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Aha, értem. És ezt minden egyes esetben majd tisztázni fogjuk, ugye?

ELNÖK: Igen, előre mondani fogom, képviselő úr, elnézést kérek. Köszönöm szépen.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljon képviselő úr!

GYUTAI CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Sajnálom, hogy Hiller István képviselőtársunk már nincsen itt, mert érdeklődéssel hallgattuk volna az érveit, hogy korábban milyen indokkal hozták volna létre ezt a szervezetet, ami valóságos felzúdulást okozott a magyar régész társadalomban, de talán még mondhatom azt is, hogy a magyar történettudomány, régészettudomány iránt érdeklődő közvéleményben is. Mit okozott ez a helyzet megyei szinten?

Én a Zala megyei helyzetet ismerem alaposan, az autópályákhoz, az autópálya-építésekhez és a nagy beruházásokhoz kapcsolódó régészeti feltárásoknál a gyakorlat a megszületett szabályozás után az volt, hogy ez a bizonyos KÖSZ nagyon kis forrás átengedésével alvállalkozóként vonta be a megyei múzeumi szervezetet, a pénz ott maradt a létrejött nagy vízfejnél, a megyei múzeumi szervezet pedig elvégezhette nagyon kevés pénzért a munkát. Én úgy gondolom, hogy ez így tarthatatlan, a forrásoknak is ott kell maradni, ahol a régészeti örökség van. Nem különben ott volt, és jelenleg is ott van az a szakértő bázis, amely tudja azt, hogy az adott településeken, az adott megyében milyen régészeti örökség van. Ha csak arra utalok, hogy településvezetőként is folyamatosan a rendezési terveket karban kell tartanunk, és az, amikor ott helyben, a megyei múzeumi szervezettel együttműködve határozzuk meg a településrendezési tervekben a régészeti örökség védelmét, akkor egy aktív segítő kapcsolatot érzékelhettünk a megyei múzeumi szervezettől. Most mindenfajta felsőbb, sokszor a helyi viszonyokat nem ismerő és nem segítő hozzáállást tapasztaltunk. Vissza kell állítani mindenféleképpen a régi rendszert, ez jól működött. Így helyben források maradhatnak, olyan források maradhatnak, amelyek a megyei múzeumi szervezet munkáját, régészeti munkáját, régészeti és közművelődés-tudományi munkáját is segíthetik. Köszönöm.

Döntés tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy van-e még hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Akkor kérem, hogy szavazzunk. Először tehát a tárgysorozatba-vételről. Aki egyetért a tárgysorozatba-vétellel, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm.

Utána az általános vitára való alkalmasságról. Aki egyetért, az kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm.

Bizottsági előadó személynek javaslom dr. Puskás Imrét. Aki egyetért vele, kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm. Egyhangú.

Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/318. szám) (L. Simon László és Dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

A következő napirendi pontunk az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat. Államtitkár úr, közben megkérdezem, hogy kíván-e ezen is itt maradni, mert ha nem, én tudom, hogy várják ott kint a szakmai szervezetek képviselői. *(Szűcs Géza államtitkár: Ha nincs ezzel kapcsolatos kifejezett elvárás, akkor nem maradnék.)* Nincs, nincs. Nagy tisztelettel köszönöm meg a jelenlétét, hogy elfogadta a meghívásunkat, máskor is szívesen látjuk a bizottsági üléseken. Viszontlátásra. *(Szűcs Géza államtitkár távozik az ülésteremből.)*

Akkor a 2/b. napirendi pont következik. Kérem, hogy itt is szavazzunk arról, hogy mit előterjesztő a vitát vezethetem. Kérem, aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm. Egyhangú. Megkérem Puskás Imrét, előterjesztő-társamat, hogy az előterjesztés lényegét, röviden foglalja össze.

Dr. Puskás Imre szóbeli kiegészítése

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ahogy az indoklásban is szerepel, gyakorlatilag a színházak költségvetési támogatásának ebben az évben egy új modellje jött létre, amely modellnek vannak vesztesei és meggyőződésünk szerint van az a kör, amely egy pozitív diszkriminációval támogatható és eltérés mutatható ebből a rendszerből. Az egyik módosító indítvány pontja szerint a nemzeti, etnikai kisebbségi feladatokat ellátó intézmények jelentenek ezt a kört, a másik pedig a 10. szakasz c) pontban szabályozott, egy új pontban szabályozott földrajzi kört jelentene, amely elsősorban a térségnek a színházi ellátását és ennek a preferálását jelentette volna. Ezzel kapcsolatos is a módosító indítványom, és kérem, hogy ez legyen a bizottságnak a módosítása ehhez a tervezethez, tekintettel arra, hogy áttekintettük, hogy az milyen intézményeket, színházakat érintene, és ebből megállapítottuk, hogy gyakorlatilag a jelenleg létező színházak közül nem tudnánk ezzel a pozitív diszkriminációval érinteni egyet sem, ebből következően ez a szabályozási kör értelmét veszítette, ezért kérem, hogy ezt a pontot vegyük ki ebből a szabályozásból, és a megmaradó szakaszokról kérem a bizottság támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha jól értettem, akkor azt javasolja, hogy a bizottsági módosítással úgy nézzen ki az eredeti javaslat, hogy a c) pontot hagyjuk el, a többi pedig az előterjesztésnek megfelelően változatlanul marad. Én ezzel előterjesztő-társaként egyetértek. Természetesen most is azt javaslom, hogy a vitát egyben bonyolítsuk le, és aztán a végén szavazzunk a tárgysorozatba-vételről és az általános vitára való alkalmasságról.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Hát hogy mennyire lóhalálában folyik a munka, akkor leginkább ez jelzi, hogy egy olyan javaslatot nyújtottak be, ami semmi változást nem okozna, pedig hát normális esetben azt gondolnám, hogy egy hatásvizsgálatnak meg kellene előznie egy indítvány benyújtását.

Ebben az esetben én azt kérdezem, hogy nem gondolkodott-e el azon az előterjesztő, hogy esetleg a kilométerhatáron szükséges lenne-e valamiféle változtatás, illetve ha már

hatásvizsgálatról beszélünk, van-e olyan konkrét színház, amelynek szükséges lenne, tehát most nem feltétlen a gombhoz kellene a kabátot varrni, de mégis ezen mindenképp el kellene gondolkodni.

Ez a javaslat két dologról szólt, a vidéki és a kisebbségi színházak megsegítéséről. A vidék megsegítése mindenképpen kedvünkre való volna, az utóbbinak nem érzem indokoltságát. Tehát, hogy csak annyi szerepel az indokolásban, hogy hát máshol is van ilyen, hogy tulajdonképpen fajelméleti alapon segítünk bizonyos területeket. Én ennek nem látom indokolását. Ha valami bővebb indokolását látnánk, akkor esetleg el tudnánk rajta gondolkodni. De hogy csak azért, mert hogy ők kisebbségben vannak, hát ennyi erővel sok másfajta kisebbséget is lehetne támogatni. Tehát én nem érzem így magában az indokoltságát, vagy milyen lobbierőltette ezt be, vagy hogy jött be ez a javaslat. Tehát ennek a háttéréről szeretnék többet megtudni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bizonyára félreértettük képviselő urat, amikor a fajelméletről beszélt, nem hiszem, hogy erről időszerű lenne a Magyar Köztársaság parlamentjében beszélni. Én elég szomorú vagyok, hogy erről kezdünk el beszélni, de Gyutai Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

GYUTAI CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen. Én ugyanezt akartam mondani, szerintem vannak olyan kifejezések, amelyek nem méltóak arra, hogy sem itt, sem a parlament plenáris ülésén elhangozzanak. Én arra kérném elnök urat, hogyha ilyenek a bizottsági ülésen elhangoznak, akkor utasítsa rendre a képviselőtársunkat, mert ez művelt Európában és művelt Magyarországon nem szokás. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ráadásul nemcsak erről van szó képviselő úr, szerintem alaposan meg kell nézni a dolgokat, mielőtt idejönnek. Mert lehet, hogy mi rohamtempóban dolgozunk, azután emiatt vannak módosítások, szerencsére jól működik a minisztérium, és az én képviselői indítványomra már rögtön reagált is. De fajelméletről beszélni, ne haragudjon, ebben a helyzetben beszélni, mérhetetlen nagy ostobaság. Itt egyszerűen vannak olyan nemzetiségi színházak, nevezetesen, ahol mondjuk Puskás képviselőtársam megyei közgyűlési elnök, ott van német nemzetiségű színház, amelyik az európai kultúrához nagyon sokat ad hozzá, és a magyar nemzeti kultúrához is nagyon sokat ad hozzá. Nem is értem, hogy miről beszél, és hogy kerül ide a fajelmélet kifejezés, de nagyon szépen kérem, hogy a Magyar Köztársaság parlamentjének és a bizottságának a méltóságát őrizzük meg, mert ha minden bizottsági ülésen valami ilyen – ne haragudjon, de – benyögése lesz, azzal egyszerűen a bizottság tekintélyét ássa alá, és az ön számára fontos ügyeket – látom, hogy jelentkezik -, az ön számára fontos ügyeket nem tudjuk megfelelően képviselni. Mert nagyon sok fontos kérdést vetnek fel önök is, csak három jó felvetésüket egy otromba megjegyzéssel rögtön agyon is csapják. Parancsoljon képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Először is az elnöktől különösen elvárnám, hogy ne használjon olyan kifejezéseket, hogy ostoba megjegyzés, meg egyebek. Azt gondolom, hogy ez egy alap, korrekt, objektív levezetésnek mindenképp része kellene hogy legyen, talán még egyszerű hozzászólóként, bizottsági tagként sem illene ilyet használni, de elnöktől különösen sérelmezem ezt. Meg hogy benyögök, meg ilyesmi, szóval azt gondolom, hogy ezeket a szavakat kerüljük.

Mondhattam volna, hogy rasszista alapú, hogyha ez korrektebb az önök számára. Mindenképp erről beszélünk, és hát ostobának maximum azt lehetne nevezni, aki nem azt látja, hogy mi van az előterjesztésben, hanem itt szavakon lovagol. Hát itt etnikai kisebbségi színházakról beszél, hogy önmagában azért, mert valamelyik etnikumhoz tartozik, jusson

valami többlettámogatáshoz. Semmiféle plusz indokolás nem szerepel, hogy ez mitől jelent valami kulturális többletet, hogy milyen indok van mellette. Túl azon, hogy kisebbség, mert jelenleg ugye annyira kiüresült ez az előterjesztés, hogy semmi másról nem szól, csak hogy aki kisebbség, azt támogassuk. Én meg azt javaslom, hogy aki többség, azt támogassuk. Mert az milyen rasszista javaslat lenne, hogyha azt mondanám, hogy valamelyik kisebbséghez tartozik egy adott színház, attól vonjuk meg még az alapkategória szerinti besorolási támogatást is. Tehát én azt kérem, hogy válaszoljanak a felvetéseimre, mert megkérdeztem, hogy mi történt. Én igenis felkészültem, tehát kikérem magamnak, hogy ne néztem volna meg. Épp hogy önök nem készültek fel és úgy nyújtottak be egy javaslatot, mint kiderült, hogy már senkire nem vonatkozik. Tehát mintha beleírnánk azt, hogy kék az ég, ennek semmi változtatása nincsen. Én továbbra is kérdezem azt, hogy mi indokolta ezt az egész előterjesztést, tehát volt-e valami szakmai ok. Én elfogadom, hogyha volt esetleg vidéki színházak részéről, tehát én kész vagyok akár támogatni ezt, csak kérdezem, hogy esetleg nincs-e olyan módosító, építő javaslat, hogy ne töröljük akkor a vidéki színházak megsegítését, hanem a kilométer-távolságon változtassunk esetleg és továbbra is várom, hogy miért kellene csak azért, mert valaki nemzeti vagy etnikai kisebbségi színházat üzemeltet, többlettámogatást adni neki.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Elég bonyolult egyébként a vidéki színházak támogatási rendszere, úgyhogy szeretettel ajánlom figyelmébe a törvény tanulmányozását. Menczer képviselő asszony.

MENCZER ERZSÉBET (Fidesz): Köszönöm szépen elnök úr a lehetőséget, hogy hozzászólhatok. Szeretném, hogyha elnök úr hathatósan odahatna, hogy a képviselőtársaink a másikat ne sértegetsek. Utalok akkor itt arra, hogy miután én Magyarországon születtem, és magyar állampolgár vagyok, és én magyarnak is tartom magam, de az őseim német leszármazottak, és a gyermekeim német nemzetiségű iskolába jártak, és joguk van a saját, ősi kultúrájuk megismeréséhez, fajelméletről beszélni, ezt kikérem magamnak mint olyan parlamenti képviselő, aki egy sváb kisebbséget is képviselek a parlamentben. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mandur képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Én először is azt javasolnám, hogy egyrészt térjünk a tárgyra, a további részleteket meg egyébként egy külön napirendben érdemes lesz megtárgyalni, hogyha egyébként a bizottsági ülések felszólalásai kapcsán egyéb, mondjuk ideológisztikus vagy pártpropaganda környezetbe próbálunk belehelyezni különféle előterjesztési szándékokra alkotott véleményeket.

Én a tárgyról azért annyit hadd mondjak, hogy nagyon alkotmányos egyébként maga az előterjesztés, hiszen itt kétszer kimaradtak abból a rendszerből, amiben egyébként ezek a színházak részesülhetnek, és nagyon helyesnek tartom azt, hogy alkotmányosan Magyarországon igenis, hogy támogadjuk azokat a művészeti törekvéseket, azokat az intézményeket, amelyek ezt a sokszínű magyar kulturális életet nemhogy fenntartják, hanem gyarapítják is, és ez, ami most módosítóként bekerült a bizottság elé per pillanat, ez azt célozza, hogy ezt a helyzetet próbálja segíteni.

És ezt nagyon helyesnek és elismerésre méltónak tartom, ezért támogatni is fogom. Míg a jövőben érdemes gondolkodni azon, hogy vannak-e olyan kimaradt művészeti törekvések, amelyek alkotmányosan egyébként ugyanarra a támogatásra érdemesülnek, mint ahogy a mostani előterjesztés is egy olyan fajta hiányt kíván pótolni, amit egyébként muszáj

volt megtenni, én azt gondolom. Lényegében felfedezésre került egy olyan – ha úgy tetszik – gondolat vagy hiba, ami most pótlásra kerül.

És ide bevonni olyanfajta típusú megkülönböztetéseket, ami meg egyébként alkotmányellenes akár a bizottsági felszólalásban, én javasolnám azt, hogy a jövőben mindenki tartózkodjon az ilyen típusú megjegyzésektől, mert sem az alkotmány szellemiségével, sem a fennálló törvényekkel szemben mint képviselő, nem használhatunk kifejezéseket és terminológiákat. Nemcsak azért, mert meg kell őriznünk egyébként az Országgyűlés tekintélyét, hanem azért is, mert egész egyszerűen nekünk, akiknek az a feladata, hogy ne csak a törvény betűjét tartsuk be, hanem a szellemiségét is.

Erre hívnám fel minden képviselőtársam figyelmét, illő tisztelettel természetesen, és itt most be is fejezném a felszólalásomat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Németh képviselőtársam jelentkezett; itt már kevertem a felszólalókat, bocsánatot kérek.

NÉMETH ZOLTÁN (Fidesz): Nagyon röviden szeretném Novák képviselőtársam figyelmét felhívni, és egyben kérni arra, hogy ha mindenképpen szeretne bekerülni a sajtóba, akkor tartson sajtótájékoztatót, és ne itt a kulturális bizottság ülésén megtett, szerintem is ostoba és ízléstelen megjegyzésekkel próbálja ezt elérni. Ha valami ostoba, azt néven kell nevezni, ha pedig valamely megjegyzés tudatlanságról árulkodik, azt is néven kell nevezni, nevezetesen az iménti hozzászólásában meglehetősen keverte a nemzeti, illetve etnikai kisebbségek kérdését. Érdeemes egyébként tanulmányozni az ezzel kapcsolatos jogszabályokat, képviselő úr, és akkor kiderül az ön számára, hogy itt mind a kettőről szó van, és ezekre vonatkozólag a Magyar Köztársaság jogszabályai rendelkeznek. Ennek alapján, ha ezeket tanulmányozza, akkor talán az ön fejében is tisztább kép alakul ki a jogszabályi háttér vonatkozásában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Pörzse Sándor jelentkezik.)* Azt hiszem, hogy először képviselőtársam jelentkezett; Imre, te harmadik voltál, azt hiszem.

Képviselő úr, parancsoljon!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Dolgozzunk! Szerintem zárjuk ezt le, hogy ki hogyan minősíti Előd bejelentését, szerintem mindenki tudja, hogy mire gondolt, még akkor is, ha nagyon-nagyon sokan szerencsétlennek tartják a megfogalmazást; jómagam is egyébként annak tartom. Senki nem bántotta a hazai svábságot, úgyhogy nem érdemes most itt csirkebulit tartani arról, hogy csipkedjük össze azt, aki most esetleg szerencsétlenül fogalmazott. Ha elfogadja tőlem, elnök úr, kezdjük el ennek tartalmát vizsgálni, és akkor választ kap Előd például arra a kérdésére, hogy van-e valamiféle hátsó szándéka a megfogalmazott törvényjavaslatban, mert ha jól tudom, Imre erre már régen akarna válaszolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bármennyire hihetetlen, nem tudjuk, hogy mire utalt Novák képviselő úr, én legalábbis tényleg nem tudom, hogy mire utalt, fogalmam nincs, hogy mi a fenére utalhatott. Ráadásul már csak abból következően is, hogy ennek a törvénytervezetnek vagy módosításnak az egyik előterjesztője Puskás Imre képviselőtársam, akinél ki is emeltem, hogy a szekszárdi német nemzetiségi színház fenntartójaként is van jelen, hiszen a megyei önkormányzat elnöke, szerintem viszonylag nagyon egyszerűen körül lehet írni azt, hogy itt miről van szó ezzel törvénytervezettel kapcsolatban, szerintem Mandur képviselőtársam pedig teljesen egyértelművé tette, ő megértette az előterjesztésből.

Hátsó szándékról beszélni olyan feltételezés, ami szerintem megint méltatlan. Csak nem gondolják, hogy egyéni képviselő indítványként valamilyen hátsó szándékkal nyújtunk be egy ilyen törvénymódosítást, miközben egyébként nagyon jól tudjuk a szakmai szervezetek álláspontját ismerve, hogy sokan régóta várják azt, hogy az előadó-művészeti törvénynek történjék meg az átfogó felülvizsgálata? A kormányzat szándéka és ígérete szerint - talán erről még a miniszteri meghallgatáson is volt szó -, ez meg fog történni, de addig is, amíg erre sor kerül, amíg idáig eljut a munkában a szaktárca, az apró problémákat próbáljunk korrigálni, olyan időszakban vagyunk, amikor erre a képviselőknek lehetőségük van.

Ugyanez volt az előző előterjesztéssel kapcsolatban is: régóta kérnek bennünket a szakmai szervezetek - amíg ellenzékben voltunk, addig is tárgyaltunk velük -, hogy a Kulturális Örökségvédelmi Szolgálat körül kialakult polémiára a megyei múzeumi rendszer számára is megnyugtató választ adjunk. Erre volt kísérlet az egyéni képviselői módosító indítvány. Természetesen a kormányzat is el fog ide jutni, sőt ha valaki valóban felkészül, és megnézi a rendszert, akkor tudja jól, hogy annak a törvényjavaslatnak, amit az előzőekben tárgyaltunk, az lesz a következménye, ha elfogadja a parlament, hogy a miniszter úrnak rögtön rendeletet is kell alkotni, hiszen a Kulturális Örökségvédelmi Szolgálat tevékenységét miniszteri rendelet szabályozza. Itt is erről van szó. Rosszindulatról vagy hátsó szándékról beszélni: bocsánat, nem értem, és tényleg nem tudom, hogy mire gondolt Novák képviselő úr.

Novák képviselő úr jelentkezett, utána Puskás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Ha nem tudják, akkor egyszerűbb gyorsan szót adni, és akkor megmagyarázzuk. Lehet, hogy szerencsétlen volt a „fajelmélet” szó használata, beszélhetünk simán, mondjuk, rasszizmusról is, ahogy mondtam, ha ezt korrektebbnek tartják, mint ahogy lehet, hogy a „hátsó szándék” is szerencsétlen volt, mindenesetre fogadják el, ha bennünk bizalmatlanság van, főleg akkor, amikor nem látjuk, és egyelőre nem is hajlandók továbbra sem elmagyarázni ennek az előterjesztésnek célját. Hivatalosan van, és elvileg a Házsabály szerint kellene is, hogy legyen indokolása egy törvénymódosító javaslatnak, ehhez képest nem indokolás van, hanem egyfajta magyarázat, egy rövid magyarázat, hogy mit jelent, hogy ez már egy pozitív diszkriminációt ad bizonyos színházaknak, ezt mondja, de hogy miért – az indokolás pedig ezt jelentené -, arra nem kaptunk választ. Ilyeneket hallottunk, hogy tessenek tájékozódni a törvényekből.

Ne haragudjanak, ilyen semmitmondó választ egyszerűen szemtelenségnek tartok. Megkérdeztem többször is, és ismét kérdezem, hogy mi indokolja azt – mert az indokolás az nem indokolás, csak egy magyarázat, még két mondatban kifejti, hogy most ők kapnak pozitív diszkriminációt -, miért kap pozitív diszkriminációt valaki, csak azért, mert sváb, vagy csak azért mert cigány vagy bármilyen nemzeti vagy etnikai kisebbséghez tartozik. Ennek az indokát továbbra sem látom.

ELNÖK: Puskás képviselő úr, parancsoljon!

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Választ kapott volna képviselőtársam, ha nem használ egy olyan kifejezést, amely jogos indulatokat váltott ki számos bizottsági tagból, és ezért hosszúra nyúlt ez a dolog. Azok a színházak, azok az intézmények, amelyek egy kisebbség identitásának megőrzésében ténykednek, és ezzel együtt magas kultúrát, minőséget is hoznak létre, általában olyan körülmények között dolgozhatnak, amely körülményekkel nehezen tudják teljesíteni azokat a paramétereket, feltételeket, amelyeket jelenleg a jogszabály számukra megszab ahhoz, hogy a támogatás korábbi mértékét el tudják érni. Hogy egy példával éljek, amire elnök úr is már többször utalt, a Magyarországi Német Színház valóban Tolna megyében, Szekszárdon található, és ennek a színháznak a

befogadóképessége 80 fős. Örülünk, hogy létezik, örülünk, hogy egyáltalán van, azt gondolom, hogy komoly igény van erre, de ezzel a 80 fős színházzal nem valószínű, hogy képes lenne azoknak a paramétereknek megfelelni, amellyel az I. és II. kategóriába kerülne, illetve nyilván ő az I. kategóriába tudna kerülni a jelenleg hatályos törvényi szabályozás szerint. Miután azt gondolom, hogy képviselőtársam által is tekintélyesnek tartott szerző Szent István, aki a sokkultúrájú, soknemzetiségű nemzet erejére hivatkozott, én azt gondolom, hogy mindnyájunk, a többségi társadalom és az egyébként kisebbségi identitást valló emberek érdeke is az, hogy az a fajta kulturális identitás, az a fajta kulturális erő, amely például egy ilyen intézményben megnyilvánul, megmaradhasson, és megfelelő költségvetési támogatásban részesüljön. Ezért született ez a módosítás. Nyilvánvalóan nemcsak egyetlen színházat, nemcsak egyetlen intézményt érinthet ez a fajta pozitív diszkrimináció, hanem valamennyi olyan intézményt, amely működik ebben az országban, számosan vannak ilyenek, én egészen pontosan ennek a színháznak a konkrét számait ismerem és tudom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A pozitív diszkriminációról csak annyit, hogy ha képviselőtársaim az előző majdnem másfél óras - vagy talán több is volt - vitára figyeltek a Márai-program kapcsán, akkor az végig erről szólt: arról szólt, hogy az erős piaci pozícióval rendelkező kiadók ellenében legyenek pozitívan diszkriminálva a minőségi magyar könyvkiadást biztosító könyvkiadók. Miért? – kérdezhetné valaki. Azért, mert nemzeti kulturális érdek az, hogy olyan művek is bekerülhessenek a könyvtárakba és a magyar könyvkereskedelembé, amelyek önállóan, csak a piaci jelenlétnek köszönhetően nem lennének képesek arra, hogy eljussanak olvasókhoz, fogyasztókhoz és a többi. Ugyanez igaz a nemzetiségi színjátszásra is, hogy ma Magyarországon van például német nemzetiségi színház... (*Novák Előd jelentkezik.*) Látom, képviselő úr, hogy jelentkezik, mindig megjegyzem, ha valaki jelentkezik, ha nem, akkor itt van mellettem a bizottsági titkár, és figyelmeztet, hogy ne felejtsek el szót adni neki, úgyhogy ha ilyen előfordul, akkor elnézést kérek.

Ma Magyarországon van német nemzetiségi színház: ezt érdemnek tartom, ezt nagy eredménynek tartom, ettől gazdagabbak vagyunk, büszkék lehetünk arra, hogy van német nemzetiségi színház. Ha lenne, nem tudom, egy szlovák - én úgy tudom, szlovák nemzetiségi színházunk nincsen -, azt is érdemnek és eredménynek tartanám. A szlovákokkal kapcsolatos politikai polémiában, ami a kettős állampolgárság kapcsán kialakult, nekem nagyon tetszett annak a szlovákiai magyar vagy magyarországi, szlovák nemzetiségű magyar állampolgárnak a szlovák miniszterelnök számára küldött levele, amelyben éppen azt írta le, hogy ő Magyarországon mindig a saját nyelvén tanulhatott, Magyarországon szlovák nemzetiségű gimnáziumba járhatott Budapestre, őrizhette Magyarországon a szlovák nyelvét, kultúráját, identitását, ezért őt semmilyen hátrányos megkülönböztetés nem érte, és ő ugyanezt kéri a szlovák miniszterelnöktől, hogy biztosítsa ezt a lehetőséget és jogot a szlovákiai magyarság számára.

Tehát mi csak gazdagabbak vagyunk attól, hogyha a nemzetiségi színházainkat, adott esetben a veszteség ellenére is, amibe nemzetgazdasági szinten kerülhetnek, fenntartjuk. Ennek a megerősítését szolgálja ez a módosítás. Nyilvánvaló, hogyha a törvény szövegét hozzánézzük, akkor ebből ki is derül ez. A törvény szelleméből pedig következik, azért az alkotmány szelleméből is, hogy nekünk feladatunk, kötelességünk a nemzeti kisebbségi kultúrák ápolása. Novák képviselő úr jelentkezett.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Szent István intelmeit hajlamosak félremagyarázni, ebbe most nem mennék bele, mert elkanyarodás lenne a napirendtől, de azért tiltakozom, hogy ő ezt és így mondta volna.

Az, hogy az előző napirendben érték alapon, pozitívan diszkriminálunk valamit, az teljesen támogatandó, az, hogy a kereslettel szemben kulturális szempontból értékesebb műveket, azt elfogadom, viszont a válasz meggyőzött arról, hogy nincs itt semmiféle értékalapúság. Egyszerűen arról van szó, hogyha valaki egy adott kisebbséghez tartozik, az önmagában érték. Szerintem ez önmagában még nem érték, hogyha valaki mondjuk cigány színházat üzemeltet magyar színházzal szemben vagy bármi mást vagy német színházat. Ez önmagában szerintem nem érték, tehát én azt a 80 fős falusi magyar színházat ugyanolyan értékesnek tartom alapból, mint azt a 80 fős német színházat. Tehát nem érzem indokoltságát a pozitív diszkriminációnak. Természetesen, hogyha mondjuk Németország úgy dönt, hogy ő ezt a színházat többletforrásokkal támogatja, akkor el tudom fogadni, de szeretném, hogyha egyfajta váltás lenne a közfelfogásban. És én megértem, hogy önöknek ez szokatlan, és felháborodnak, és kikérik maguknak, és ostobának neveznek, hogy ilyen fel merem vetni. De hát kérem szépen, önök benyújtottak egy rasszista javaslatot, és utána kikérték maguknak, hogy én rasszista javaslatról beszélek, és ki lehet vonulni, de hát nem én nyújtottam be, hanem önök. *(Menczer Erzsébet: Ezt nem hallgatom tovább!)* *(Menczer Erzsébet elhagyja az üléstermet.)* Én megértem, hogy ezzel kellemetlen szembesülni, mert eddig ezt a „pro korrekt” szavakkal egyfajta pozitív diszkriminációnak, meg egyéb szép hangzatos dolognak nevezték, de ez itt nem más, minthogy valamit nemzetiségi alapon pozitívan diszkriminálnak, holott mi egy kulturális bizottság vagyunk, nekünk kulturális szempontból kellene megnézni, hogy az jelent-e többletet, és erről nem győzött meg, hogy egy német színház feltétlenül színvonalasabb lenne, mint egy magyar színház. Tehát nem akarom én hátrányban részesíteni, de azért azt sem tudom elfogadni, hogy Szlovákiában is hátrányos megkülönböztetésben részesül a magyar, meg itthon is hátrányos megkülönböztetésben részesül a magyar.

Én egyenlőséget szeretnék, én ebben hiszek, és ezért, mivel az indoklás erre nem terjed ki, hogy ezek a színházak mitől kapnak valami pluszt, tehát ha egy pályázati rendszerben egy konkrét színház valami pluszt tud felmutatni, én el tudnék fogadni egy többlettámogatást, de így általánosságban, hogy csak azért, mert valaki egy kisebbséghez tartozik, ez számomra nem elfogadható.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Nagyon határozottan rendre utasítom: ez nem egy rasszista törvényjavaslat. Ön olyan kifejezéseket használ, aminek semmi alapja nincs. Egyszerűen nem is érti az egész javaslatot, nem érti a törvényt, nem ismeri az alapjogszabályt, egyszerűen ostobaságokat beszél. Megint határozottan kijelentem: ezek a színházak, amelyek támogatást kapnak, az értékmérő küszöböt már akkor átlépték, amikor bekerültek a támogatotti rendszerbe. Nem azért vannak támogatva, mert nemzetiségi színházak, érték alapon vannak támogatva, tisztelt képviselő úr. Az egész rendszer működését nem érti, az egész előadó-művészi törvényről láthatólag halvány fogalma sincsen. Köszönöm szépen. Pörzse képviselő úr nem kíván hozzászólni. Köszönöm szépen. Más sem. Kérem, hogy szavazzunk, tisztelt képviselőtársaim.

Döntés tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról

Aki a tárgysorozatba-vétellel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm. Egy tartózkodás mellett, Novák képviselő úr nem szavazott, a bizottság támogatja a tárgysorozatba-vételt.

Aki az általános vitára való alkalmasságot támogatja, kérem, jelezze. *(Szavazás.)* Tizenhárom igen. Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett általános vitára alkalmasnak tartotta a bizottság a módosított változatot. Köszönöm szépen.

Bizottsági előadó. Az előterjesztői vitában Puskás képviselőtársam fogja mondani az előterjesztést, úgyhogy javaslom bizottsági előadónak Németh képviselőtársamat. Vállalod?

(Németh Zoltán bólogat.) Igen. Köszönöm szépen. Aki egyetért akkor Németh képviselőtársam személyével, kérem, kézfeltartással jelezze. (Szavazás.) (A bizottság többsége támogatja.) Köszönöm. Pörzse képviselőtársam is megszavazta Németh képviselő urat. Köszönöm szépen.

A médiát és a hírközlést szabályozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/360. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

A következő napirendi pontunkkal folytatjuk. Tisztelettel köszöntöm Cser-Palkovics képviselőtársunkat a következő napirendi pontokban tárgyalandó törvények, illetve törvénymódosítások egyik előterjesztőjét. Képviselő úr, igen, most már helyet foglalt. Köszönöm szépen. Javaslom, hogy a következő napirendi pontoknál, amelyek a média kérdését érintik, ugyanúgy tárgyaljunk, mint eddig, tehát hogy egybetárgyaljuk, és utána külön-külön szavazunk a tárgysorozatba-vételről és az általános vitára való alkalmasságról.

Tehát a 2. c) napirendi pont a médiát és a hírközlést szabályozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat. Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa. Tisztelettel megadom a szót dr. Cser-Palkovics Andrásnak. (Menczer Erzsébet visszatér az ülésterembe.)

Dr. Cser-Palkovics András szóbeli indoklása

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Megpróbálok valamennyi előterjesztésről röviden egy összefoglalást adni, és természetesen amennyiben ebben a vitában elhangoznak érvek, kérdések, akkor arra igyekszem majd a végén válaszolni.

Az első és legfontosabb, egyik legfontosabb jogszabály-tervezet a struktúra átalakítására vonatkozik, alapvetően a jelenlegi rendszer működésképtelenségéből kiindulva, hiszen csak néhány példát mondva: a Magyar Televízióknak nincsen elnöke most már viszonylag hosszú idő óta, tudjuk, hogy július végén lejár a Magyar Rádió elnökének a megbízatása is, és azt is tudjuk, hogy az ORTT-nek sincsen elnöke egy lemondást követően. Ezek a kérdések önmagukban felvetik azt a felelősséget, hogy az új Országgyűlésnek ezt a helyzetet kezelni kell, és a szükséges döntéseket ehhez meg kell hoznia.

Másrészről ezek a javaslatok természetesen más, egyéb fontos kérdésekre is kiterjednek, így egyértelmű, hogy egy külön javaslat fogalmazódik meg az ORTT és az NHH összevonásáról, ugye ez nagyjából európai uniós tendenciának minősíthető. A korábbi öt-, illetve négypartii egyeztetéseken is ez felmerült. Mi a gyors összevonást javasoltuk, aztán ott a kompromisszumok egy négy-ötéves időintervallumot hagytak volna, úgy gondoljuk, hogy vissza kellene térni ahhoz, hogy az összevont hatóság kérdéséről minél hamarabb döntsön a parlament.

A közmédiák tekintetében négy, szakmai önállóságát megtartó nonprofit részvénytársaság működne, a mai átláthatatlan, körülbelül mindenestől 150 fős irányító, ellenőrző testületek számát csökkentve egy vezérigazgatóval működnének ezek a zártkörű részvénytársaságok és egy közös felügyelő bizottság végezné az ellenőrzést.

A javaslat célja egyértelműen az olcsóbb, átlátható működés, körülbelül az egyharmadára csökkenne így a különböző testületek létszáma ahhoz képest, ami most volt. A civil kontrollt egy közszolgálati testülettel tartanánk fenn, ez egy 12 fős testület lenne, a társadalmi megbízatás érvényesülése és a közszolgálati kódex, illetve annak betartatása lenne a feladata.

Ami a kerettörvényt illeti, minden médiumra kiterjedne ez a szabályozás, a különböző platformokat egységesen próbálná szabályozni, és hát természetesen figyelembe veszi azokat az EU-irányelveket, amelyeknek már egyébként a beemelése a magyar jogrendszerbe meg

kellett volna, hogy történjen decemberig. Ez sajnos nem történt meg. Számos EU-alapelvet rögzítenénk emiatt, a válaszadás jogát, az újságírók védelmét, különböző többletjogosítványokat, illetve egyes internetes tartalmak szabályozására is kísérletet tennénk. De itt rögtön szeretném megjegyezni, hogy egy kerettörvény-javaslatról van szó, ami természetesen megsegíti és ezáltal megelőzi egy későbbi, új médiatörvény elfogadásának lehetőségét, amit – tudjuk, hogy országgyűlési határozat tekintetében – már az előző ciklusban meg kellett volna alkotni. Sajnos akkor erre nem került sor, meggyőződésünk szerint ezt ebben a ciklusban és annak az elején meg kell tenni. Az a szabályozás, ami most benyújtásra került, az egy kerettörvényi jelleggel ennek az alapvetéseit fogalmazná meg, természetesen a teljesség igénye nélkül, hiszen arról majd az új médiatörvény szólna.

Ezért én azt kérem mindenkitől, hogy különösen ehhez a jogszabály-tervezethez azokat a javaslatait tegye meg, amiket később akár ebben a kerettörvényben, akár pedig az új médiatörvényben szeretne mindenképpen, hogy megjelenjen. A többi bizottságban is ilyen jellegű kérdések, észrevételek felmerültek.

Még néhány szót az alkotmánymódosításról, aminek a fő célja gyakorlatilag egy fogalomponosítás. A 61. § még egy olyan fogalommal dolgozik, és egy olyan fogalmat szabályoz, aminél ma már a médiapiacra egészen biztos, hogy továbbléptek, és sok új kérdés felmerült, amit – azt hisszük, hogy – alkotmányos szinten is kell rögzíteni. Mindenképpen például a közszolgálati média alkotmányos intézménnyé válása, azt hiszem, hogy egy olyan követelmény, aminek már korábban meg kellett volna fogalmazódnia.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani, elismerem, hogy röviden és összefoglalóan. Természetesen, ha van kérdés, észrevétel, azokra igyekszem majd válaszolni. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Van-e valakinek kérdése? Mandur képviselő úr, parancsoljon!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Az egyik az egy ügyrendi típusú kérdés. Az egyik, hogy válasszuk ketté a tárgysorozatba-vétel kérdését és az általános vitára való alkalmasság kérdését. Amit az indokol, hogy ebben a két kérdésben kéne döntést hozni, az elnök úr javaslata szerint, és az előző vita is azt mutatta, hogy ezt a kettőt megpróbáltuk egyben kezelni.

Jelen esetben hadd indokoljam az ügyrendi javaslatomat, hogyha ez volt az alapjavaslat, hogy egyben tárgyaljuk, mert a tárgysorozatba-vétel kérdése és a dolog terjedelméből és jellegéből fakadóan az általános vitára való alkalmasság kérdése nem ugyanaz a témakör. Én azt kérem az elnök úrtól, hogyha a tárgysorozatba-vétel kérdésén túljutottunk, akkor egyáltalán túljutunk-e majd az általános vitára való alkalmasság kérdésén, tehát akkor fogjunk bele, hogyha a tárgysorozat dolgán túljutottunk. Ha ezt meg tudjuk oldani, akkor természetesen a felszólalásokat is meg fogjuk tudni kezdeni, illetőleg majd kérdéseket is tudunk – ennek birtokában – feltenni, mert nagyon összefügg a sorrend.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Én elfogadom a javaslatát, úgyhogy akkor javaslom, hogy szavazzunk. *(Mandur László jelentkezik.)* Bocsánat, ez már szavazás volt, vagy szót kér képviselő úr? *(Kiss Attila: Gyors volt a képviselő úr.) (Mandur László: Nem, azt mondta az elnök úr, hogy szavazzunk, és én szavaztam. Eljárt a kezem, ennyi.)* Bocsánat, javaslom, hogy szavazzunk. Tehát, hogy mindenkinek világos legyen, a c)-nél tartunk, a T/360-as számú előterjesztésről van szó. Aki a tárgysorozatba-vételt támogatja, kérem, kézfeltartással jelezze!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Bocsánat. A vita! Még nem volt vita a tárgysorozatba-vételről. Tehát az én javaslatom, hogy pontosítsam: nem egyben folytatjuk a vitát a tárgysorozatba-vétel és az általános vitára való alkalmasság kérdésében, hanem a tárgysorozatba-vételről folytassunk le egy vitát, és aztán utána egy vitát az általános vitára való alkalmasság kérdésében.

ELNÖK: Rendben. Tehát mindenképpen elfogadom azt, amit a képviselő úr mondott. Akkor most megnyitom a vitát a tárgysorozatba-vétel ügyében. Parancsoljon, képviselő úr, akkor ezek szerint ehhez hozzá kíván szólni.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Természetesen. Hiszen azért vettem fel a dolgot.

Nos, az első stáció az egyéni képviselői indítványról, csak azért, hogy egyszerűsítsük a dolgot, hogy a tárgysorozatba-vétel kérdésében a bizottságnak állást kell foglalni. Döntést kell hoznunk. Nos, nekem az lesz a javaslatom mindjárt az elején, hogy ezt a csomagot, mert ezt csomagként kell kezelni, és Cser-Palkovics képviselő úr is mint előterjesztő, nagyon helyesen csomagként terjesztette elő, hiszen - időben nulla munkanap állt rendelkezésre az áttanulmányozásra bármelyik képviselőnek - péntek délután került fel a parlament honlapjára. És az éberebb képviselők, ha folyamatosan figyelik az internetet, találkozhattak azzal a benyújtott csomagtervezettel, amit ma épp megpróbálunk tárgyalni, akár általános vitára való alkalmasság kérdésében is.

Tehát tárgysorozatba-vételnél én azt mondom, hogy a bizottság normálisan és a jelenlegi törvényeket is betartva, egyet dönthet, hogy nem fogja megszavazni azt, hogy tárgysorozatba vegye az Országgyűlés, hanem mást fog kezdeményezni az Országgyűlés felé. Mégpedig azt fogja kezdeményezni, a jogalkotásról szóló törvény rendelkezésének megfelelően, hogy... hiszen ez pont arról szól, hogy hogyan kell törvényt alkotnunk és milyen eljárások keretében kell törvényt és egyéb jogszabályokat alkotni. Jelen esetben Országgyűlésről van szó, most törvényekről beszélünk, amelynek a 18. §-a, illetve 20. §-a rendelkezik arról, hogy a törvények előkészítése során milyen kötelező feladatok vannak.

És ezek a feladatok előírják azt, hogy jogszabály megalkotása esetén elemezni kell-e a szabályozni kívánt társadalmi-gazdasági viszonyokat, állampolgári jogok és köteleességek érvényesülését, érdek-összeütközések feloldását, lehetőségét, meg kell vizsgálni a szabályozás várható hatását és a végrehajtás feltételeit. Ez mindenképpen egy kötelezettség. Illetve a 20. § azt mondja ki a jogalkotásról szóló törvényben, hogy jogalkalmazó szervezetnek a társadalmi szerveket és érdekképviseleti szerveket be kell vonnia az olyan jogszabály-tervezetek előkészítésébe, amelyek az általuk képviselt és védett értékeket, illetve társadalmi viszonyokat érintik. Nos, ez egy nagyon lényeges kérdés, és ugye együtt éltük meg a képviselő úrral azt az időszakot, amikor a médiatörvény előkészítése volt, és ez a csomag - lényegében azt kell hogy mondjam, ha a tartalmát nézzük - a médiatörvénynek, hát nemhogy egy kerete, hanem lényegében egy olyan szabályozása, ami már a későbbieket illetően már csak igazából, majd hogyanem egy finomítását kell, hogy jelentse mindannak, amit most elfogadna a parlament. Tehát magyarul, nem lehet megkerülni, hogy a jogalkotásról szóló jogszabály 18. és 20. §-ában foglaltaknak eleget tegyünk.

Elég jelentős törvényről van szó, és maga a változás is jelentős. Gyanítom, hogy több képviselőtársamnak nem volt lehetősége elolvasni a beterjesztett csomagot, de itt egy sajtótörvényről van alapvetően szó.

Tehát, ahogy Cser-Palkovics képviselő is jelezte mint előterjesztő, itt többről beszélünk, hiszen kiterjed nemcsak az elektronikus médiára, ami önmagában is elég fajsúlyos kérdés, és ezen belül a közszolgálati médiumok irányítását és különféle működését érintő kérdések önmagukban is indokolnák azt, amit felhoztam az előbb ebből a bizonyos, jogalkotásról szóló törvényből, de túlnyúlik, hiszen az írott sajtóról is szó van, sőt az internet

szabályozásáról is. Hiszen kiterjed arra is. Ő ezt úgy fogalmazta mint egy kerettörvény, ami minden médiumra kiterjedő módon szabályozásokat tartalmaz. Nos ilyen esetben én azt gondolom, hogy egy bizottság nem nagyon mondhat mást, minthogy nemhogy tárgysorozatba nem veszi jelen állapotában és jelen előkészítettségében, társadalmi és szakmai viták nélkül, hanem hivatkozni kell ugyanezen törvény, azaz a jogalkotásról szóló törvény 38. §-ára, amelyik viszont azt mondja ki, hogy – szeretném idézni, egy pillanat, hogy pontosak legyünk (*Lapozza az idézett részt.*), ennek is a (3) bekezdése – „a törvényjavaslat tervezetének a véleményezésre bocsátásáról az Országgyűlés döntése alapján társadalmi vita megkezdéséről a kormány gondoskodik”. Ez történt ugye az előző időszakban, amikor a médiatörvény tervezetét társadalmi vitára bocsátottuk. Nem véletlenül, hiszen be akartuk tartani nemcsak az írott szabályokat – hadd tegyem hozzá - és a törvényi kötelezettségeinket, hanem azt az – ha úgy tetszik – erkölcsi kötelezettségünket is, hogy egy ilyen alkotmányos alapjogokat és értékeket érintő, jelentős törvényi változásokat meg kell vitatni az érintettekkel és a társadalom széles rétegével.

Én gondolom, hogy a nemzeti együttműködés programjába bele kell hogy férjen, hogyha ilyen fontos kérdésekről akart törvényt hozni az Országgyűlés, illetve két esetben országgyűlési határozatot is önmagára nézve, hogy magát a társadalmat és az érintetteket nem fogja kizárni abból a lehetőségből, hogy éljenek a jogaikkal, amire egyébként törvény is kötelez mindannyiunkat.

Úgyhogy a tárgysorozatba-vétel kérdésénél én azt javasolnám, tekintettel arra is, hogy maguknak a képviselőknek sem volt lehetősége, hiszen nulla munkanap állt rendelkezésre, hogy bármit mondjunk az általános vitára való alkalmasság kérdésében, és ezt eléggé felszíneseznek és felelőtlennek ítélem meg, hogy ilyen eljárás keretében egy bizottság magabiztosan tudja megítélni azt, hogy általános vitára hogyan alkalmas. Hogy itt a bizottsági ülésen lefolytassuk azt a szakmai, szakmapolitikai vitát, amit majd aztán képviselni fogunk az Országgyűlés plenáris ülése előtt, de még annak a lehetőségétől sem lehet megfosztani az ellenzéket, hogy a más véleményen állókat, azoknak a kisebbségi véleményét megalapozottan és felkészülten tudja képviselni, én ezt egy komplett képtelenségnek tartom jelen esetben, hogy ebben a bizottság azt az álláspontot képviseli, hogy ez a dolog így rendben van. Én nem gondolom azt, hogy a következő időszak parlamenti munkájának az kell hogy a jellemzője legyen, hogy ilyen nulla munkanap által adott lehetőségek mellett ilyen mélységű és ilyen jelentőségű törvények fölött csak így átugorjunk. Ugyanis én azt gondolom, egy parlament tekintélyét nemcsak azzal kell megóvnunk, hogy különféle szavakat, kifejezéseket nagyon helyesen nem engedünk használni, és azt mondjuk, hogy ez kifelé és a felszínen természetesen sok mindent jelent és mutat – mentalitást és tartalmat -, hanem azzal is meg kell őriznünk, hogy ilyen komoly ügyekben legalább betartjuk a saját magunk által hozott törvényeket és eljárásokat, és az ilyen fajsúlyos ügyekben pedig a tőlünk elvárható gondossággal fogunk eljárni. Nemcsak önmagunkkal szemben, a parlamentben, hanem a társadalommal szemben is.

Úgyhogy nekem ez a tiszteletteljes javaslatom a bizottságnak, még egyszer összefoglalva, hogy ne vegye tárgysorozatba ezeket a javaslatokat, hanem kezdeményezze az Országgyűlés felé - hivatkozással a jogalkotásról szóló törvény előbb idézett szakaszaira -, hogy kezdje meg az egyeztetést, és a véleményalkotást kérje meg a szakmai szervezetektől, illetve az érintett érdekképviselői szervezetektől legalább, illetve én azt is javaslom, hogy társadalmi vitára bocsássuk ezeket az ügyeket, ahogy azt megtettük az előző ciklusban kettő alkalommal is, azaz két fordulóban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Pörzse képviselő úr!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Azon érdekes helyzet állt elő, hogy szocialista képviselőtársammal fogok egyetérteni, egyrészt azért, mert meggyőzött abban, amiben még kételkedtem, másrészt pedig igen, én is úgy gondolom, hogy hasonló vehemenciával támadjuk az ilyenfajta kísérletezéseket is. Egyetértek Mandur képviselőtársammal, hogy ezt is egy kicsit, hogy mondjam, cinikus mosollyal elintézve, kormánytöbbséggel a hátuk mögött próbálják most itt bedarálni. Itt sokkal nagyobb dologról van szó, minthogy itt most ebben a magyarországi médiaterrorban, ami itthon uralkodik, biztosítsák adott esetben a helyüket, mert itt nemcsak politikai dolgokról van szó, hanem erkölcsi és gazdasági dolgokról is. Amilyen szinten ma Magyarországon a közérkölc s uralkodik, abban nagyon-nagyon nagy szerepe van a médiának, tehát azt, hogy itt a különböző testületeket kik, hány évre fogják irányítani, és milyen felelősségre vonási meg leváltási háttérrel, ezt sokkal jobban át kellene gondolni, minthogy ezt most itt pillanatok alatt eldöntsük, tehát magyarul egy társadalmi vitának minimum, hogy szerintünk is helye lenne.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A lezelején - éppen nem volt még itt Mandur képviselő úr -, részben már alelnök úr javaslatára, akinek el kellett közben mennie, ezt a vitát lefolytattuk, hiszen ő már a napirendi pontoknál is javasolta, hogy egyáltalán ne is vegyük ma fel a napirendi pontok közé ezeknek a kérdéseknek a tárgyalását. Én akkor is jeleztem, hogy mi például pénteken felhívtuk a képviselőinket, a Fidesz kulturális kabinetjének tagjait és, mindenkinek jeleztük, hogy ma előbb kezdődik a kabinetmunka is, szíveskedjenek arra készülni, hogy a médiatörvényt Cser-Palkovics András és Rogán Antal képviselőtársaink benyújtották, illetve nem a médiatörvényt, bocsánat, hanem különféle, médiával kapcsolatos törvényjavaslatokat. Tény és való, elment vele a hétvégénk, az én feleségem se örült annak, hogy két napig ezekkel a törvényjavaslatokkal bíbelődtem. Lehetne valóban elegánsabb, de arra volt lehetőségünk, hogy elejétől a végéig végigtanulmányozzuk a törvényjavaslatokat, és megfelelően felkészüljünk.

Cser-Palkovics képviselő úr, parancsoljon!

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Azt hiszem, hogy amit előbb elmondtam, az önmagában igazolja azt, hogy miért kell bizonyos kérdésekben az Országgyűlésnek igen gyorsan állást foglalni. A legnagyobb közszolgálati intézmények gyakorlatilag vezetés nélkül vannak, vagy lesznek pillanatokon belül, ezek között van olyan, amelyiknek 6,5 milliárd forint a hiánya, hála egyébként az előző kormány utolsó költségvetésének utolsó pillanatában elvett, átcsoportosított, indok nélküli pénzelvonás miatt egyébként, vagy ott van az MTV-székház ügye, amit azt gondolom, hogy épp itt lenne az ideje végre, ha egy felelős vezetés áttekintene, hogy vajon ott mik történtek az elmúlt években, miért fizet 1 millió euró bérleti díjat 40 évig egy közszolgálati intézmény - mondjuk ki, gyakorlatilag a végén mégiscsak az adófizetők - a költségvetésen keresztül. Én azt hiszem, hogy ezek a kérdések akkor fognak megnyugtatóan lezárulni, a különböző vizsgálatok akkor tudnak megtörténni, ha az ehhez szükséges intézményi rendszer működőképességét visszanyeri, és működőképesen tud ezeknek a kérdéseknek a mélyére nézni.

A társadalmi vita tekintetében én megértem az elmúlt két-három évben folyamatos, frakciók közötti tárgyalássorozatot, elfogadott országgyűlési határozatot, ami alapján körülbelül kétéves csúszásban van már az Országgyűlés a médiatörvény elfogadása tekintetében. Mindig volt mire hivatkozni abban a tekintetben, hogy miért ne legyen új médiatörvény, ezt Mandur képviselőtársam pontosan ismeri. Itt ma a folyamat egyik része indul el, egy másik részében, pont a kerettörvény jellege miatt, ahogy mondtam a bevezetőben, az előterjesztésben is várnánk a szakmai javaslatokat, amelyek egy része egyébként már a korábbi parlamenti ciklusban a szocialisták, Jánosi Györgyék által

kidolgozásra és benyújtásra került. Én kíváncsian várom, hogy vannak-e ahhoz képest új javaslatok, amiket mi megfontolás tárgyává tudnánk tenni a következő időszakban. Aki azt mondja, hogy ne legyen tárgysorozatba-vétel, ne legyen általános vita, a parlament ne hozzon döntéseket, csak majd idővel eltolva, az egyébként azt mondja ki, hogy ez a káosz ezen a területen nemhogy ne szűnjön meg, hanem tovább folytatódjon. Szerintem nem jár el felelősen a közpénzekkel az, aki ennek a káosznak a fenntartásában érdekelt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ha megengedik, annyival egészítem ki, amit Cser-Palkovics András képviselőtársam elmondott: én képviselővé választásom előtt a Magyar Rádió Közalapítvány elnökségi tagja voltam, láttam azt a katasztrofális működést, amit az elnökség és a kuratórium is vitt. A működőképesség helyreállítása valóban alapkérdés. Most, hogy azt a törvényi elvárást egyszerűen nem tudjuk a jelenlegi szituációban megvalósítani, hogy a kuratóriumokat a parlamenti arányoknak megfelelően töltsük fel, ami a törvényből következik, ráadásul, ha a maximális létszámra duzzadna a létszám, úgyse tudnánk megtenni, irdatlan pénzt visz el ez az adófizetőknek. Én is azt gondolom, hogy a terület szabályozását mihamarabb el kell kezdeni.

Ezekre a javaslatokra ugyanaz igaz, mint amit a KÖSZ-szel kapcsolatban elmondtam. A KÖSZ törvénymódosításába, abba a rövid kis egyszerű törvénymódosításba, ami gyakorlatilag két bekezdés, beépült mindaz, amit az elmúlt négy évben szakértőként én is végeztem, annak a munkának az eredménye, amit a kulturális kabinetben a képviselők mellett mi, szakértők is végeztünk. Itt szó nincs arról, hogy ne lett volna egyeztetés. De megjegyzem így utólag, hogy ez a Puskás Imre képviselőtársam és általam benyújtott előző javaslat is, amit tárgyaltunk, megjárta még az elmúlt egy hétben a Magyar Teátrumi Társaság jogászát, kértük a véleményüket, hogy a vidéki színházigazgatók szakmai szervezete vajon egyetért-e ezzel a javaslattal, és ők egyetértettek. Ezekbe a törvényjavaslatokba is beépült mindaz a szakmai munka, amit az elmúlt négy évben a Fidesz-frakció elvégzett, és ez aztán nyilvánvalóan végre abban a formában öltött testet, hogy két képviselőtársam jegyzi, de itt egy óriási nagy, közös munkáról van szó.

Novák képviselőtársam és utána Mandur képviselőtársam.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Őszinte részvétem a kedves feleségének, hogy hétvégén önnek ezzel kellett foglalkoznia, de azért ne haragudjon, itt egy egész országról van szó, nemcsak az ön feleségéről, és sokkal fontosabbnak tartom, hogy igenis, legyen egy társadalmi párbeszéd. Én azt gondolom, hogy pökhendi ez a hozzáállás, hogy ilyen szinten egyik percről a másikra a magyarság mindennapjait érintő kérdéseket csak így napirendre vesznek. A június havi üléstervben sem szerepel, tehát az egész tavaszi ülésszakra nem irányozták elő ezt a kérdést. Előirányozhatták volna, hiszen önök diktálnak, amit az ellenzék nyújt be, azt napirendre sem veszik sehhol, de hogy a havi üléstervben sem szerepelt, és akkor egyszer csak benyújtják! Nyilvánvalóan dolgoztak ezen, gondolom, hogy nem péntek reggel kezdték megírni ezt a törvénycsomagot. Azt gondolom, hogy tudták azt, hogy ez várható, és akkor minimum jelezni kellett volna, hogy ezt sürgősen szeretnénk, csak pénteken tudjuk benyújtani. Azt gondolom, hogy egyébként akkor sem lenne elfogadható, hogy nulla munkanapot adnak erre, vagy nem is munkanapot, hanem egyáltalán, hogy két napot adnak erre, még ha hétvégén is dolgozunk, ennyi idő alatt nyilvánvalóan nem lehet lefolytatni azt a társadalmi párbeszédet, nem lehet megköröztetni a saját szakértőnél, civil szervezeteknél ezt az iratot. Azt gondolom tehát, hogy ha egy kicsit magukba néznek - én megértem, hogy most ehhez nem nagyon akarnak hozzászólni, meg lehet egyszerűen hisztizni és kivonulni -, ha megnézik, azért elismerhetik, hogy nem egy méltányos eljárás, amit múlt héten is tettek, hogy akkor egyenesen hétfő délelőtt nyújtottak be alkotmánymódosításokat, és még aznap lezárták a vitáját és a módosító javaslatok benyújtásának határidejét. Most

ugyanezt folytatják. Én azt gondolom, hogy ez nem tartható. Nincs kétségem afelől, hogy nyilvánvalóan be akarnak nyomni egy napirend-módosítást a plenáris ülésre is, én azonban azt gondolom, hogy ez nem méltányos.

Mi azt szeretnénk, ugyanúgy, ahogy ma bizottság az 1. napirendi pontban meghallgattuk a szakmai szervezetek képviselőinek hozzászólását, ebben a kérdésben is nagyon sok mindenkit meg kellene hallgatni, de legalább a közmédiások elnökét és az MTI vezetőjét, tehát itt olyan kérdések vannak, aminek nem lehet csak így lefolytatni a látszólagos vitáját, hiszen ez nyilvánvalóan nem is igazi vita. Ezért azt kérem, hogy fogadják el azt, hogy nyilvánvalóan mi is sürgető kérdésnek tekintjük. Ha önök annak tekintették volna egyébként, az elmúlt hetekben már foglalkozhattak volna ezzel, bejelentették volna, minimum szólhattak volna, hogy pénteken terveznek egy ilyet benyújtani, álljunk készenlétben, hívjunk össze addigra saját konferenciákat. Ugyanígy meg lehetett volna hívni mára nemcsak a Márai-program, hanem ennek a kérdésnek a kapcsán is a különböző szervezetek vezetőit.

Ez nem történt meg. Tehát fogadjuk el, hogy bár fontos kérdés, egyikünk sem vitatja, de méltatlan az egész Országgyűléshez, és azt gondolom, alkotmányossági aggályokat is felvet, hogy jogszerűen folyik-e a törvényhozás, hogyha ilyen sebtiben, a tisztességes felkészülési időt sem adva meg, hozunk döntéseket. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mandur képviselő úr, parancsoljon!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Kénytelen vagyok szólni Cser-Palkovics képviselő úr, előterjesztő reagálására. Ugyanis tehát, hogy ez indokolja ezt a ripsz-ropsz eljárást, hogy még a képviselőknek sem marad arra idejük, hogy egyáltalán elolvassák, hogy miről van szó, de már ebben foglaljunk állást? Még el is hinném, ha egyébként maga a törvénytervezet vagy a javaslat vagy a módosító javaslat arra vonatkozna, amit ő felemlített sürgősségi oknak. Egyrészt mindannyian tudjuk, hogy ezek a dolgok nem igazak. Elnézést, hogy ezt kell mondanom, nem szívesen használom ezeket a szavakat, de megmondom miért. Nagyon pontosan tudja azt, hogy a Legfelsőbb Bíróság döntött a Magyar Televízió vezetését illetően, hogy a mostani alelnök teljes jogú vezetője az intézménynek, tehát van vezetője. Bírósági döntés van róla, nagy vita volt, de eldöntötték, hogy van. Tudja nagyon jól, hogy a Magyar Rádió elnöke kérdésében pályázati kiírás van, mert pályázatot írtak ki annak rendje-módja szerint. Tehát ott még nem lehet azt mondani, hogy nincs neki, mert pályázati kiírás van.

Most az, hogy önök előállítottak az utóbbi időben egy olyan helyzetet, amiben nem az együttműködési oldalról, hanem most egy felkiáltással be tudjanak hozni egy ilyen csomagot, és azt tudják mondani, hogy hát némi működésképtelenség van, hiszen előállítottunk egy ilyen helyzetet, nehezen kezelhető egyébként komoly érveként, hogy egyébként azért kell ezt az egész közszolgálati médiumot átépíteni egyik napról a másikra, az önök elképzelései szerint, kihagyva ebből a politikai, más pártokat, kihagyva a parlamentarizmus fórumait, kihagyva a szakmai fórumokat, kihagyva mindazt, ami egyébként ebben a bizonyos jogalkotásról szóló törvénytervezetben van, sőt azt a fajta eljárást, amit egyébként szigorú monotonitással követeltek az ezt megelőző időszakban, hogy hogy lehet a médiatörvényhez egyáltalán hozzányúlni, és nagyon helyesen ebben partnerként viselkedve az előző időszakban, társadalmi viták keretében bonyolítottuk le, hogy hogyan változtassuk ezt, egyik napról a másikra 180 fokos fordulattal a határozott, ellenkező magatartást tanúsítják. Ennek az ember keresi a valódi okát. És ha megnézzük ebben az előterjesztett csomagban lévő szabályozási módokat, nagyon pontosan látszik belőle az a fajta szándék, hogy most rögtön és azonnal egészen kemény, megbonthatatlan hatalmi pozíció kiépítése folyik.

Nem szívesen mentem volna bele a tartalmi vitába, mert szerintem nem szabad most odáig elmennünk, hiszen tárgysorozatba sem szabad ezt a kérdést venni. De egy nagyon

furcsa játszmányak vagyunk a szemtanúi, és ezt a játszmányt le akarják nyeletni a társadalommal és mindenkivel, aki ma ebben egyébként vitapartnerként felléphetne. Egy sürgősségi eljárással úgy, hogy lényegében a Házzsabály szerinti sürgősségi eljárást nem is kérik. Nem is kérik, hanem egész egyszerűen egy sürgősségi eljárást gyakorolnak anélkül, hogy kérnék az intézményt. Nem is kérik.

Tessék nekem megmondani őszintén, hogy az egy normális eljárás, hogy péntek délután felteszik lopakodva az internetre a benyújtott javaslatokat, majd hétfőn itt ülünk és kapunk egy módosított meghívót hétfőn délután(? *sic*), hogy a mai ülésen egyébként ebben a kérdésben komoly vitát folytassunk le. Ezt komolyan kérdezem. És az egy komoly társadalmi egyeztetés, hogy esetleg baráti körökben, meg valahol, akik, önök esetleg már tudtak erről, beszélgettek a dologról és azt mondják, hogy komoly jogászok erről mondtak valamit. Hát ez nem társadalmi egyeztetés, ez nem az a követelmény, ami benne van a jogalkotásról szóló jogszabályban. Tehát ezek az érvek, ne haragudjon, tényleg elfogadhatatlanok. Most vagy komolyan vesszük egymást itt az asztalnál, és akkor komolyan beszélünk kérdésekről...

Törvényeket kéne hoznunk, olyan rendszereket kéne szabályoznunk, ahol az a reménye mindannyiunknak – és már elnézést, de kormányoldalnak és ellenzéknek, induljunk ki abból -, hogy egyre jobban működő rendszereket akarunk. Hiszen felelősség van azért, hogy az ország hogyan működik.

Én így gondoltam önökre is, amikor éppen ellenzékben voltak, nem egy vitánk volt, és meg kell mondjam, nagyon komoly, jó élményű viták voltak ebben. De ez a mostani helyzet, ami kialakult, ez egyszerűen fogyaszthatatlan. Önök megtehetik azt, persze, kétharmaddal átnyomják. Megtehetik, hiszen itt a végén le fog egyszerűsödni a politika egyszerű matematikára, és nem is olyan bonyolult matematikára. Akik legalább eggyel többen vannak, azok persze mindent eldönthetnek. Ha a kétharmadnál vannak eggyel többen, akkor azt is eldönthetik. Mindent lehet. Megsérthetik a törvényt. Megsérthetik. Hiszen azt mondják, hogy nem érdekes. Nem folytatjuk ezt le. De szerintem ez nem tesz jót. Ezt higgyék el nekem. Ezt higgyék el nekem. És maga az ügy is többet érdemel. Sokkal többet érdemel.

Nagyon rossz érzésem van a törvénycsomag kapcsán, mert nagyon süt belőle, hogy mi a valódi politikai szándék. Tessék megnézni az intézményeket, választásokat, kik lesznek, hogy lesznek, hány évre lesznek, milyen többséggel, hogy lehet ezen esetleg változtatni vagy nem egy következő választási ciklusban, és így tovább, hadd ne menjek a részletekbe. Önök is tudják, pontosan tudják!

Ne vigyük bele ebbe a játszmányba ezt az ügyet, az egész médiakérdést! Ne zárjuk ki a szakmát! Ne csináljunk ilyen eljárásokat! Ezért javaslom, ne vegyük tárgysorozatba, higgyék el nekem! Mást kell igényelni. 38. § (3) bekezdés, azt kell igényelni! Indítsa el az Országgyűlés a vitát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászólás? (*Nincs jelentkező.*) Nincs. Előterjesztői zárszó? Képviselő úr!

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz) előterjesztő: Azt hiszem, hogy itt az általános vitával kapcsolatban még úgyis lesz alkalmam szólni. Én előbb elmondtam, értem, hogy Mandur képviselő úrnak és a szocialistáknak nem fontos a Magyar Televízió székházügyének felülvizsgálata, de szerintem viszont fontos, és ehhez viszont kell egy új médiaszabályozás.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Nem kell, bocsánat!

ELNÖK: Képviselő úr, parancsoljon!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Bocsánat, ezzel mélyen fogok vitatkozni. Ez a problémájuk, és ehhez egy ilyen csomagot nyújtanak be? Tessék feljelentést tenni! Van ennek más eljárása. Székházprobléma, ez történt, ez történt! Ne haragudjanak, de ha már kulturális bizottság, némi kultúrát hozzunk már be! Szóval néha olyan az ember érzése, mint A tanú című filmben. Nem akarok belőle idézni, mindenki fejből tudja, minden egyes tételének van már ugye jelentősége a magyar társadalomban. Ha ez, akkor azt kell mondani! Ott a székház körül történtek olyan valamik, amik egyébként, akkor fel kell jelenteni az abban szereplőket! De azért nem kell az egész rendszert megváltoztatni, és azt mondani, hogy ez ezért indokolt!

Azért mondtam, hogyha itt ülünk az asztalnál és bizottsági ülés van, nem plenáris, nem közvetíti a televízió, akkor egy picit legalább – hogy mondjam? – annyiban vegyük komolyan egymást, hogyha mondunk valamit, akkor tényleg azt mondjuk, ami a valódi oka a dolgoknak, vagy sem! És a leírt szövegben nagyon pontosan látszik, hogy mi az igazi ok. A többi az csak egy ilyen – hogy mondjam? – kicsit szemfényvesztés annak érdekében, hogy valahogy elmondhassuk, hogy miért kell, holott tudjuk, hogy nem ez az oka. Akkor azt kéne csinálni. Ha az az ok, akkor azt kell csinálni. Ami kezelhető. De nem ez a módszere. Ennek más a célja eljárásában és tartalmában is. Bocsánatot kérek!

Továbbra is ragaszkodom ahhoz, egyébként az általános vitában inentől fogva nem fogok részt venni, megmondom önöknek, mert tárgysorozatba-vételre sem tartom alkalmasnak. Az általános vitára való tartalmi részvételét ilyen előzmények után pedig komolytalannak tartom, hogy itt benyessünk első vagy nulladik olvasatra bármilyen megalapozott véleményt ebből a dologból, ebből csak egy véleményt lehetne majd mondani: van az egyik oldal, akinek esetleg fogalma sincs, mert nem volt sok fogalma, hogy megkapja, többeknek talán hétvégén eszükbe sem jutott, mert elutaztak, ismerjük ezt a módszert. Itt ülünk hétfőn, lehet, hogy a másik fele felkészült, mert felkészítették őket, és majd mond valamit, amit elmondtak nekik. De ebben a játékban nem kívánnék részt venni, olyan tartalmi vitában, ami nem egyenlő feleknek egyébként egy olyan fajta vitáját vagy küzdelmét jelentené, amivel tényleg fölösleges tölteni az időt. Köszönöm szépen, elnök úr a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Cser-Palkovics képviselő úr!

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm a szót. Csak annyit szeretnék reagálni, hogy ebben a mostani előterjesztésben nincsenek olyan elemek, amelyeknek a megfelelő elemrészeit egyébként az elmúlt években az öt-, illetve a négy párti egyeztetéseken a Fidesz-frakció, illetve a KDNP-frakció ne mondott volna el, nem képviselt volna, vagy adott esetben nem javasolt volna. Arról nem mi tehattünk az előző ciklusban, hogy az új médiatörvényt – bár egyébként az egyeztetések nem álltak rosszul, végül – valami oknál fogva az akkori kormány és az akkori szocialisták nem támogatták. Ha ez akkor megtörtént volna, akkor valószínűleg ma nem lenne ez a káosz, és ha ma nem lenne a káosz, akkor valóban az idősürgetés mint olyan, kevésbé jelenne meg. Akkor azonban történt, ami történt, de még egyszer, azok a javaslatok, mondjuk például a konvergencia hatóságra vonatkozó javaslat, mondjuk az egyébként, hogy nonprofit gazdasági társaságok legyenek közös ellenőrzés alatt, mondjuk az egyébként, hogy ezek vezérigazgatói szinten történjenek irányítás tekintetében, mondjuk az egyébként, hogy a testületek létszáma jelentősen csökkenjen le, ez mind-mind olyan irányvonal volt, amit mi képviseltünk. Továbbmegyek: egyébként általában a tárgyaló partnerek is ezekkel kisebb-nagyobb megszakításokkal ugyan, de egyetértettek, azaz ők egyébként támogatták. Nem azért nem lett médiatörvény, mert egyébként ezekben nem lehetett volna kompromisszumokat kötni, hanem azért nem lett, mert valamilyen oknál fogva más volt akkor a kormánykoalíció vagy a kormánypártoknak az érdeke. Azaz azok a javaslatok, amelyek itt vannak a parlament előtt, azok nem most vannak

itt a parlament előtt először, hanem most már évek óta itt vannak ezek a javaslatok, csak végre jó lenne ezekben egyértelmű döntést hozni, irányokat szabni.

A másik kérdés pedig, a kerettörvényre vonatkozóan újfent kifejezzük azt, hogy szeretnénk várni és megkapni az ellenzéki javaslatokat akár most, akár a jövő tekintetében, hiszen a médiatörvény elfogadására később kerül sor, tehát ahhoz, a részletszabályok és egyéb szabályok tekintetében továbbra is várnánk a szakmai javaslatokat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pillanat képviselő úr, Novák képviselő úr jelentkezett. Tehát Novák képviselő úr, aztán Mandur képviselő úr.

Novák Előd ügyrendi javaslata

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Igen. Én úgy látom, hogy ennyi idő alatt még ma sem tudjuk lefolytatni, ezen a bizottsági ülésen sem ennek az általános vitáját. Tulajdonképpen majdnem száz oldalnyi javaslatról beszélünk, aminek még el sem kezdtük az érdemi vitáját. És lassan kezdődik a plenáris ülés. *(Az elnök Pálffy István alelnökkel konzultál.)* Nagyon remélem, hogy ez a bizottság nem fogja folytatni azt a gyakorlatot, amit a különböző pozícióhalmozó, álláshalmozó képviselők miatt bevezettek, hogy egy időben tartják a plenáris ülést, meg a bizottsági üléseket, csak azért, hogy utána még polgármesterkedhessenek a hét második felében. Én azt javaslom, hogy szerdára elnök úr hívjon össze egy bizottsági ülést, ahol tudjuk folytatni ennek a vitáját. Ma ez egyszerűen képtelenség. És nagyon remélem, hogy ilyen méltatlan helyzetbe nem hoz, hogy én mind a plenáris ülésen, mind a bizottsági ülésen szeretnék részt venni, és ennek ellenére itt folytatnák ezt a vitát. *(Pálffy István alelnök távozik az ülésteremből.)*

Biztos, hogy ha ennek az érdemi vitájába belemegyünk, ez több óráig fog tartani. Én azt gondolom, hogy ezt még a bizottságban sem tudjuk lefolytatni, nemhogy még javasoljuk az Országgyűlésnek is. Tehát azt kérem, hogy az előbbieket szerint egy másik ülésen folytassuk ezt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Csak azért, hogy pontosítsunk egy-két kérdést. Az egyik az, hogy nyugodtan össze lehet vetni azt, hogy ami az interneten fent lévő anyag volt és a mostani között mik a különbségek. Tehát nem teljesen pontos, amivel a képviselő úr érvelt, hogy ez lényegében ugyanaz, tehát nem kell ezen csodálkozni.

Kettő: hogy miért nem lett ebből akkor médiatörvény, és elnézést, de én nem nagyon szeretem ezt a gyakorlatot, de a parlamentben eléggé elfogadott, de itt van nálam pont az ön nyilatkozata egy évvel ezelőtről, ahol az Origo internetes portálról nyilatkozta a következőt, illetve írja az Origo: „Cser-Palkovics András, a Fidesz képviselője az Origonak azt mondta, a javaslat sok tekintetben előremutató lenne, de vannak olyan elemei, ami miatt az ellenzéki párt nem tudja támogatni. A képviselő szerint a törvénynek sokkal hangsúlyosabban kéne védenie a kiskorúakat, illetve nem látják biztosítva a közszolgálati médiumok függetlenségét sem”. Itt volt vége. Tehát csak azért, hogy ebből miért nem lett törvény, és akkor nem volt kétharmada a kormányzó pártnak vagy koalíciónak, emiatt végül nem lett törvény.

És ha most a tételeket nézzük a tartalmát illetően, persze visszakérdezhetnék, hogyha akkor abban a törvénytervezetben úgy látta, hogy a közszolgálati médiumok függetlensége – hát úgy tűnik, hogy - nem nagyon biztosított, akkor kérdezem, hogy a mostani törvényjavaslatban ezt hogyan értékelné, amikor lényegében a miniszterelnök fogja majd megmondani, hogy kiből mi lesz itt.

Na jó, ne menjünk a tartalmi vitába, és nagyjából ezt itt le is lehet zárni, mert egyrészt nyilván kezdődik a plenáris ülés, de továbbra is az a véleményem, hogy ezt most – figyelembe

véve azt, hogy plenáris ülés lesz – érdeemben megvitatni egy politikai, szakmai képtelenségnek tartom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pörzse képviselő úr!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Csak 20 másodperc, elnök úr. Én még azt is szeretném jegyzőkönyvbe vetetni, hogy volt olyan eleme ennek a törvényjavaslat-sorozatnak, ami még fent sem volt az interneten. Tehát előbb tudtam meg a médiából, és aztán nem találtam meg az Országház honlapján.

ELNÖK: Mire gondol, képviselő úr?

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): A sajtótörvénnyel kapcsolatos. Azt előbb tudtam meg a médiából, már az Origo, meg a Stop hozott azzal kapcsolatosan elemzést, amikor még nem lehetett fent olvasni az Országház honlapján. Ha nem néztem én el, de ahogy látom az ön arcán, lehet, hogy elnéztem.

ELNÖK: Biztos, hogy elnézte képviselő úr, lehetetlen, hát én magam letöltöttem mindegyiket PDF-ben abban a pillanatban, ahogy ...

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): A 360-valahányasra, ha jól emlékszem fejből.

ELNÖK: Mind a négy fent volt, én úgy láttam. Vagy mind az öt fent volt.

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Nem, nem, akkor viszont én úgy gondolom, hogy nem, nem. Akkor vegyük semmisnek a hozzászólásom, hogyha ez valótlan.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a képviselő urat, hogy kíván-e még valamit mondani. *(Nincs jelentkező.)* Akkor kérem, hogy szavazzunk. Aki egyetért azzal, hogy tárgysorozatba vegyük...

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Volt egy ügyrendi javaslatom. Szabad?

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Volt egy ügyrendi javaslatom, csak épp akkor konzultáltak. Az pedig az volt, hogy ennek a vitáját még jó lenne, ha folytatnánk, már nekem is van több nézeteltérésem például azzal kapcsolatban, hogy ez már korábban, évekkal ezelőtt ismert. Hát kérem szépen, két új párt van a parlamentben például, és többek között kiesett az eddig a médiaterületet uraló SZDSZ, tehát azért ezek megint csak eléggé félrevezető hozzászólások. Erről még hosszasan szeretnék vitatkozni, azonban plenáris ülés kezdődik. Én azt javasoltam, hogy a szerdai napra elnök úr hívjon össze egy ülést, ezt az ülést pedig zárjuk le, hiszen nem tudjuk ezt ma befejezni.

Szavazás Novák Előd ügyrendi javaslatáról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazzunk az ügyrendiről. Aki egyetért Novák képviselő úr javaslatával, kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Tudjuk, ki szavaz duplán, most már én is Pálffy képviselő úr helyett. Kérem, jelezzük a duplaszavazásokat. Négy igennel a többség ellenében leszavaztuk az ügyrendi javaslatot.

Döntés tárgysorozatba-vételről

Kérem, hogy szavazzunk a tárgysorozatba-vételről. Aki egyetért azzal, hogy a törvényjavaslatot vegyük tárgysorozatba, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* Négy ellenében a többség támogatja. Köszönöm szépen.

Kezdjük meg az általános vitára bocsátást. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Részben már érintettünk is tartalmi kérdéseket. Kérem szavazzunk.

Döntés általános vitára való alkalmasságról

Aki a törvényjavaslat általános vitára bocsátásával egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.) (Többség.)* Köszönöm. Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Köszönöm szépen. *(Mandur László: Nem veszek részt a szavazáson.)* 2/d. napirend. Képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Novák Előd vagyok, csak azt jelzem, hogy méltatlannak tartom ezt az egész eljárást, úgyhogy a jegyzőkönyv számára szeretném jelezni, hogy innentől kezdve Pörzse Sándor képviselőtársammal nem kívánunk ezen az ülésen részt venni. Méltatlan ennek az egésznek a vitája, és az, hogy plenáris ülés kárára akarnak vitát folytatni, ahol szintén, a képviselői eskükhöz hűen szeretnék részt venni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr a megjegyzést. *(Novák Előd és Pörzse Sándor és Mandur László távoznak az ülésteremből.)* Jól jár az órák, még csak negyed egy van, ugye? Jó. Oké.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság felállításáról szóló határozati javaslat (H/361. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

A 2. d) pontunk következik, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság felállításáról szóló országgyűlési határozati javaslat. Szintén Cser-Palkovics András és Rogán Antal képviselők önálló indítványa. Javaslom, hogy ezek után egyben folytassuk le a vitát, és külön-külön szavazzunk. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem.

Döntés tárgysorozatba-vételről

Szavazzunk. Aki egyetért a tárgysorozatba-vétellel, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Aki egyetért az általános vitára való alkalmassággal...

Ja, bocsánat az előzőnél nem jelöltünk ki bizottsági előadót, úgyhogy még egy pillanatra visszatérünk a 2. c) napirendi ponthoz, elnézést kérek. Bizottsági előadó, most azon gondolkodom, a frakció-álláspontot akkor én fogom elmondani, ugye? Akkor más legyen a bizottsági előadó. Javaslom, hogy Pálffy képviselőtársam legyen a bizottsági előadó. Aki egyetért vele, kérem, kézfeltartással jelezze! Majd rátestáljuk, helyettem ment bizottsági elnöki értekezletre, úgyhogy itt helyettesíti, amikor kell, az elnököt. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú.

A 2. d) napirendi pont. Tehát akkor a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság felállításáról szóló határozati javaslat. Megszavaztuk a tárgysorozatba-vételt.

Döntés általános vitára való alkalmasságról

És kérem, aki általános vitára alkalmasnak tartja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm. Bizottsági előadónak szintén javaslom Pálffy Istvánt. Aki egyetért vele, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm.

A Közzolgálati Közalapítvány felállításáról szóló határozati javaslat (H/362. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

A 2. e) napirendi pont, a Közzolgálati Közalapítvány felállításáról szóló határozati javaslat. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa. Megnyitom a napirend feletti vitát. Szintén egyben folytatjuk le a vitát. Hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Megnyitom a napirend feletti vitát. Szintén egyben folytatjuk le a vitát. Hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Szavazzunk!

Döntés tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása

Aki a tárgysorozatba-vétellel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú.

Aki általános vitára alkalmasnak tartja, kérem, hogy kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm.

Bizottsági előadónak jelöljük ki Pálffy Istvánt. Aki egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól törvényjavaslat (T/363. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

Tisztelt Kollégák! 2. f) napirendi pont: a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvényjavaslat, Cser-Palkovics András, Rogán Antal képviselők önálló indítványa. Egyben folytatjuk le a vitát.

Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e hozzászólás. *(Nincs jelentkező.)*

Döntés tárgysorozatba-vételről, általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása

Aki a tárgysorozatba-vétellel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú.

Aki az általános vitára alkalmasnak tartja az indítványt, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm.

Bizottsági előadónak javaslom Pálffy Istvánt. Aki egyetért, kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/319. szám) (Kósa Lajos és L. Simon László (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

2. g) napirendi pont a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, Kósa Lajos és L. Simon László fideszes képviselők önálló indítványa. Tisztelettel kérdezem a bizottságot, hogy szavazzon arról, hogy továbbra is vezethetem az ülést.

Aki egyetért vele, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

Az előterjesztéssel kapcsolatban annyit szeretnék jelezni, hogy pénteken délután Fónagy államtitkár úr jelezte nekem, hogy a minisztérium hamarosan nagy módosító csomagot fog benyújtani a közbeszerzési törvényhez, tehát lehetséges, hogy ezt akkor már később nem kell tárgyalnunk. Én mégiscsak azt javaslom, hogy most azért szavazzunk róla,

mert ez a mai nap folyamán a frakcióegyeztetésen el fog dőlni, hogy akkor marad-e az általános vitára a parlamentben, vagy esetlegesen visszavonom a képviselő indítványomat, amennyiben a minisztérium a benne foglaltakat beépíti a Kbt. módosítási tervezetébe. Addig is kérem, hogy szavazzunk róla! Arról szól, hogy a közbeszerzési értékhatárt töröljük el bizonyos kulturális nagyrendezvények esetében. Ezt már korábban is benyújtotta Kósa Lajos képviselőtársam az előző ciklusban, csak a szocialisták leszavazták. Ez egy logikus és a rendszert egyszerűsítő lépés, kérem képviselőtársaimat, hogy ezt támogassák.

Van-e hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Akkor szavazzunk!

Döntés tárgysorozatba-vételről, általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása

Aki egyetért azzal, hogy az indítványt tárgysorozatba vegyük, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Egyhangú.

Aki azzal is egyetért, hogy általános vitára alkalmas, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

Bizottsági előadónak kérem Puskás Imre képviselőtársamat; gondolom, vállalja. *(Dr. Puskás Imre: Igen.)* Köszönöm szépen. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Egyhangú.

A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/359. szám) (Dr. Cser-Palkovics András és Rogán Antal (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

A 3. napirendi pont a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, Cser-Palkovics András, Rogán Antal képviselők önálló indítványa. Bejelentem, hogy az alkotmányügyi bizottság 17 igen és 3 tartózkodás mellett már tárgysorozatba vette, tehát a tárgysorozatba-vételről nem kell döntenünk, csak az általános vitára való alkalmasságról.

Tisztelettel kérdezem képviselőtársamat, hogy az indítványhoz kíván-e hozzáfűzni valamit szóban. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon!

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Ahogy már az első, médiára vonatkozó napirendi javaslatnál elmondtam, egy alkotmánymódosításra vonatkozó javaslatot is benyújtottunk Rogán képviselőtársammal együtt, melynek célja a 61. § pontosításával egy, a kor követelményeinek megfelelő fogalom és fogalmak beemelése az alkotmányba, valamint hogy a kétharmados szabályozási körök egyértelműen kerüljenek meghatározásra. Ezt a célt szolgálja ez az előterjesztés. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Van-e kérdés, hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Kérem, szavazzunk!

Döntés általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadó állítása

Aki az általános vitára való alkalmassággal egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú.

Bizottsági előadónak, ha megfelel képviselőtársaimnak, én vállalom a szerepet. Aki egyetért vele, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú.

Albizottságok feladatainak meghatározása, tagjainak megválasztása

A 4. napirendi pont: albizottságok feladatainak meghatározása, tagjainak megválasztása. Képviselőtársaim közül többen jelezték, hogy a bizottsági titkár által elküldött

anyagot nem tudták megnyitni, ezért most kiosztom az írásos előterjesztést. Kérem, szíveskedjenek képviselőtársaim továbbadni! (*Megtörténik.*) Ugyanakkor javaslom, minthogy ellenzéki albizottsági tagokat is kellene választani, hogy ezt a napirendi pontot napoljuk el a következő ülésünkre.

Döntés a napirendi pont elnapolásáról

Aki ezzel egyetért, az kérem, kézfeltartással jelezze! (*Szavazás.*) Egyhangú. Köszönöm szépen.

Az 5. napirendi pontunk az „egyebek”. A következő bizottsági ülés időpontját még nem tudom, ezért erről a későbbiekben írásban értesítem képviselőtársaimat.

Megkérdezem tisztelt képviselőtársaimat, van-e valakinek az „egyebek” napirendben bejelentenivalója, hozzászólása, javaslata. (*Nincs jelentkező.*) Köszönöm szépen mindenkinek a részvételt. „Megfogyva bár, de törve nem”, a bizottsági ülést berekesztem. Köszönöm szépen. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 25 perc)

L. Simon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Várszegi Krisztina